

PIRMDIENA, 2009. GADA 12. JANVĀRIS

SĒDI VADA: H.-G. PÖTTERING

Priekšsēdētājs

(Sēdi atklāja plkst. 17.05)

1. Sesijas atsākšana

Priekšsēdētājs. – Es pasludinu par atsāktu Eiropas Parlamenta sēdi, kas tika pārtraukta ceturtdien, 2008. gada 18. decembrī.

Es gribētu novēlēt jums visiem, dāmas un kungi, laimīgu Jauno gadu un panākumiem bagātu 2009. gadu, kas mūs, cerams, pievedīs tuvāk Eiropas vienotībai. Lai mums veicas miera veicināšanā pasaulē. Es tagad vēlos sniegt paziņojumu.

2. Priekšsēdētāja paziņojums

Priekšsēdētājs. – Dāmas un kungi! Priekšsēdētāju konference lūdza mani sniegt paziņojumu par notikumiem Tuvajos Austrumos. Diskusija notiks trešdienas pēcpusdienā, klātesot Ārlietu ministru Padomes priekšsēdētājam, Čehijas ārlietu ministram K. Schwarzenberg. Es to atzīmēju tāpēc, ka tas nebija gluži skaidrs. Mēs esam veltījuši daudz pūļu un atklājuši, ka viņš ļoti grib būt kopā ar mums, lai arī viņam būs jābrauc uz Dienvidāfriku tajā pašā dienā, lai arī uz ierobežotu laiku, es vēlētos izmantot šo iespēju, lai sirsnīgi pateiktos Čehijas prezidentūrai par to.

Dāmas un kungi, kamēr mēs šeit Jaunā gada sākumā rīkojam plenārsēdi, Tuvajos Austrumos atkal iet bojā cilvēki.

Personīgi, un es esmu pārliecināts, ka tas pats attiecas uz vairumu no mums, es nāku pie atziņas, ka, redzot attēlus televīzijā, man ir sāpīga *déjà vu* izjūta.

Eiropas Parlamenta vārdā es vēlētos izteikt dziļāko nožēlu par Izraēlas un Hamas konflikta eskalāciju Gazā.

Es saku pavisam kategoriski: nav pieļaujams, ka cilvēki cieš, vardarbība turpinās, un apšaudē nokļūst Apvienoto Nāciju darbinieki. Cik tālu aizies vardarbības spirāle, līdz virsroku gūs veselais saprāts?

Vardarbība nekavējoties jāpārtrauc abās pusēs. Hamas veiktā raķešu palaišana uz Izraēlas pilsētām ir pilnīgi nepieļaujama un pelna visāsāko kritiku, un mēs nedrīkstam aizmirst, ka tieši Hamas izbeidza pamieru. Tomēr nedrīkst nievērot atbildot izmantoto līdzekļu samērīgumu.

Visiem cilvēkiem Tuvajos Austrumos ir vienāda vērtība. Valsts neatņemamās tiesības aizsargāt sevi neattaisno vardarbīgu rīcību, kuras galvenās sekas ir civiliedzīvotāju ciešanas.

Cilvēkiem Gazas joslā jāsniedz steidzama palīdzība. Palestīnietim ir tāda pati vērtība kā izraēliešiem vai eiropietim, vai amerikāņiem – visi cilvēki uz šīs zemes ir līdzvērtīgi. Mēs nedrīkstam ļaut pasliktināties humānajai situācijai!

Kā atbildīgiem politiķiem mums jābūt gataviem dot izšķirošu ieguldījumu, lai īsā laikā atrastu kārtīgu izeju no šīs vardarbības spirāles.

Mēģinājums ierobežot drošību tikai ar tīri militārajiem aspektiem, manuprāt, ir lemts neveiksmēi. Tāpēc Tuvo Austrumu problēmai nevar būt tikai militārs risinājums. Beigās ir jāpanāk politisks risinājums. Pirmām kārtām tas nozīmē gūt mācību no iepriekšējās pieejas neveiksmes. Tāpēc jautājums ir par tādu pasākumu veikšanu, kas ir ne tikai dzīvotspējīgi, bet arī un pirmām kārtām ilgtspējīgi.

Dažu pēdējo dienu laikā es telefoniski sazinājos ar Izraēlas prezidentu Shimon Peres, Palestīniešu pašpārvaldes prezidentu Salam Fayyad, kneseta priekšsēdētāju Dalia Itzik un, protams, ar ES Kopējās ārpolitikas un drošības politikas augsto pārstāvi Javier Solana, kas tagad reģionā uzturējies jau labu laiku.

Es esmu sazinājies arī ar Eiropas un Vidusjūras reģiona parlamentārās asamblejas priekšsēdētāja vietnieku, jo es esmu šīs asamblejas pašreizējais priekšsēdētājs, Jordānijas parlamenta priekšsēdētāju Abdel Hadi Al-Majali,

Itālijas Deputātu palātas priekšsēdētāju *Gianfranco Fini* un Marokas parlamenta priekšsēdētāju *Mustapha Mansouri*

Es visās šajās sarunās vienmēr esmu norādījis, ka Eiropas Parlaments pilnībā atbalsta prasības, kuras Eiropas Savienības vārdā formulējusi Ministru padome un kuras 2009. gada 8. janvārī apstiprinātas ar Apvienoto Nāciju Drošības padomes rezolūciju.

Ir nomācoši, ka šo Drošības padomes juridiski saistošo rezolūciju, balsojumā par kuru amerikāņi atturējās, tā, ka to varēja pieņemt, neievēro abas konfliktā iesaistītās puses, proti, gan Izraēla, gan *Hamas*.

Jāstājas spēkā nekavējošam un ilgstošam pamieram. Šis pamiers jāpanāk ar Ēģiptes starpniecību un visu iesaistīto pušu līdzdalību. Jānodrošina nekavējoša un netraucēta pieeja humānajai palīdzībai un jādod iespēja ANO Palīdzības un darba aģentūrai (UNRWA) netraucēti turpināt savu humāno darbību. Un es gribētu arī teikt: ne tikai trīs stundas dienā!

Ja pat humānās palīdzības organizācijām un Apvienoto Nāciju Organizācijai jāaptur savs darbs, jo karojošās puses neievēro to neitralitāti, mēs esam sasnieguši nepieļaujami zemu punktu attiecībā uz starptautiskajām tiesībām un cilvēcīgumu.

Trešā prasība ir intensificēt miera procesu. Vienīgais dzīvotspējīgais pamats ilgstošam mieram ir un paliek divu valstu risinājums ar Izraēlu un Palestīnu kā suverēnām valstīm ar drošām robežām.

Eiropas Savienībai kopā ar Tuvo Austrumu kvarteta dalībniekiem, ar mērenajiem arābu partneriem un ar visiem konflikta dalībniekiem jāpanāk ātra miera sarunu atsākšana ANO aizgādībā. Tomēr visaptverošs risinājums skaidri prasa arī samierināšanos un jo īpaši samierināšanos palestīniešu grupējumu starpā.

Šodien mums jāapšaubā metode, ko mēs līdz šim esam lietojuši tā dēvētajā "miera procesā". Vēl pirms dažām nedēļām mēs joprojām varējām uzskatīt, ka mēs esam uz pareizā ceļa saistībā ar sarunām, neņemot vērā labi zināmo sarežģīto vidi un tik tikko saskatāmo progresu. Starptautiskā sabiedrība un pirmkārt un galvenokārt mēs kā Eiropas Savienība esam atbalstījuši šīs sarunas, paužot mūsu stingro apņemību, un mēs esam snieguši finansiālo palīdzību, lai radītu pamatnosacījumus Palestīnas valsts dibināšanai.

Bet vai šī apņemība ir politiski pietiekami stingra? Mums ir jāuzdod šis jautājums pašiem sev. Pa šo laiku mēs atkal esam eskalācijas procesā. Sprotams, ka krīzes pārvaldības laikā mums ir tendence domāt īstermiņā. Mums faktiski tūlīt pat vajadzīgs nekavējošs pamiers un pilnīga Izraēlas spēku atvilkšana, kā prasījusi ANO Drošības padome.

Pēdējo desmitgažu pieredze mūs iemācījusi, ka miers Tuvajos Austrumos nevar nākt no reģiona viena paša. Tomēr taisnība arī, ka tas nebūs iespējams bez samierināšanās starp konflikta naidīgajām pusēm.

Tādēļ starptautiskajai sabiedrībai jābūt gatavai veicināt mieru Tuvajos Austrumos vairāk nekā jebkad agrāk, lai pagājušo desmitgažu rūgtie notikumi neturpinātos kā nākamo desmitgažu rūgtas norises.

Starptautiskie spēki var palīdzēt nodrošināt pamieru, un viņiem tas ir jādara. Tādēļ mums jāpieliek visas pūles, lai nodrošinātu, ka Ēģiptes un Francijas plāns starptautiska mehānisma izveidošanai, lai nodrošinātu Gazas robežas, ir veiksmīgs, un tam, protams, jābūt prioritāri atkarīgam no ieroču un raķešu kontrabandas izbeigšanas uz Gazas joslu. Eiropas Savienība savā darbības stratēģijas dokumentā Annapolisas procesa sākumā jau paziņojusi, ka ir sagatavojusies iesaistīties šādā veidā.

Taču atļaujiet man īpaši uzsvērt vienu lietu: Eiropas un starptautisko drošības spēku izvietošana nevar garantēt pamieru īstermiņā.

Tai jātiecas pēc skaidra politiska mērķa – radīt miera sarunu noslēgšanai nepieciešamo uzticību, vienādi garantējot drošību izraēliešiem un palestīniešiem.

Tas nozīmē, ka līdz ar karaspēka izvietošanu, kas ir dzīvotspējīga vienīgi ar stingru mandātu, politiskā ietekme pieaugs uz visām pusēm, lai atrastu mierīgu risinājumu.

Mums vajadzīga ne tikai atkārtota apņemšanās panākt mieru, ko mēs tik bieži bijām formulējuši kā mūsu mērķi. Mums vajadzīga gatavība ne tikai izvirzīt mieru kā mērķi, bet arī sasniegt to un faktiski pirms vēl desmitgažu laikā izveidojies naidis eskalējas tālāk un dod vaļu konfrontācijai.

Noslēgumā es vēlētos jums atgādināt, ka 2008. gads bija Eiropas Starpkultūru dialoga gads. Vēlos jums arī atgādināt, cik daudz mēs kā Eiropas Parlaments esam darījuši, lai padarītu šo gadu par cerību gadu, un mēs izvirzām politikas prioritātes, kas uzsver, ka kultūru sadursme nav dabas likums.

Reakcija uz karu Gazā visā pasaulē rāda, cik ātri starpkultūru dialoga mēģinājumus var izpostīt, kad tos apsteidz katru dienu ziņās redzamo ainu īstenība. Vēl jo ļaunāk ir tas, ka šī īstenība lej ūdeni uz ekstrēmistu un fundamentālistu dzirnavām, kuru mērķis nav vis miers, bet gan turpināt konfrontācijas spirāli.

Vardarbība rada vēl lielāku vardarbību. Šo domu atkārtot nekad nav lieki. Dialogs un sarunas ir vienīgā izeja no šīs krīzes. Tie abi nav mērķi paši par sevi, bet tie jārisina drosmīgi nolūkā panākt, ka Izraēlas un Palestīnas tautas var dzīvot reālā drošībā, mierā, un respektējot viņu cieņu.

(Aplausi)

3. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana sk. protokolu

4. Parlamenta sastāvs: sk. protokolu

5. Komiteju un delegāciju sastāvs: sk. protokolu

6. Datu aizsardzība (Eiropas datu aizsardzības uzraudzītāja un viņa vietnieka iecelšana amatā) sk. protokolu

7. Koplēmuma procedūrā pieņemto tiesību aktu parakstīšana: sk. protokolu

8. Dokumentu iesniegšana sk. protokolu

9. Jautājumi, uz kuriem jāatbild mutiski, un rakstiskas deklarācijas (iesniegšana) sk. protokolu

10. Lūgumraksti: sk. protokolu

11. Padomes nosūtītie nolīgumu teksti: sk. protokolu

12. Darba kārtība

Priekšsēdētājs. – Ir izplatīts šīs sesijas galīgās darba kārtības projekts, par kuru vienojusies Priekšsēdētāju konference savā 2009. gada 8. janvāra sanāksmē saskaņā ar Reglamenta 130. un 131. pantu. Ir pieprasīts, lai šis projekts tiktu šādi grozīts.

Pirmdien:

Tā kā L.L. Andriķenē šovakar nevar piedalīties, lai sniegtu savu ziņojumu par ANO Cilvēktiesību padomes attīstību un ES lomu, balsojums par šo ziņojumu notiks trešdien, kā bija paredzēts, bez vispārējas apspriešanas.

Otrdien: grozījumu nav.

Trešdien:

Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupa iesniedza ierosinājumu noslēgt vispārējo diskusiju par stāvokli Gazā ar rezolūcijas priekšlikumu iesniegšanu. *D. Cohn-Bendīt* vēlas runāt, lai pamatotu priekšlikumu.

Daniel Cohn-Bendīt, Verts/ALE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, visi ir informēti par stāvokli Gazā. Tas, ka tas mums jāapspriež šeit, Parlamentā, ir pilnīgi dabiski. Tomēr mēs aicinām Drošības padomi ieņemt kādu nostāju, mēs aicinām struktūras ieņemt kādu nostāju un Eiropas Savienību ieņemt kādu nostāju, bet mēs Parlamentā, mēs apspriežam jautājumu, bet mēs negribam ieņemt kādu nostāju. Tomēr es uzskatu, ka, saskaroties ar stāvokļa Gazā steidzamību, ārkārtīgi svarīgi šim Parlamentam ir sniegt savu atzinumu un pateikt, ko tieši tas grib, lai izbeigtu masveida slepkavošanas, kas pašlaik notiek Tuvajos Austrumos. Es uzskatu par nepieļaujamu to, ka šim Parlamentam pēc mūsu diskusijas nebūtu drosmes vai prāta skaidrības nobalsot par rezolūciju. Tāpēc mūsu grupa aicina pārskatīt Priekšsēdētāju konferences lēmumu un diskusiju, kuru mums jāriko par stāvokli Gazā, noslēgt ar rezolūciju, kas parāda šī Parlamenta, tā vairākuma skaidru un stingru nostāju, tā, lai masu slepkavības Gazā izbeigtos. Mums vajadzīga rezolūcija;

mums jāapzinās, ka mums ir politiskā atbildība, kad esam saskārušies ar pašreizējo stāvokli, un šai politiskajai atbildībai jābūt ne tikai diskusijai, bet gan rezolūcijai, rezolūcijai, kur skaidri izklāstīts, ko mēs gribam un ko mēs apsūdzam!

Hannes Swoboda, PSE grupas vārdā. (DE) Priekšsēdētāja kungs, mēs, protams, esam daudz domājuši par šo jautājumu. Varbūt D. Cohn-Bendit pārvērtē rezolūcijas svarīgumu, bet Drošības padomes rezolūcija mums sniedz pamatu, kas mums jāatbalsta, un, kā Parlamenta priekšsēdētājs jau teicis, mums jāprasa abām pusēm, lai tās panāk mieru, noliek ieročus un ievēro Drošības padomes rezolūciju. Tomēr es gribētu tikai piebilst, ka tādai jābūt mūsu rezolūcijas būtībai. Ja tas tā ir, mēs varam to atbalstīt. Šādā kontekstā mēs sadarbotos un šādā kontekstā mēs atbalstītu D. Cohn-Bendit priekšlikumu.

Elmar Brok, PPE-DE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, Priekšsēdētāju konferences ieteikuma pamatā ir liela gudrība. Mēs šodien uzklaušām Parlamenta priekšsēdētāja paziņojumu, kuru, ja nekļūdos, Parlamentā atbalstīja visi. Tas ir nozīmīgs pamatprincips un nozīmīgs Parlamenta paziņojums. Mēs dažās tuvākajās dienās saņemsim daudz informācijas no Ārlietu komitejas un delegāciju rīkotajām sēdēm un no paziņojumiem, kas saņemti no Padomes prezidentūras un no Komisijas. Tāpēc mums šodien nav iespēju īstenot rezolūciju, kas faktiski detaļās atbildīs stāvoklim, kāds bija ceturtdien.

Es pagājušo nedēļ divas dienas pavadīju uz Gazas joslas robežas un vēroju daudz cilvēku ciešanu abās pusēs. Es uzskatu, ka ar pamieru vienu pašu būs par maz. Pamiers jāsasaista ar ieroču kontrabandas izbeigšanu Gazā nākotnē. Ēģiptē šodien notiekošo sarunu detaļas jo sevišķi ir ļoti svarīgas. Mums tas nav jāizposta ar rezolūciju, kuru formējušas emocijas. Tāpēc es piekrišu Priekšsēdētāju konferences rezolūcijas saglabāšanai.

Priekšsēdētājs. – (Parlaments pieņēma priekšlikumu.

Termiņi tiek noteikti šādi: rezolūciju priekšlikumu iesniegšana – šovakar, plkst. 20.00, rezolūciju grozījumu un rezolūciju kopīgo priekšlikumu iesniegšana – trešdien, plkst. 10.00.

Ceturtdien: grozījumu nav.

Daniel Cohn-Bendit, (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, man būtu vēl kāda piezīme jāizsaka par debatēm, kas būs par gāzes strīdu starp Ukrainu un Padomju Savienību un par krīzi... Krieviju!

Verts/ALE grupas vārdā. – (FR) Es atvainojos par to, ka izcēlu gaismā pagātni, Francis; es nebiju domājis tā darīt.

Verts/ALE grupas vārdā. – (DE) Attiecībā uz šo diskusiju: mēs tikai vēlētos noskaidrot un cerēt, ka visas grupas var piekrist, ka šajās debatēs jāiekļauj diskusija par faktu, ka Slovākija vēlas prettiesiski no jauna iedarbināt kodolelektrostaciju. Es tikai vēlētos ...

(Neapmierināti izsaucieni)

Jūs esat piemērots cilvēks darbam. Jūs varat paklusēt, puis. Klusu. Jums to saku. Es tikai vēlētos pārliecināties. Mēs esam Parlamentā, puis.

Priekšsēdētājs. – Vai tagad D. Cohn-Bendit un M. Ferber neizbeigtu savu strīdu. Varat to turpināt vēlāk. Visu, kas saistīts ar šīm debatēm, var izskatīt šajās debatēs.

Giorgos Dimitrakopoulos (PPE-DE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, tā kā Slovākijas un Bulgārijas jautājums ir nopietns, es arī vēlētos pieprasīt, lai jūs Eiropas Komisijai, kas galu galā ir Līgumu un Pievienošanās līguma sargs, lūgtu precīzi mums pastāstīt, kas notiek un kāpēc šīs divas valstis pieņēma šo lēmumu.

Priekšsēdētājs. – Komisija, protams, to ņēmusi vērā, tā ka tas tiks izskatīts.

(Darba kārtība tika noteikta.)

13. Vienas minūtes runas par politiski svarīgiem jautājumiem

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir vienas minūtes runas par politiski svarīgiem jautājumiem.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). (EL) Priekšsēdētāja kungs, atļaujiet man Parlamentu informēt par Turcijas aizvainojošo izturēšanos pret Grieķiju.

Pastāvīgie Grieķijas gaisa telpas pārkāpumi, iznīcinātāji, kas lido zemu pār apdzīvotām Grieķijas salām, drošas kuģniecības kavēšana Grieķijas teritoriālajos ūdeņos un traucējoša iejaukšanās meklēšanas un glābšanas

operācijās Egejas jūrā, par kurām atbildīga ir tikai Grieķija viena pati, un plašā palīdzība, kuru nelegālajiem imigrantiem sniedz Turcija, ir sliktas zīmes reģiona stabilitātei kopumā.

Mums jānosoda šī aizvainojošā izturēšanās un pastāvīgā stratēģiskā Eiropas Savienības dalībvalsts, proti, Grieķijas suverēno tiesību apstrīdēšana no Turcijas puses un jāsūta skaidrs vēstījums, ka šī izturēšanās pakļauj riskam tās izredzes pievienoties Eiropas Savienībai.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (HU) Pēc diskriminējošajiem pasākumiem, kas tika ieviesti 2004. gadā attiecībā uz darbiniekiem no jaunajām dalībvalstīm, kas strādā Eiropas Savienības iestādēs, un kuri 2008. gadā ar Eiropas Kopienas Tiesas lēmumu atzīti par nelikumīgiem, es vēlos pievērst jūsu uzmanību jaunam diskriminējošam lēmumam.

Pagājuši četrarpus gadu, un vēl joprojām jauno dalībvalstu pilsoņi jūtas kā otrās šķiras pilsoņi. Noticis tas, priekšsēdētāja kungs, ka pērn tika izsludināts konkurss uz Eiropas Parlamentā strādājošo ungāru tulku struktūrvienības vadītāja amatu, amatu, uz kuru tiesīgs pieteikties jebkuras dalībvalsts pilsonis. Struktūrvienības vadītājs mutiskās tulkošanas dienestā ir atbildīgs ne tikai par administratīvajiem uzdevumiem, bet arī par Eiropas Savienības terminoloģijas transponēšanas ungāru valodā pārraudzību.

– (DE) Priekšsēdētāja kungs, satraucoši, ka no diviem tiesīgajiem pretendentiem, viena Ungārijas un viena Lielbritānijas pilsoņa, tika izvēlēts britu pretendents. Vai jūs varētu iedomāties, ka amatu franču valodas dienestā ieņemtu Anglijas vai Spānijas pilsonis? Priekšsēdētāja kungs, tā ir nepieļaujama diskriminācija, un tā izraisa nopietnu kaitējumu attiecībā uz Eiropas Savienības dokumentu tulkošanu. Visu jauno dalībvalstu vārdā es vēlos reģistrēt savu protestu.

Priekšsēdētājs. – Jūs, protams, saņemsiet atbildi uz šo jautājumu.

Marian Harkin (ALDE). Priekšsēdētāja kungs, šo pēcpusdien mēs klausījāmies, kā jūs pats un citi sniedzāt paziņojumus par šausmīgo stāvokli Gazā un par vajadzību pēc nekavējoša pamiera un pilnīgas Izraēlas bruņoto spēku atvilkšanas no Gazas. Man jāsaka, ka saistībā ar šo es piekritu D. Cohn-Bendit, ka Parlamentam jāpieņem kāds viedoklis – mēs nevaram saglabāt neitralitāti.

Tomēr zināmā mērā tas ir nedaudz ikdienišķi runāt par vienkāršos ļaudis ikdienā ietekmējošiem jautājumiem pēc tam, kad uzklauts viss, kas te teikts, taču, protams, vienkāršos ļaudis ikdienā ietekmējošie jautājumi skar visus mūsu pilsoņus. Pagājušajā nedēļas nogalē Īrijā Dell paziņojums par 2 000 darbavieta pārcelšanu Īrijas vidējo rietumu un rietumu sabiedrībai nāca kā trieciens. Globālās finanšu lejupslīdes laikā īpaši smagi ir strādniekiem, kurus tieši nodarbināja Dell, un tā piegādātājiem u.t.t.

Saistībā ar to Eiropas Globalizācijas fonds varētu izrādīties sevišķi svarīgs, lai palīdzētu pārkvalificēt strādniekus un palīdzētu uzņēmējdarbības veicināšanā pašnodarbinātībai. Ir ļoti svarīgi, lai Īrijas valdība vērstos ar tiešu iesniegumu Globalizācijas fondā, tā, lai strādniekiem varētu būt kāda ticība nākotnei un viņi redzētu, ka ES strādā, lai palīdzētu visiem strādniekiem un šajā gadījumā Īrijas vidējo rietumu un rietumu strādniekiem.

Ryszard Czarnecki (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, mēs tikko esam panākuši vienošanos, saskaņā ar kuru Krievijas gāzes plūsma vairākām Eiropas Savienības dalībvalstīm, piegāde kurām tika atslēgta, iespējams, tiks atjaunota. Vērts uzsvērt solidaritāti starp dalībvalstīm šajā jautājumā, lai arī skumji, ka tas nebija skaidrs pašā sākumā. Dažādām valstīm bija ļoti atšķirīgi viedokļi par šo jautājumu. Tomēr, par laimi, mēs pielikām pūles, lai beigās demonstrētu vienotu nostāju.

Tā kā mums jādiskutē par šo tematu divas dienas, es vēlētos uzsvērt divus jautājumus. Pirmkārt, šis jautājums pavisam skaidri parāda, ka Krievija pilnībā ekonomiskus jautājumus izskata tā, it kā tie būtu tīri politiski instrumenti. Otrkārt, šis jautājums arī skaidri parāda, ka mums jāizstrādā kopēja enerģētikas politika kā Eiropas Savienībai. Lūk, tas ir mums vajadzīgs, nevis individuāla enerģētikas politika lielākajām valstīm, kā, piemēram, cauruļvadu būve zem Baltijas jūras pēc pašu iniciatīvas.

László Tócs (Verts/ALE). – (HU) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, kokakolas un kraukšķīgo kartupeļu neveselīgā dominējošā stāvokļa globālajā laikmetā es vēlos pacelt balsi, lai aizstāvētu Karpatu baseinā augošos Ungārijas vīnkokus un vīnu, kuriem ir starptautiska nozīme. Neprecīzi iztulkotu ES direktīvu dēļ Eiropas fondus pašlaik izlieto, lai atbalstītu tos, kas izcērt savus vīna dārzus, un nav nekas neparasts, ka soda tos, kas stāda jaunas elites vīnogu šķirnes.

Karpatu baseins vēsturiskās Ungārijas teritorijā kādu laiku bija viens no lielākajiem vīnkoku audzēšanas rajoniem Eiropā, plešoties apmēram 600 000 hektāru platībā. Ungārijā 1948. gadā vēl bija 260 000 hektāru

vīnam audzēto vīnogulāju, bet tagad šī teritorija ir sarukusi līdz 40 000 hektāriem. Cik ilgi vēl Karpatu baseina dabiskā vide, vīna darītavas un vīna tirgotāji tiks šādi iznīcināti?

Vīns, kvieši, miers! Es vēlos citēt šo ungāru tautas sveicienu, vēlot jums svētīgu Jauno gadu.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL). - Priekšsēdētāja kungs, es uzstājos jautājumā par Palestīnu. Es atzīmēju, ka jūsu agrākajās piezīmēs jūs esat bijuši nedaudz bikli, izsakot savu nostāju pret Izraēlu: 900 palestīniešu gājuši bojā, trešdaļa no viņiem ir bērni, un tik un tā mēs šajā Parlamentā nevaram atrast sevī tik daudz drosmes vai līdzietības, lai kategoriski nosodītu izraēliešu brutalitāti.

Šis straujais uzbrukums ir ne tikai nesamērīgs; tas ir pilnīgi neattaisnots. Uz to nepamudināja Izraēlas drošības vajadzības; patiesībā tas ir cinisks un aukstasinīgs uzbrukums ne jau pret *Hamas*, bet pret Palestīnas iedzīvotājiem. Es domāju, ka dalībvalstīm tagad ir morāls pienākums izvingrināt ar Izraēlu savus diplomātiskos un politiskos muskuļus pilnā apmērā, lai beigtu šo vardarbību.

Izvaiļšanās runāt par sāpīgiem jautājumiem ar Izraēlas administrāciju nedos rezultātu; tā nekad nav devusi rezultātu. Izraēlai tagad jāsaprot, ka tās rīcībai patiešām ir sekas. Tāpēc es aicinu visus Eiropas Parlamenta deputātus pieprasīt nekavējošu Eiropas un Vidusjūras reģiona nolīguma un patiešām visu starp ES un Izraēlu noslēgto nolīgumu par labvēlības režīmu tirdzniecībā apturēšanu. Tāpat mums jāpretojas jebkuram mēģinājumam uzlabot attiecības starp ES un Izraēlas valsti, kas tur aplenkumā Gazu un brutāli izturas pret Palestīnas tautu.

Retorika par cilvēktiesībām, kas tik bieži skanējusi šajā Parlamentā, tagad jāpārvērš darbos. Vienīgi tā sekmīgam miera procesam Tuvajos Austrumos ir kādas izredzes.

Priekšsēdētājs. – Šī jautājuma sarežģītību var redzēt kaut vai no jūsu runas ilguma. Jūs pārsniedzāt runai paredzēto laiku par 50 %. Debates notiks trešdienas pēcpusdienā.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Priekšsēdētāja kungs, manu vēlēšanu apgabalā pagājušo nedēļ satrieca paziņojums, kā teica M. Harkin, par gandrīz 2 000 darba vietu zudumu *Dell* rūpnīcā. Tas nozīmē arī vēl droši vien 2 000 no *Dell* ražošanas atkarīgo darba vietu zudumu Īrijā. *Dell* pārvieto ražošanu uz Lodzu Polijā, saņemot gandrīz EUR 52 miljonus valsts atbalsta.

Vai Komisija var man apliecināt, ka valsts atbalsts, ko izmanto Polija, atbilst ES konkurences noteikumiem, un vai tā var man garantēt, ka būs pieejams pietiekams atbalsts no Eiropas Globalizācijas fonda, lai no darba atlaisto darbaspēku sagatavotu jaunam darbam?

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Dāmas un kungi, pirms divām dienām tika konstatēts, ka četru skolu sienas Burgasas pilsētā notriektas ar rasistiskiem lozungiem. Viņi bija uzsmidzinājuši uz sienām šādus uzrakstus: "Bulgārus ziepēs" un "Nāvi gjauriem". "Gjaurs" ir pazemojošs apzīmējums turku valodā, kas tika lietots Otomanu impērijas laikā, lai apzīmētu nemusulmaņus un tos, kuriem nav turku izcelsmes. No turku viedokļa gjauru uzskatīja par kaut ko, kas ir zemāks par cilvēku, un tas padara to par visaizvainojošāko rasistisko apvainojumu turku valodā. "Gjauri" ir tas pats vārds, kuru lietoja bijušais lauksaimniecības ministrs *Nihat Kabil* un turku administratori Lauksaimniecības ministrijā, lai apzīmētu bulgārus, kas pievienojās resoram, pēc kura viņi turkiem deva priekšrocības.

Dāmas un kungi, lai šis incidents ir kā brīdinājums jums par to, kāda ir turku mentalitāte 21. gadsimtā. Ar šo piemēru pietiek, lai redzētu, ka Turcijai nav vietas Eiropas Savienībā, jo tā ir rasistiska, ksenofobiska valsts, kas atbalsta un veicina rasismu un ksenofobiju kaimiņvalstīs. Šis gadījums parāda, ka bulgāri ir ne tikai naida avots, bet ka viņi ir naida un etniskās neiecietības upuri.

Eiropas Parlaments vienmēr ir ieņēmis stingru nostāju pret rasismu un etnisko neiecietību. Es aicinu jūs kā šī Parlamenta deputātus darīt to atkal un atbalstīt mūsu rakstisko deklarāciju, kas apsūdz turku rasismu pret bulgāriem.

Tunne Kelam (PPE-DE). - Paldies, priekšsēdētāja kungs! Es atbalstu Čehijas prezidentūras centienus noregulēt pašreizējo gāzes krīzi, bet darbošanās tikai kā starpniekiem vienā krīzē pēc otras nav risinājums. ES nevar palikt bērnu mācību stundā, ja jāpieskata *enfant terrible*. Viens secinājums ir skaidrs: paļaušanās uz abpusēji izdevīgu stratēģisku savienību ar Krieviju kā uzticamu enerģijas piegādātāju ir stratēģiska pārrēķināšanās. Tagadējās krīzes sākotnējais cēlonis ir nevis Ukraina, bet krīze pašā *Gazprom* iekšienē, kurš nepildīja pats savas saistības.

Astoņus gadus pēc kārtas *Gazprom* saražotās gāzes daudzums palika nemainīgs vienā un tajā pašā līmenī. Tas ir tipisks rezultāts politiskajai valsts kontrolei pār ražošanu. Nespēja piegādāt gāzi vienlaikus gan Krievijas

klientiem, gan izpildīt saistības pret ārzemju partneriem laikam mudināja V. Putin uzsākt politisku krīzi un norādīt uz Ukrainu kā uz grēkāzi. Tāpēc jo svarīgāk mums ir koncentrēties uz jaunu enerģijas avotu atklāšanu.

Magda Kósáné Kovács (PSE). – (HU) Priekšsēdētāja kungs, kolēģi deputāti, ekonomiskā krīze, kuru daudzi cilvēki sākotnēji uzskatīja par iebiedēšanas taktiku no plašsaziņas līdzekļu puses, tagad sasniegusi Eiropu; tā sagādā ciešanas valstīm, reģioniem, vietējām kopienām, uzņēmumiem un līdz ar to ģimenēm un strādniekiem. Divi no mūsu kolēģiem deputātiem jau izteikušies par šo jautājumu. Recesijas sekas neietekmē mūs visus vienādi, kā Komisija mums atgādina savā paziņojumā. Eiropas un sabiedrības perifērijā negatīvā ietekme eksponenciāli palielinās.

Lai nepieļautu, ka pašreizējais stāvoklis pienācīgas nodarbinātības principu pārvērš tukšos vārdos un lai palīdzētu mums izvairīties no straujas nabadzības attīstības, mums jākoncentrē pūliņi uz saviem resursiem. Tāpēc es atzinīgi vērtēju Komisijas paziņojumu, kā arī komisāra V. Špidla nodošanos izpratnes veicināšanai un viņa mudinājumu Eiropas Savienībai pielikt pūles, lai šajā rūkošās ekonomiskās rosības laikā aizsargātu visjutīgākās sociālās grupas.

Komisijas atšķirīgā pieeja dod pamatu cerēt, ka vienota Eiropa nenožīmēs piespiedu vienveidību, jo īpaši krīzes laikā. Es ceru, ka tā šajā jomā saņems Eiropas Parlamenta atbalstu.

Magor Imre Csibi (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs, tagad mēs saskaramies ar paradoksu. Lai arī vairākums Eiropas patērētāju atkārtoti paziņojuši, ka viņi ir pret ĢMO, pārskati rāda, ka viņi pērk ĢM pārtiku, kad tā pieejama lielveikalos.

Daudzi patērētāji ne tikai nav informēti, ka ĢM pārtika tiek pārdota Eiropā, vai vienkārši iekrīt nelikumīgu marķējumu lamatās un galu galā nezina, ko viņi pērk.

Iespējamais risinājums būtu atļaut uz etiķetes minēt to, ka pārtikas produktā nav ĢMO. Bet pašlaik nav kopēju noteikumu par marķējumu „ģenētiski nemodificēta pārtika”, atstājot dalībvalstīm izvēles brīvību. Tas noved pie patērētāju apmulsuma un iekšējā tirgus izkropļojuma, jo, tajā laikā, kad dažas valstis jau ieviesušas „ģenētiski nemodificēta pārtika” marķējuma noteikumus, citas atsakās atļaut sniegt šī veida informāciju.

Cilvēki grib pamatot pārtikas izvēli paši uz savām vērtībām un nevis uz drošības novērtējuma pētījumiem. Ja mēs rūpējamies par patērētāju bažām, tad mums jābūt visā pilnībā pārskatāmiem un jādod viņiem patiesa izvēle. Tādēļ es aicinu Komisiju nodrošināt tiesisko regulējumu brīvprātīgai ģenētiski nemodificētas pārtikas marķēšanai Eiropas Savienības līmenī.

Bogusław Rogalski (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos izmantot izdevību, lai aicinātu Padomi atbilstoši rīkoties saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 13. pantu, lai apkarotu diskrimināciju etniskās piederības dēļ Lietuvā.

Trīs politiķi no poļu mazākumtautības tika ievēlēti nesenantās Lietuvas parlamenta vēlēšanās. Lietuvas iestādes pēc tam mēģināja viņiem atņemt viņu vietas parlamentā. Kā iemesls tika norādīts, ka šīm personām ir *Karta Polaka*. Tas ir dokuments, kas apstiprina, ka tā īpašnieks pieder pie poļu nācijas plašākā izpratnē. Paredzēts, ka tas palīdzēs saglabāt poļu kultūru un nacionālo identitāti poļu izcelsmes personu vidū visā pasaulē. Lietuvas iestādes turpretim uzskata, ka tas paredz lojalitāti ārvalstij. Tas ir acīmredzami smieklīgi un necilvēcīgi. Turklāt tas pielīdzināms diskriminācijai etniskās izcelsmes dēļ un saistīts arī ar mazākumtautību tiesību pārkāpšanu, un šāds rīcības veids ir Eiropas Savienības dalībvalsts necienīgs. Es ceru, ka Lietuvas iestādes pārdomās šo jautājumu.

Daniel Stroj (GUE/NGL). – (CS) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, Bernd Posselt, kas pārstāv Bavārijas KSS partiju šeit Parlamentā un kas vada arī Sudētijas Vācu biedrību, ir ierosinājis, lai Čehijas Republika savas prezidentūras laikā atceltu tā dēvētos E. Benes dekrētus. Tā ir nekaunīga prasība, un to Čehijas Republika nevar izpildīt. Mēs, protams, zinām, ka dekrēti stājas spēkā pēc Otrā pasaules kara saskaņā ar uzvarētāju lielvalstu uzskatiem un ka tie aizvietoja tiesiskās normas līdz īsta parlamenta ievēlēšanai. Tāpēc runa nav par kāda veida ļaundabīgu audzēju uz Eiropas parlamentārās kārtības miesas, kā viņš ir apgalvojis. Pēc manām domām, B. Posselt organizācija atgādina ļaundabīgu audzēju, jo tā darbojas ES īstenotās mūsdienu Eiropas integrācijas mērķiem tieši pretējā virzienā. Kamēr B. Posselt uzbrūk Čehijas Republikai, tūkstošiem Vācijas pilsoņu tur laimīgi dzīvo un strādā, un liels skaits bijušo Sudētijas vāciešu tur ir pensionējušies. Es pats esmu piemērs tam, ka mūsdienu Čehijas Republikā nav pretvācu agresivitātes, jo mani kā Vācijas pilsoni ievēlēja, lai es šajā Parlamentā pārstāvētu Čehijas Republiku.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, gāzes krīze simtiem tūkstošu māsaimniecību 17 Eiropas valstīs atstāja bez apkures pie temperatūras zem nulles. Strīds, kas slēdza rūpnīcas un skolas, visvairāk ietekmēja Austrumeiropu un Viduseiropu.

Lai arī Kijeva un Maskava pēc stundām ilgām sarunām ar ES amatpersonām ir parakstījušas darījumu, kur ES bija starpnieks, *Gazprom* saka, ka rīcība, lai atsāktu gāzes piegādes Eiropai caur Ukrainu, tiks aizkavēta, jo *Gazprom* nav saņēmis nolīguma eksemplāru.

Eiropas Komisijas sūtītā tehnisko ekspertu komanda pārbaudīs plūsmas Ukrainas cauruļvados no Krievijas, un, pat ja gāze sāks ieplūst Ukrainā, var būt vajadzīgas apmēram 36 stundas, lai sasniegtu ES dalībvalstis. Tādēļ Eiropas Savienībai vajadzīga vienota energoapgādes drošības politika, lai izvairītos no konfliktiem nākotnē, un tai vajadzīgs dažādot tās energoapgādes avotus.

Es atzinīgi vērtēju Parlamenta iejaukšanos strīdā un ceru, ka vienošanās tiks panākta pēc iespējas drīz, lai izvairītos no konflikta padziļināšanās.

Aurelio Juri (PSE). - (SL) Pērn mēs atzīmējām Kodolieroču neizplatīšanas līguma 40. gadskārtu, un vēl pirms gada šajā Parlamentā mēs pieņēmām rezolūciju, kas aicināja Prezidiju, Padomi un Komisiju pastiprināt pūliņus šī līguma efektīvāka daudzpusīguma un stingrākas īstenošanas virzienā, šis līgums, kā mēs zinām, ir ierobežojis kodolieroču arsenālu izplatīšanu, bet diemžēl tas nepanāca to skaita samazinājumu. Rezolūcija arī aicināja Amerikas Savienotās Valstis atvilkt savas kodolgalviņas no Eiropas teritorijas un Apvienoto Karalisti un Franciju apturēt savas kodolraķešu programmas.

Tā kā es tikai pērnā gada novembrī ienācu šajā cienījamajā Parlamentā, vai es drīkstu jautāt, kādā apmērā un kādā veidā uz šiem aicinājumiem ir atbildēts vai drīzāk cik sekmīgi bijuši šie pūliņi, ņemot vērā to, ka tiek atdzīvināts jauns projekts ASV pretraķešu vairoga izvēšanai Čehijā un Polijā un ka šis pats projekts, kā sagaidāms, rada jaunu saspīlējumu starp Rietumiem un Krieviju, kā arī atjaunotas un bīstamas kodolbrūņošanās sacensības tēlu un biedu?

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE). - (RO) Debates par gāzes krīzi ir bijušas dedzīgas, tostarp šī vakara sēde.

Visi runātāji saka, cik nopietns un bīstams ir Eiropas Savienības enerģētiskās atkarības līmenis. Visi saka vienu un to pašu: ka risinājums ir turpināt samazināt mūsu atkarību no vienīgajiem enerģijas avotiem.

Tomēr mēs nedrīkstam aizmirst par otru nepieciešamību: taupīt enerģiju.

Šobrīd grūti pateikt, kāds Eiropas Savienībā ir enerģijas izšķērdēšanas līmenis. Daži analītiķi pat min vienu trešdaļu no kopējā patēriņa. Tas nozīmē, piemēram, ka, ja Rumānija ik gadu importē Krievijas gāzi, kas līdzvērtīga apmēram 14 miljoniem tonnu naftas ekvivalenta, gandrīz viens miljons tonnu naftas ekvivalenta ik gadu izšķērdēts sliktas izolācijas dēļ dzīvokļu namos.

Diemžēl Kopienas tiesību akti nav piemēroti šīs problēmas risinājuma atbalstam, jo tie neizprotamā kārtā ierobežo Eiropas Savienības fondus, kurus varētu piešķirt apkures sistēmu atjaunošanas projektiem.

Es domāju, mums sev pašiem katru dienu jāuzdod šāds jautājums: Kas ir vienkāršāk? Meklēt jaunus enerģijas avotus un jaunus tranzīta maršrutus vai atcerēties, ka mēs varam izmantot vienkāršas metodes, lai ietaupītu lielu daļu no enerģijas, kas tiek izšķērdēta?

Miloš Koterec (PSE). - (SK) Šogad mēs atzīmējam eiro ieviešanas desmito gadadienu un 2009. gada 1. janvārī Slovēkija kļuva par eiro zonas 16. dalībvalsti.

Mana valsts ir atteikusies no daļas no savas identitātes, bet tas ir darīts ar lepnumu. Tieši tāpat, kā mēs augstu vērtējam paši savu valūtu, mēs esam sākuši lietot eiro, un Slovēkijas iedzīvotāju vairākums ātri sāk arī to uzskatīt kā pašiem savu valūtu. Mēs ieviesām eiro pēc tikai piecu gadu dalības ES, un, kā premjerministrs R. Fico teica Jaungada dienā, mēs varam uzskatīt eiro par veiksmes talismanu, kas nes mums stabilitāti un potenciālu Slovēkijai, lai attīstītos vēl enerģiskāk šajā ekonomiskās krīzes laikā. Es vēlētos uzslavēt visus, kas deva savu artavu eiro ieviešanā Slovēkijā un izteikt atzinību par Slovēkijas sabiedrības pozitīvo attieksmi pret jauno valūtu.

Es vēlu visiem slovēkiem labu veiksmi ar eiro kā apvienotas un plaukstošas Eiropas simbolu.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). - (EL) Priekšsēdētāja kungs, tā kā par to Parlamentā netiks rīkotas debates, es vēlētos uzsvērt priekšlikuma Padomes direktīvai, ar ko īsteno Eiropas Kopienas Kuģu īpašnieku asociāciju un Eiropas Transporta darbinieku federācijas nolīgumu, svarīgumu Eiropas Savienībai.

Šī direktīva, kas attiecas uz jūrnieku darbu saskaņā ar konvenciju par darbu jūrniecībā, atļaus jūrniekiem Eiropas Savienībā nodrošināt pienācīgus darba apstākļus.

Šo nozari vajag veicināt, jo tā sekmē virzību uz attīstību un ražīgumu. Jūras, kas apskalo Eiropas Savienības krastus, ir ļoti nozīmīgas starptautiskajai tirdzniecībai, un jauniešiem jāsaskata nākotne jūrniecības nozares profesijās un jānāk palīgā kuģniecībai.

Jörg Leichtfried (PSE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, iemesls manai runai ir 2008. gada oktobra sākumā Austrijā atklātie nelegālie kuģu pārvadājumi. Kopš 2008. gada oktobra sākuma es esmu mēģinājis dabūt uzstāšanās laiku vienu minūti ilgām uzstāšanās atvēlētajā laikā un es priecājos, ka beidzot tas man izdevies. Interesanti, ka B. Rogalski pa to laiku bija ļauts runāt trīs reizes.

Taču tagad ķersimies pie izskatāmā jautājuma. Austrijas policija apturēja kravas automašīnu, kurā bija 137 kuģi. Transportlīdzeklim atklājās nopietnas nepilnības, un dzīvnieku pases bija viltojumi, jo suņi nebija sasnējuši likumā prasīto vecumu, lai varētu tos pārvadāt. Brauciens sākās Slovākijā, un bija paredzēts, ka tas beigtos Spānijā. Šis gadījums nav unikāls, un tas lieku reizi liek atzīmēt, ka uz peļņu orientētas organizācijas pastāvīgi kriminālā veidā apiet pašreizējos dzīvnieku aizsardzības noteikumus Eiropā. Eiropā mums patiešām vajadzīgas visaptverošas dzīvnieku pārvadājumu pārbaudes un atbilstoša naudas soda nenovēršamība noteikumu neievērošanas gadījumā. ES kopīgi jāpieņem Eiropas obligātie standarti dzīvnieku aizsardzībā, kuri jāievieš un jāpārbauda visām valdībām. Tas arī piespiedu tās valstis, kuras līdz šim bijušas pilnīgi neaktīvas dzīvnieku aizsardzības jomā, ieviest konkrētus standartus.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Asiņainās un nerimstošās palestīniešu masu slepkavības Gazā ir cilvēku bezspēcības un dubultstandartu simbols un netaisnība, kas kliez uz debesīm. Vai palestīniešu nāves gadījumu skaitam tiešām jāsasniedz četrzīmju skaitlis, lai starptautiskās organizācijas izmantotu starpniecības mehānismus, kas bijuši to rīcībā no pirmās konflikta dienas?

Eiropas Savienība iedomājas, ka tā pati ir aktīvs spēks starptautiskajās attiecībās un globāls politisks spēlētājs. Bet vai tas tā tiešām ir? Vai mēs patiesībā varam saukt sevi par aktīvu spēku, kad Izraēlas armija, neņemot vērā visu tās izsmalcinātās izlūkošanas atbalstu, uzbrūk skolai, kuru finansējusi Eiropas Savienība un kura piebļvēta ar civiliedzīvotājiem? Vai var teikt, ka pastāv starptautiski tiesību akti cilvēktiesību jomā, kad Izraēlas armija piespiedu kārtā pārvieto palestīniešus uz namu, kuru tā nākamajā dienā intensīvi apšauda ar artilērijas uguni?

Esmu bijis Izraēlā daudzas reizes, tostarp Sderotā, es zinu daudz par to, kas tur notiek, bet šī Izraēlas rīcība ir nesamērīga, pārmērīga un necilvēcīga. Šī rīcība ir amorāla, nepareiza un savāda, jo tā būtībā nozīmē priekšvēlēšanu kampaņu. Tā ir asiņaina priekšvēlēšanu kampaņa.

Liam Aylward (UEN). – Priekšsēdētāja kungs, vai drīkst izmantot šo iespēju, lai atgrieztos pie lietas par Eiropas Savienības finansējumu Varšavā 2010. gadā rīkoto Eiropas Speciālo olimpisko spēļu un Atēnās 2011. gadā rīkoto Speciālo olimpisko pasaules spēļu atbalstam.

Komisija piešķir EUR 5 miljonus Speciālo olimpisko pasaules spēļu atbalstam, kad tās 2003. gadā tika rīkotas Īrijā, kuras bija tik brīnišķīgs notikums un prieks tik daudziem no mums, kas tur bijām. Mums Eiropas Savienībā jābūt brīvprātīgās darbības sportā atbalsta priekšgalā.

Ļaujiet man piebilst, ka par šo jautājumu ir rakstiska deklarācija, ko Eiropas Parlamenta deputāti šonedēļ var parakstīt ārpus sēžu zāles, un es mudinātu visus kolēģus parakstīt šo deklarāciju, atbalstot ES finansējumu šim ļoti svarīgajām Speciālajām olimpiskajām spēlēm.

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL). – (CS) Laimīgu Jauno gadu, priekšsēdētāja kungs. Dāmas un kungi, es vēlētos paust savu patieso pārsteigumu par likteņa ironiju, ka Čehijas valdība, kas ir labi pazīstama ar savu specifisko pieeju jautājumam par sarunām ar Krieviju, vēl nav saplēsusi savas drēbes un kaisījusi pelnus uz galvas. Tā pat ir atlikusi sarunas ar Krieviju par energoapgādes drošību uz vēlāku laiku. Es vēl vairāk esmu satriekts par Eiropas Komisijas nostāju. Tā draud Slovākijai un Bulgārijai ar sankcijām, un mēs pat esam dzirdējuši, ka D. Cohn-Bendīt arī iesaka sankcijas, ja tiek atsākta darbību pārtraukušo kodolelektrostaciju bloku ekspluatācija. Es gribētu ieteikt komisāriem un Eiropas Komisijas runasvīriem, lai viņi sameklē siltu apģērbu, mājās atslēdz apkuri un paskaidro savām ģimenēm, ka viņi tā dara, paužot solidaritāti ar slovākiem un bulgāriem. Vai varbūt tas bija tikai slikts Jaunā gada joks?

Emmanouil Angelas (PPE-DE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, es arī gribētu izteikt piezīmes jautājumā par dabasgāzi, ņemot vērā, ka mēs pēdējo desmit dienu laikā esam kļuvuši par lieciniekiem ar šo jautājumu

saistītajam konfliktam, konfliktam, kurā iesaistītas daudzas Eiropas Savienības dalībvalstis, kas ir atkarīgas no dabasgāzes savai enerģētikai, radot problēmas pilsoņiem, uzņēmumiem un rūpniecības nozarēm.

Abu pretējo pušu diskusiju gaitā, kur puses bija aizdomu un neuzticības pilnas un izteica pretējus paziņojumu, un iejaucoties Eiropas prezidentūrai un Komisijai, šķistu, ka atrasts sava veida risinājums.

Skaidrs, ka neatkarīgi no nodomiem un sadalījuma, problēma var parādīties atkal, ja vien netiek veikti konkrēti pasākumi. Tādēļ mums vajag izskatīt Eiropas Savienības enerģētikas doktrīnas formulējuma pārstrādāšanas jautājumu, pievienojot citus enerģijas avotus.

Eiropas Parlamentam jāsūta skaidrs vēstījums, ka Eiropas Savienību nevarēs turēt kā ķīlnieci un ka tai jāpiedalās debatēs par alternatīvu drošas un nepārtrauktas dabasgāzes piegādes maršrutu plānošanu. Mērķis samazināt enerģijas vajadzības par 20 % līdz 2020. gadam netiks sasniegts, ja apstākļi ir nestabili un nedroši.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Eiropas Savienībai par prioritāti jāizvirza kopējas stratēģijas enerģētikas jomā un rīcības plāna, kura mērķis ir Eiropas Savienības energodrošības uzlabošana, izstrāde.

Ukrainas rīcība, pārtraucot dabasgāzes piegādi ES dalībvalstīm, ir akcentējusi ES atkarību no tās tradicionālajiem piegādātājiem. Turklāt zemās temperatūras šoziem izraisīja nopietnas funkcionālās problēmas elektroenerģijas piegādātājiem, kas reģistrēja patēriņa līmeņu rekordus.

ES vajag izprojektēt Eiropas Savienības stratēģiju tās energosistēmas modernizēšanai, energoefektivitātes palielināšanai un tās enerģijas piegādes avotu dažādošanai. *Nabucco* projekta īstenošanai, sašķidrinātās gāzes termināļu celtniecībai Eiropas ostās, ieguldījumiem drošākās kodolelektrostacijās, energoefektivitātes palielināšanai un atjaunojamās enerģijas izmantošanas pieaugumam jābūt raksturīgām kopējām prioritārām darbībām nolūkā palielināt ES energodrošību.

Eiropas Komisijai kopā ar Eiropas Investīciju banku un dalībvalstu valdībām jānosaka un jāgarantē šo prioritāro projektu finansējums.

SĒDI VADA: R. KRATSA-TSAGAROPOULOU

Priekšsēdētāja vietniece

Gay Mitchell (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, es vēlos pievērsties jautājumam par Zimbabvi. Man šķiet, ka, ja Zimbabve nav uz mūsu televizoru ekrāniem, tad mēs patiesībā neinteresējamies par dažiem no tiem jautājumiem, kas tur rodas. Nesen mums bija Zimbabves Miera projekta izpilddirektore un Zimbabves Cilvēktiesību NVO foruma valdes locekle *Jestina Mukoko* lieta, kura bija nolaupīta un turēta bez tiesībām sazināties 21 dienas, iekams viņa atkal parādījās Harares Maģistrātu tiesā ar spīdzināšanas un nežēlīgas izturēšanās pēdām – viss par noziegumu, ka viņa ir cilvēktiesību aizstāve.

J. Mukoko pašlaik tiek turēta ieslodzījumā vieninieka kamerā augstākā drošības līmeņa cietumā, un viņas nākotne, tāpat kā tik daudziem cīnītājiem, palīdzības darbiniekiem un parastajiem pilsoņiem pirms viņas, paliek apdraudēta *R. Mugabe* režīma rokās.

Šajā sēžu zālē un citās sēžu zālēs, valstu parlamentos, teikti daudzi rūpju un nosodījuma vārdi, tomēr murgs parastajiem zimbabviešiem turpinās ar pilnu spēku. Es uzskatu, ka ir laiks mums pastiprināt interesi par to un pieprasīt no Padomes un Komisijas, lai reiz par visām reizēm tiktu veikta darbība, lai izbeigtu kriminālo rīcību pret cilvēkiem, kas cīnījās par cilvēktiesībām Zimbabvē.

Proinsias De Rossa (PSE). - Priekšsēdētājas kundze, es atzinīgi vērtēju priekšsēdētāja paziņojumu šovakar par Gazu, un patiešām Parlamenta lēmums, ka jābūt rezolūcijai par šo jautājumu, lai visas Gazas konflikta puses mudinātu uz nekavējošu, vienpusēju pamieru. Kad tagad ir vairāk nekā 900 bojā gājušie, kara politikas bezjēdzība ir sāpīgi acīmredzama. Jums jāuzstāj, lai Izraēla pārtrauc nogalināšanu. Gaza ir lielākais cietums pasaulē ar 1,5 miljoniem ieslodzīto; tagad tā ir arī kautuve, kur, diemžēl, vīrieši, sievietes un bērni iet bojā vienkārši tāpēc, ka viņi ir palestīnieši.

Kādos varbūtējos noziegumos varētu būt vainīgi palestīniešu bērni, kas iet bojā šajā konfliktā? Kāds varbūtējs attaisnojums ir mums, eiropiešiem, turpināt slēgt darījumus ar Izraēlu, kamēr tā bezjūtīgi turpina slepkavot nevainīgus cilvēkus? Eiropadomei jābeidz meklēt attaisnojumus, jābeidz ķildas un jāvienojas saskaņotā rīcībā, kas izbeigs šo slaktiņu. Nevar būt runas par Eiropas attiecību ar Izraēlu atjaunošanu, kamēr tā neiesaistās konstruktīvā dialogā ar visiem Palestīnas tautas pārstāvjiem.

Hanna Foltyn-Kubicka (UEN). – (PL) Kā tādu valstu organizācijai, kuras kopā satur kopējas vērtības, Eiropas Savienībai jāizmanto visi tās rīcībā esošie resursi, lai novērstu naida izplatīšanos. Taču Francijas operators *Eutelsat* ir uzskatījis par piemērotu raidīt *Al-Aqsa* TV stacijas programmu, kurai ir sakari ar *Hamas* un kura atklāti aicina uzbrukt Izraēlas civiliedzīvotājiem.

Darot tā, *Eutelsat* atkal parādījis, ka ētisks business ir gluži svešs jēdziens tiem, kas atbildīgi par šīs sabiedrības vadību, jo īpaši, ja mēs paturam prātā to, ka neatkarīgajai Ķīnas televīzijas sabiedrībai *NTD TV* mēnešiem ilgi raidīšana tika liegta. Par spīti aicinājumiem no daudzām aprindām, *Eutelsat* vadība joprojām nevēlas atsaukt savu lēmumu, kas katrā ziņā bija pieņemts, pakļaujoties Ķīnas valdības spiedienam. Pārsteidzošs un absolūti amorālās izvēles, par kurām izšķirusies *Eutelsat* vadība, rada bažas, vai atbildīgo personu nodomi ir uz uzņēmējdarbību vien orientēti.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Priekšsēdētājas kundze, Izraēlas uzbrukums Gazai ir kara noziegums un noziegums pret cilvēci. Tas, kas notiek, ir traģēdija: 900 palestīniešu, tostarp liels skaits bērnu, ir gājuši bojā, un tūkstoši ir ievainoti.

Mums jāpieprasa izbeigt uzbrukumu Gazai. Mums jāpieprasa izbeigt Izraēlas blokādi, kas pārvērš Gazu koncentrācijas nometnē. Tāpēc mēs pievienojamies visiem tiem cilvēkiem no jebkuras valsts un jebkura kontinenta, kuri demonstrē pret masu slepkavībām: visiem tiem cilvēkiem no jebkuras valsts un jebkura kontinenta, kuri ir saniknoti un iziet ielās un saka: "Pietiek noziegumu!" Izšķiroši svarīgi, lai Eiropas Parlaments un citas atbildīgās Eiropas Savienības struktūras pieprasītu nekavējoties izbeigt uzbrukumu Gazai un nekavējoties izbeigt Izraēlas blokādi.

Jaroslav Zvěřina (PPE-DE). – (CS) Paldies, priekšsēdētājas kundze! Mani nesen pārsteidza, starp citu, ka vairākas Čehijas apdrošināšanas sabiedrības pārtrauca prēmiju piešķiršanu sievietēm, kas izņem obligātās automašīnu apdrošināšanas polises. Šo soli attaisnoja ar atsaukšanos uz jaunā pretdiskriminācijas likuma stāšanos spēkā. Mēs atkal un atkal redzam, kā daži politiķi un nevalstiskās organizācijas ieņem visai pārspīlētu nostāju jautājumā par dzimumu līdztiesību. Viens šāds pārspīlējums ir aktuārās matemātikas noliegums, taču tā ik dienas pierāda, ka vīrieši un sievietes dažādos savas dzīves aspektos izturas atšķirīgi un tāpēc ir saistāmi ar atšķirīgiem apdrošināšanas un citu risku līmeņiem. Noliegt šādas atšķirības nenozīmē cīnīties par vienlīdzīgām tiesībām, bet gan drīzāk cīnīties par abu dzimumu līdзгumu un vienādību. Šāda cīņa būtu gan veltīga, gan smieklīga. Vīrieši un sievietes atšķiras viens no otra tieši tā, kā tam jābūt, jo divi dzimumi papildina viens otru tādā veidā, kas ir noderīgs un izdevīgs ikdienas dzīvē, partnerattiecībās un sabiedrībā.

Gerard Batten (IND/DEM). – Priekšsēdētājas kundze, tikko publicēta jauna sabiedriskās domas aptauja, ko pasūtījusi Kampaņa par neatkarīgu Britāniju. Vairums aptaujāto sacīja, ka Eiropas Savienība ir nepieejama, korumpēta un tajā ieguldītā nauda ir ar mazu atdevi; 83 % no aptaujātajiem grib, lai AK likumi būtu ar augstāku spēku, un tādēļ atcelt ES likumu pārākumu; un 71 % grib referendumu par Lielbritānijas dalības ES turpināšanu. Diemžēl, izredzes nav nekādas lielās, ņemot vērā, ka leiboristu valdība nerīkos pat referendumu par Lisabonas līgumu, ko tā apsolīja savā vēlēšanu manifestā.

Britu tauta grib brīvu tirdzniecību, draudzību un sadarbību ar Eiropu un pasauli, nevis, lai to pārvalda Eiropas Savienība. Ja būtu patiešām godīgs referendums, kur britu tautai jautātu, vai tā grib aizvien ciešāku politisko un ekonomisko integrāciju ar ES vai izstāties, lielum lielais vairums balsotu par izstāšanos.

Avril Doyle (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos paust bažas par aizvien pieaugošo zinātniskās precizitātes trūkumu priekšlikumu projektos, kurus šim Parlamentam iesniedz Komisija, un patiesībā dažos ziņojumos un grozījumos, par kuriem mēs kā parlamentārieši esam atbildīgi. Laba zinātne aizvien vairāk un vairāk paver ceļu populistiskai un emocionālai reakcijai, kas bieži ietērpta kā piesardzības princips.

Ņemsim jautājumu par augu aizsardzības līdzekļiem. Mēs esam atmetuši zinātnisko risku novērtējuma principu. Nav detalizēta ES ietekmes novērtējuma un trūkst endokrīno grāvēju zinātniskas definīcijas, un ir neatbilstība traktējumā starp to un REACH direktīvu.

Mēs diskreditējam ES tiesību aktus starptautiskā mērogā un sagraujam to uzticamību ar šo augošo zinātniskās precizitātes trūkumu un labas zinātnes trūkumu.

Slavi Binev (NI). – (BG) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Gāzes krīze, kurā Eiropas Savienība nonāca 2009. gada sākumā, Bulgārijā ātri vien pieņēma katastrofas apmērus, bet tai nav alternatīvas aizvietojošām gāzes piegādēm. Es neapspriedīšu kaunpilno, īsredzīgo lēmumu, ko pieņēma Bulgārijas valdība, kas padarīja manu valsti par ķīlnieci konfliktā starp Krieviju un Ukrainu, kā tas visiem acīmredzams.

Tagad mums svarīgāk ir nolemt, kādus pasākumus veikt, lai krīzi pārvarētu. Šajā gadījumā tas var nozīmēt, ka Bulgārijai jāatrod alternatīva, lai tā varētu izlauzties no ārējās atkarības. Tāpēc es uzskatu, ka Eiropai un Balkānu valstīm kā Bulgārijai svarīgi sekot Slovērijas piemēram un pieņemt lēmumu atkal iedarbināt I, II, III un IV bloku Kozlodujas kodolelektrostacijā. Šobrīd tā ir vienīgā izvēle, kas Bulgārijai ir un kas sniedz tai iespēju iegūt kaut mazumiņu neatkarības un samazināt gan tiešos zaudējumus, gan zaudējumus, kas radīšies, izmantojot degvielu uz laiku kā gāzes aizvietošanu.

Maria Petre (PPE-DE). – (RO) Ņemot vērā, ka šis, 2009., gads ir tikko sācies, es vēlētos pastāstīt jums visiem, ka pēc manām domām tas nav parasts gads.

2009. gads iezīmē divdesmit gadus kopš aukstā kara beigām un kopš tika nojaukti visi mūri, kas sadalīja valstis un pašu Eiropu austrumos un rietumos, ar brīvību un demokrātiju vienā pusē un totalitāriem režīmiem otrā.

Kā Eiropas Parlamenta deputāte no Rumānijas, bet arī kā Rumānijas pilsoņe, kas zina, kas ir diktatūra, es uzskatu, ka šis divas desmitgades iezīmējušas pārejas periodu dažiem no mums un labvēlīgu pieņemšanu pārējiem.

Es tāpat uzskatu, ka, neraugoties uz pašreizējo klimatu, 2009. gadam jābūt gadam, kad mūsu darbībām, kā arī Eiropas Komisijas darbībām jābūt vērstām uz vienotu Eiropu visiem eiropiešiem. Eiropu, kurā ikkatrs no tās 500 miljoniem pilsoņu jūt, ka viņu tiesības ir garantētas, ka ir patiesa solidaritātes apziņa, ka nevienam nekad vairs nevar diskriminēt, ka nevienam vairs nevajag justies kā nepiederošam vai pieciestam vienotajā Eiropā, ka mēs visi esam Eiropas pilsoņi, kas jūt vienā un tajā pašā veidā, neatkarīgi no tā, kur katrs no mums bija pirms 1989. gada.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, Eiropas Parlaments ir vairākas reizes izskatījis jautājumus attiecībā uz vidi. Es vēlētos uzsvērt jautājumu, kuram manu uzmanību pievērsa skolnieki, kas ir noraizējušies par dabisko vidi. Dramatiski samazinās likmes, kas tiek maksātas par metāllūžņiem, makulatūru un tukšo taru, kura gatavota no sintētiskiem materiāliem. Vākt šādu materiālu kļūst neizdevīgi. Turklāt daudzas pilsētas ir likvidējušas konteinerus, kuros šādu materiālu var glabāt, vai arī ir pārstājušas tos iztukšot.

Pēdējā laikā ziņās ir daudz runāts par makulatūras pārstrādi. Pašreizējo situāciju Polijā šajā sakarā var apkopot šādi. Tie, kas nodarbojas ar metāllūžņu savākšanu, apgalvo, ka cenas ir pārāk zemas un ka neatmaksājas to darīt. Tomēr tie, kas ražo papīru, izmantojot pārstrādātu makulatūru, apgalvo, ka makulatūras pārstrāde viņiem izmaksā pārāk dārgi un ka pašreizējās cenas nozīmē, ka nav vērts ieguldīt iekārtās makulatūras apstrādei. Tādēļ es aicinu uz vidi aizsargājošu rīcību, lai atrisinātu šo problēmu. Pašreiz situācija ir tāda, ka makulatūru vāc bērni, jo tam ir izglītojoša nozīme, bet pēc tam šī makulatūra tiek izmesta komunālajās atkritumu izgāztuvēs.

Priekšsēdētāja. - Dāmas un kungi, es esmu darījis visu iespējamo, lai nodrošinātu, ka var uzstāties pēc iespējas vairāk runātāji.

Šis punkts ir slēgts.

14. Direktīva pesticīdu ilgtspējīgas lietošanas nodrošināšanai – Augu aizsardzības līdzekļu laišana tirgū (debates)

Priekšsēdētāja. - Nākamais punkts ir kopējās debates par šādiem ziņojumiem:

– ziņojums A6-0443/2008, ko Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma vārdā sagatavoja *Christa Klass*, par direktīvu, ar kuru nosaka Kopienas sistēmu pesticīdu ilgtspējīgas lietošanas nodrošināšanai (06124/5/2008 – C6-0323/2008 – 2006/0132(COD));

– ziņojums A6-0444/2008, ko Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma vārdā sagatavoja *Hiltrud Breyer*, par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū (11119/8/2008 – C6-0326/2008 – 2006/0136(COD)).

Christa Klaß, referente. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisār *A. Vassiliou*, komisār *S. Dimas*, dāmas un kungi, šodien mūsu priekšā ir daudzu diskusiju un sarunu, kas reizēm notikušas ļoti emocionālā gaisotnē, rezultāts, un rīt mums būs iespēja par to balsot. Mums nav bijis viegli. Mēs esam cīnījušies, lai rastu pareizos risinājumus sarunās ar Padomi un Komisiju. Mēs esam konstatējuši, ka zinātne ne vienmēr norāda pareizajā virzienā ar skaidriem atklājumiem. Būs vajadzīgs papildu zinātniskais atbalsts, lai analizētu šī jaunā tiesību

akta ietekmi. Tādēļ vispirms es sirsnīgi pateicos visiem tiem, kas veicināja šo pozitīvo rezultātu ar konstruktīviem ieteikumiem, saviem kolēģiem šeit Parlamentā, Eiropas Komisijai, Padomes Francijas prezidentūrai – diemžēl šovakar šeit nav Padomes Čehijas prezidentūra – bet es pateicos arī personālam.

Ar pašreizējo Direktīvu augu aizsardzības līdzekļu ilgtspējīgas lietošanas nodrošināšanai mēs speram milzu soli pretīm lielākai standartizācijai Eiropas vides un patērētāju aizsardzībā. Ilgtspēja kā vispārējs Eiropas lauksaimniecības jēdziens garantēs veselīgu pārtiku un veselīgu vidi. Pirmo reizi darbs ar augu aizsardzības līdzekļiem tiks saskaņots Eiropas līmenī. „Tik daudz, cik vajadzīgs, tik maz, cik iespējams” pamatprincips pieņem vispusīgas, stabilas zināšanas. Augu aizsardzības līdzekļi faktiski ir zāles augiem. Tos ir pareizi jāizmanto, lai tie būtu efektīvi, pareizajā laikā izvēloties pareizo produktu un pareizo devu. Tas arī paredz izskatīt, vai ir vajadzīga ķīmiska augu aizsardzība vai arī labāk derētu mehāniski pasākumi. Vislabākās tehnoloģijas un pārbaudītu iekārtu izvēle aizsargās vidi un lietotāju, kā arī veicinās darbības panākumus, dodot labu ražu. Dalībvalstis noteiks pasākumus savos valsts rīcības plānos, lai samazinātu augu aizsardzības līdzekļu lietošanu.

Galvenais mērķis ir draudu samazināšana. Saskaņotās augu aizsardzības vispārējo pamatprincipu izmantošana kļūs obligāta visā Eiropas Savienībā no 2014. gada. Ūdens pamatdirektīvas nosacījumu ievērošana ir galvenā prioritāte. Dalībvalstis pie ūdens tilpnēm izveidos buferzonas, kas jāpiemēro augsnes īpatnību un ģeogrāfisko apstākļu stāvoklim. Vietējās iestādes līdz minimumam samazinās vai vajadzības gadījumā pārtrauks augu aizsardzības līdzekļu lietošanu; tas pats attieksies uz aizsargājamām teritorijām. Pastāv aprīkojuma pārbaūžu noteikumi, un tiks noteikti regulāri apkalpes intervāli. Draudu samazināšana nozīmē, ka profesionāliem lietotājiem ir jāiegūst stabila un pastāvīga augu aizsardzības līdzekļu lietošanas apmācība. Iegādājoties augu aizsardzības līdzekļus, privātajiem lietotājiem, kas nav ieguvuši īpašu apmācību un kas nepareizas lietošanas rezultātā var radīt kaitējumu privātos dārzos, no labi apmācītiem pārdevējiem ir jāsaņem informācija par lietošanu un draudiem.

Šī direktīva nozīmēs, ka iepriekš atšķirīgie noteikumi individuālās dalībvalstīs tiks pielāgoti augstam, kopējam līmenim. Ierosinātie pasākumi dos labumu videi, patērētājiem un lietotājiem. Identiski nosacījumi visā Eiropas Savienībā nodrošinās identiskus drošības standartus un identiskus ražošanas nosacījumus. Mēs esam vienojušies, ka netiks izsniegtas licences vielām, kuru kaitīgā ietekme uz veselību ir pierādīta. Tomēr aizlieguma pamatā ir jābūt zinātniski pamatotiem atklājumiem, nevis politiskām dogmām. Ir jāņem vērā arī pakļaušana iedarbībai, jo tāpat kā ar daudzām lietām dzīvē pesticīdu gadījumā tieši dozēšana rada saindēšanās briesmas. Tablete pret galvassāpēm ir kā svētība, bet, ja jūs izdzerat 20 tabletes, tas kļūst bīstami, pat dzīvībai bīstami.

Mēs esam sasnieguši labu kompromisu. Tas saskaņos vides un ekonomikas politiku, un es ceru, ka rīt mēs varēsim uzsvērt savas prasības vienprātīgā balsojumā.

Es atļaušos vēl vienu tehnisku piezīmi, proti, 14. panta 4. punktā ir ieviesusies kļūda. Tiek izdarīta atsauce uz interneta portālu, kas minēts 4. panta 3. punktā; 4. pantā nav 3. punkta. Tas ir jāizlabo.

Hiltrud Breyer, referente. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāri, dāmas un kungi, šī vienošanās ir pagrieziena punkts Eiropas veselības aizsardzībā un patērētāju aizsardzībā, bet arī attiecībā uz vidi un ekonomiku. Vispirms sirsnīgi pateicos „ēnu” referentiem par viņu izcilo sadarbību. Liels paldies arī iesaistītajam personālam un Komisijai, jums, „ēnu” referenti un S. Dimas, kā arī Padomes Francijas prezidentūrai, bet paldies arī kolēģiem deputātiem, kas nenobijās no pilnīgi pārspīlētajiem nozares piedāvātajiem skaitļiem.

Pirmajā lasījumā mēs Eiropas Parlamentā pieņemām 200 grozījumus un ar šo vienošanos mēģinājām apņēmīgi uzlabot kopējo nostāju. Mēs izbeigsim šo nezinātnisko, nebeidzamo skaitļu spēli, šos vārdus savārstījumus, kas saistīti ar robežlielumu noteikšanu, ieviešot skaidrus pārtraukšanas kritērijus. Nevienam nevar noteikt draudu apmēru. Tādēļ drošību var nodrošināt tikai ar pilnīgu aizliegumu. Pesticīdi un citas vielas, kas ir kancerogēnas, mutagēnas vai toksiskas reprodukcijas vajadzībām, vispār nedrīkst būt saistītas ar pārtikas produktiem. Mēs nodrošināsim veiksmīgu vides aizsardzību, aizliedzot noturīgas, bioakumulatīvas un toksiskas (PBT) vielas. Es esmu īpaši apmierināta, ka mums ir izdevies īstenot un nostiprināt sākotnējo skaidru endokrīno vielu kritēriju, un es paļaujos uz Komisijas pienākumu ieviest papildu kritērijus nākamajos četros gados.

Tomēr es arī esmu īpaši gandarīta, ka Eiropas Parlamentam ir izdevies pirmo reizi ieviest bišu aizsardzību kā licencēšanas kritēriju. Francijas un Vācijas vadošie zinātnieki ir aprēķinājuši, ka apputeksnētāju ekonomiskā vērtība ir EUR 150 miljardi gadā un kaitējums būtu līdz pat EUR 310 miljardiem, ja mēs zaudētu bites kā apputeksnētājus. Tādēļ es jūs īpaši lūdzu rīt noraidīt jebkurus iesniegtos grozījumus. Tie vājinātu šo kompromisu. Tas ir kompromiss, kuram Padome jau ir devusi savu apstiprinājumu. Kādreiz tas bija vispārēji pieņemts nemēģināt atkārtoti apšaubīt kopēju kompromisu. Tomēr es esmu gandarīta, ka mēs esam kopīgi

sasnēguši uzlabojumu imunotoksiskām un neirotoksiskām vielām, jo Eiropā, kuras mērķis ir būt par zināšanu sabiedrību, mēs nevaram atļauties situāciju, ka bērna smadzeņu attīstību ilgtermiņā galvenokārt vājina neirotoksiskas vielas. Mēs visnotaļ skaidri varam teikt „jā” saskaņošanai, tomēr, neierobežojot dalībvalstu tiesību aktus, mēs pieļausim elastīgumu attiecībā uz procedūrām licencēšanas jomā.

Trīskāršais tiesiskais pamats arī parāda augsto vērtību, ko mēs piešķiram veselībai, un mēs esam formulējuši aizlieguma izņēmumus ar daudziem ierobežojumiem, saistot ar būtisku plānu, piemēram, lai izņēmums nekļūtu par noteikumu, bet gan otrādi. Tāpat es priecājos, ka mums šajā regulā ir izdevies iekļaut dzīvnieku aizsardzību un ka mēs spējam ieviest lielāku paredzamību, lai gan es biju sagaidījusi lielāku drosmi no Komisijas puses. Es ceru, ka mums būs lielāka piekļuve piemērošanas protokoliem un ka mēs spēsim ieviest elektronisko nozares caurlaidi. Tas ir ne tikai pagrieziena punkts attiecībā uz vidi un patērētāju aizsardzību Eiropā, manuprāt, tas ir arī brīnumains brīdis Eiropai. Tas ir brīnumains brīdis Eiropai, jo šis lēmums pakāpeniski atteikties no ārkārtīgi toksiskiem pesticīdiem ir bezprecedenta lēmums un tas ir unikāls visā pasaulē, tādējādi mēs varam nodrošināt, ka Eiropas Savienība ir ceļā uz līdz šim nebijušu veselības aizsardzību un ka Eiropa būs pionieris pasaules mērogā.

Šī regula arī radīs pievienoto vērtību iedzīvotājiem, kas zina, ka Eiropas Savienība galvenokārt ir patērētāju un veselības pusē un nekļūst par priekšā. Turklāt tā ir arī abpusēji izdevīga situācija nozarei, kas nākotnē saņems novatoriskus stimulus ražot labākus un drošākus produktus.

Stavros Dīmas, Komisijas loceklis. – (EL) Priekšsēdētājas kundze, vispirms es gribētu pateikties un uzslavēt referenti C. Klass, referenti H. Breyer un Parlamenta Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteju par viņu izcilo darbu pie ierosinājumiem pamatdirektīvai pesticīdu ilgtspējīgas lietošanas nodrošināšanai un pie tā, lai pārskatītu un uzlabotu regulu.

Īpaši iepriecinoši ir tas, ka vienošanās tika panākta otrajā lasījumā. Šī vienošanās nodrošina Komisijas sākotnējā ierosinājuma vides integritāti un nosaka vēl vērienīgākus vides mērķus noteiktos svarīgos punktos.

Mēs apzināmies, ka iedzīvotāji ir īpaši noraizējušies par pesticīdu lietošanu. Tādēļ mums, pirmkārt, bija jāpadara striktāks pašreizējais tiesiskais regulējums, grozot 1991. gada Direktīvu par īpašu produktu laišanu tirgū, un, otrkārt, jānovērš nepilnības Kopienas līmenī šo produktu lietošanā.

Panākot vienošanos par direktīvu, Eiropas Savienība ir pierādījusi, ka tai ir politiskā griba pieņemt efektīvus pasākumus, lai aizsargātu sabiedrības veselību un vidi.

Parlaments palīdzēja padarīt direktīvu vērienīgāku nekā Padomes kopējā nostāja par noteiktiem svarīgiem punktiem. Tagad dalībvalstīm būs pienākums sagatavot valsts rīcības plānus ar kvantitatīviem mērķiem, lai ierobežotu draudus, kas raksturīgi pesticīdu lietošanai, un lai ierobežotu noteiktu līdzekļu lietošanu.

Tas nebija viegli, jo referentei bija jāpārlicina dalībvalstis, ka noteiktos apstākļos vislabākais veids, kā ierobežot draudus, ir ierobežot noteiktu pesticīdu lietošanu, un viņai tas veiksmīgi izdevās. Panāktā vienošanās ir ievērojams sasniegums sabiedrības veselības un vides aizsardzībā Eiropas Savienībā.

Tādēļ Eiropas Komisija var apstiprināt grozījumu kompromisa kopumu, lai panāktu vienošanos par direktīvu otrajā lasījumā.

Androulla Vassiliou, Komisijas locekle. – Priekšsēdētājas kundze, vispirms es vēlos pateikties referentēm C. Klass un H. Breyer, „ēnu” referentiem par viņu konstruktīvo pieeju ierosinājumam, Francijas prezidentūrai un visiem tiem, kas ir veicinājuši Komisijas ierosinājuma otrā lasījuma veiksmīgu pabeigšanu.

Augu aizsardzības līdzekļiem ir svarīga loma lauksaimniecībā, dārzkopībā, mežsaimniecībā un dārzniecībā. Tomēr tie var arī ietekmēt cilvēka veselību, dzīvnieku veselību un vidi. Tādēļ mums ir jānodrošina to efektīva un līdzsvarota reglamentēšana.

Sagatavojot sākotnējo ierosinājumu, Komisija rīkoja plašas apspriedes ar ieinteresētajām pusēm no visām attiecīgajām nozarēm un vispusīgu ietekmes novērtējumu. Galvenā prioritāte bija un joprojām ir sasniegt visaugstāko iespējamo cilvēku un dzīvnieku veselības un vides aizsardzības līmeni. Es priecājos redzēt, ka tas ir arī atspoguļots ES iestāžu starpā notikušo diskusiju rezultātos.

Šodien mūsu priekšā esošais kompromisa projekts stiprinātu šo augsto aizsardzības līmeni ar vairākiem noteikumiem. Apstiprināšanai tiktu noteikti skaidri un strikti aktīvo vielu kritēriji. Ražotājiem, piegādātājiem un profesionālajiem lietotājiem būtu jāveido reģistrs, nodrošinot tam piekļuvi pēc trešo pušu, piemēram, kaimiņu, citu iedzīvotāju vai ūdens apsaimniekošanas nozares pieprasījuma. Dalībvalstu iestādēm būtu

jāpastiprina tirdzniecības un lietošanas kontrole, un Komisijai būtu jāpārbauda dalībvalstu īstenotā kontrole. Tiktu pilnībā izslēgta divkāršu izmēģinājumu ar dzīvniekiem iespēja. Lai veicinātu ilgtspēju lauksaimniecībā, drošākas alternatīvas aizstātu bīstamākos līdzekļus.

Lai nodrošinātu vispusīgu informāciju, Komisija arī var izskatīt jautājumu par pastāvošo alternatīvo līdzekļu pieejamību vielām, ko sauc par endokrīno sistēmu bojājošām vielām. Tas notiktu, protams, pārāgri nespriežot par regulas drošības prasībām.

Kā daļu no vispārējā kompromisa es vēlētos ierosināt šādu tekstu attiecībā uz draudu novērtējumu bitēm: „Pārskatot informācijas prasības aktīvām vielām un augu aizsardzības līdzekļiem, kā minēts 8. panta 1. punkta b un c apakšpunktā, Komisija pievērš īpašu uzmanību pētījuma protokolliem, atļaujot draudu novērtējumu, kurā tiek ņemta vērā bišu reālā pakļaušana šo līdzekļu ietekmei, jo īpaši ar nektāra un putekšņu palīdzību.”

Kompromisa projekts izveidotu vēl drošāku sistēmu augu aizsardzības līdzekļu lietošanai Eiropas Savienībā un stiprinātu mūsu vides garantijas, kā arī iedzīvotāju veselības aizsardzību. Tas arī atspoguļo Lisabonas stratēģiju, jo tas samazinātu birokrātiju. Piemēram, apstiprināšanas procedūra kļūtu īsāka un efektīvāka. Turklāt dalībvalstis vairs nestrādātu nošķirti, jo atļauju savstarpējā atzīšana kļūtu par normu nevis izņēmumu. Tam ir jāsamazina iekšējā tirgus sadrumstalotība un jārada plašāka pesticīdu pieejamība zemniekiem.

Visbeidzot, es vēlētos uzsvērt, ka tas ir pilnībā savietojami un papildina direktīvas priekšlikumu par pesticīdu ilgtspējīgas lietošanas nodrošināšanu, par ko ir atbildīgs mans kolēģis S. Dimas.

Erna Hennicot-Schoepges, PPE-DE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisāri, vispirms es vēlētos pateikties referentēm, Komisijai un iestādēm, jo īpaši Francijas prezidentūrai. Viņi ir smagi strādājuši, lai panāktu šo kompromisu, kas ievieš līdzsvaru starp cilvēka veselību un lauksaimniecisko ražošanu.

Ciktāl tas attiecas uz zemniekiem, trīs zonu sistēmu saskaņošana atvieglos piekļuvi līdzekļiem, un fonds lietošanai nelielā apjomā, kā to paredzējusi un garantējusi Komisija, nozīmēs, ka tirgū tiks laisti līdzekļi, kas būs paredzēti lietošanai nelielā apjomā un dārkopības vajadzībām. Tādēļ mums ir garantija, ka līdz 2020. gadam visas vielas, kuru kaitīgā ietekme ir pierādīta, piemēram, CMR un endokrīno sistēmu bojājošas vielas vairs nedrīkstēs laist tirgū.

No tā izriet, ka šim ierosinājumam ir ievērojami jāsamazina slimību skaits un saslimstība ar daudzu veidu vēzi, jo tā saikne ar pesticīdiem jau ir zinātniski pierādīta, vienlaicīgi samazinot arī degeneratīvo slimību skaitu, kuru ietekme arī ir pierādīta.

Ir jāpiemin viens ļoti svarīgs aspekts, proti, ka tagad tiks darīts viss, lai nodrošinātu labāku atbilstību bišu aizsardzības pasākumiem. Komisija ir tikko iesniegusi deklarāciju par šo punktu. Tomēr es vēlētos zināt, vai Komisija pārskatīs Direktīvu 2007/52 saskaņā ar tās tikko uzskaitītajiem aspektiem. Tāpat uzsvars tiks likts uz bioloģiskās kontroles metodēm, un šajā jomā šis pētījums, ko ir atbalstījusi un finansējusi Komisija, joprojām ir efektīvi jāizplata. Turklāt es esmu pārliecināta, ka šis teksts kalpos kā sveiciens un pamudinājums stimulēt pētniecību un jauninājumus starp lielākajiem tradicionālo ķīmisko pesticīdu ražotājiem.

Attiecībā uz Komisiju ziņojums arī nodrošina starpposma ziņojumus, kas nozīmē, ka mums ir garantija, ka uzraudzība tiks īstenota. Es ceru, ka arī valstu struktūras darīs visu iespējamo, lai pierādītu šī teksta pamatotību.

Dan Jørgensen, PSE grupas vārdā. – (DA) Priekšsēdētājas kundze, kad tika publicēts Komisijas ierosinājums, tas izpelnījās virsrakstu lielākajā Dānijas laikrakstā. Laikraksta pirmajā lappusē bija lasāms „ES apdraud Dānijas gruntsūdeni”. Dānijā mēs ļoti lepojamies ar to, ka mums ir milzīgs apjoms tīra gruntsūdens, ko mēs varam dzert pilnīgi neapstrādātu. Tādējādi ūdens, kas tek pa krānu, ir gruntsūdens un mēs varam to dzert neapstrādātu. Ja Komisijas ierosinājums tiktu īstenots tā sākotnējā formā, tas nozīmētu, ka Dānijā mēs būtu aptuveni dubultojuši tirgū laisto pesticīdu skaitu. Tā rezultātā visdrīzāk daudzi no tiem nonāktu gruntsūdenī – pesticīdi, kurus mēs nesen atteicāmies lietot, jo tie nonāktu gruntsūdenī, kā rezultātā mēs nevarētu dzert neapstrādātu ūdeni. Tā nepārprotami būtu bijusi katastrofa, ja Komisijas sākotnējais ierosinājums būtu pieņemts, un ne tikai Dānijā. Gluži kā mums manā izcelsmes valstī ir gruntsūdens, par kuru mēs vēlamies rūpēties un ko es izvēlos šeit izmantot kā piemēru, protams, ir arī citas valstis ar dažādiem citiem vides un ar veselību saistītiem jautājumiem, ko tās vēlētos aizsargāt, un ES nekad nedrīkst piespiest kādai valstij pazemināt tās aizsardzības līmeni. Tādēļ es ļoti priecājos, ka mums ir izdevies – nevis Komisijas, nevis Padomes, bet gan Parlamenta centieni rezultātā – nodrošināt elastīgumu, kas gadījumos, kad ir īpaši apsvērumi, ļauj atsevišķām valstīm teikt „nē” pesticīdiem, ko tās nevēlas, kā tam, protams, arī jābūt.

Es ļoti priecājos, ka mēs esam pieņēmuši vēl vienu pozitīvu lietu, ka mēs tagad aizliegsim un varēsim pakāpeniski samazināt dažas visbīstamākās vielas, kas ir pesticīdu sastāvā. Tās ir vielas, kas ar tā sauktās

REACH regulas palīdzību, ko mēs sagatavojām pirms pāris gadiem, jau ir aizliegtas citās izmantošanas jomās. Šīs vielas, kas ir tik bīstamas, ka mēs aizliegsim to izmantošanu tekstilprecēs, elektroniskās precēs, rotaļlietās vai jebkur citur, bet tās joprojām ir atļautas pesticīdos, kuri pēc tam nonāk mūs pārtikā! Tas, protams, ir pilnīgi nepieņemami, tādēļ es ļoti priecājos, ka tagad mēs atbrīvosimies no šīm bīstamajām vielām pesticīdu sastāvā.

Trešā lieta, ko es vēlētos pieminēt un kas, manuprāt, ir ļoti pozitīva un par kuru mēs varam būt apmierināti, ir tāda, ka tagad mēs esam ieviesuši samazināšanas mērķus individuālām dalībvalstīm. Mēs esam ieviesuši rīcības plānus, ar kuru palīdzību individuālas dalībvalstis sasniegs pesticīdu izmantošanas kvalitatīvu un kvantitatīvu samazinājumu. Kvalitatīvs samazinājums attiecas uz to, ka neapšaubāmi dažas vielas ir bīstamākas par citām un mums, protams, ir jābūt īpaši uzmanīgiem ar šīm vielām, bet tā ir arī laba ideja samazināt lietošanu kvantitatīvā izteiksmē jeb pesticīdu vispārējo lietošanu, jo tas acīmredzot arī samazinās tādu vielu lietošanu, kas nonāk mūsu laukos un mūsu pārtikā.

Tomēr nobeigumā man arī jāsaka, ka dažas lietas varēja izdarīt daudz labāk. Piemēram, neirotoksīnu vielas. Tās ir vielas, kas pasliktina bērna smadzeņu attīstību. Faktiski tas, ka mēs pakāpeniski nesamazinām šo vielu lietošanu, manuprāt, ir negodkārtīgi un apkaunojoši. Tāpat es uzskatu par apkaunojošu to, ka mēs esam iekļāvuši iespēju piemērot izņēmumus šīm bīstamajām vielām, ja nozare var pierādīt vajadzību to darīt. Es uzskatu, ka mums bija jārikojas vērienīgāk. Tomēr, runājot par pamatdomu, es esmu gandarīts un apmierināts. Tā ir veselības un vides uzvara.

Anne Laperrouze, ALDE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisār, dāmas un kungi, te nu mēs esam, es ceru, vienu soli līdz tam, lai pieņemtu šo pesticīdu tiesību aktu kopumu. Man šķiet, ka abi kompromisa teksti, par kuriem tiks balsots Parlamentā, ir līdzsvaroti un mūsu atbalsta vērti, un tam ir vairāki iemesli.

Progress ražotājiem un lietotājiem ir ievērojams: atļauju izsniegšanas procedūru vienkāršošana ar, cita starpā, sadali trīs zonās un savstarpējo atzīšanu, kas no tā izriet. Es būtu gribējusi tikai vienu zonu, lai garantētu vēl lielāku saskaņotību ES teritorijā, bet dalībvalstis izrādījās pārāk piesardzīgas. Arī palielinātās apmācības prasības pārdevējiem un lietotājiem, iemācot viņiem, kā labāk saprast pesticīdus un apieties ar tiem, garantē ne tikai labāku veselības aizsardzību, bet arī ekonomiskos ieguvumus.

Arī progress dzīvnieku aizstāvjiem ir ievērojams ne tikai pateicoties izmēģinājumu ar dzīvniekiem rezultātā iegūtās informācijas apkopošanai. Progress veselības un vides aizsardzībai ir ļoti nozīmīgs; ilgtermiņā visbīstamākās vielas tiks aizstātas ar mazāk kaitīgām vielām.

Man ir jāizskata ļoti pretrunīgais endokrīno sistēmu bojājošo vielu jautājums. Līdz šim šīs vielas nav bijušas definētas. Šo jautājumu nereglamentēja neviens normatīvais teksts. Kompromiss dod Eiropas Komisijai četrus gadus laika, kurā sagatavot zinātniskus ierosinājumus pasākumiem, kas paredzēti endokrīno sistēmu bojājošo vielu īpašību definēšanai. Zinātniskā definīcija ļaus klasificēt līdzekļus atbilstīgi to ietekmes pakāpei un faktiski nodrošinās nozarei zinātnisku tiesisko pamatu, kas tai ir vajadzīgs.

Kompromisa tekstā arī ņemts vērā jautājums par bitēm un to nozīmīgo lomu ekosistēmā. Faktiski es uzskatu, ka kompromisa formulējums kopā ar Eiropas Komisijas deklarāciju ir milzīgs solis uz priekšu. Tiks ņemta vērā ne tikai aktīvo vielu ietekme uz vispārējo bišu attīstību, bet arī uz nektāru un putekšņiem. Es gribētu nomierināt noteiktas ieinteresētās puses, kas apšaubā aktīvo vielu un līdzekļu pieejamību. Šajā kompromisā ir ņemtas vērā viņu bažas. Trīs zonu sistēma garantē dalībvalstīm iespēju piešķirt atļauju lielam skaitam līdzekļu. Tāpat ir paredzēta izņēmumu iespēja.

Ciktāl runa ir par lietošanu nelielā apjomā, Parlaments ir cīnījies, lai Komisijas ierosinājumu projekts tiktu sagatavots īsā laikā, lai izveidotu Eiropas fondu. Tāpat ir iekļauta pārskatīšanas klauzula, kurā Eiropas Komisija tiek aicināta analizēt šī tiesību akta ietekmi uz lauksaimniecības dažādošanu un konkurētspēju.

Pēdējais, bet ne mazāk svarīgais – un uz to norādīja mani kolēģi deputāti – mēs mudinām pesticīdu ražotājus izstrādāt jaunus un efektīvus līdzekļus, ievērojot cilvēka veselības un vides aizsardzības prasības.

Nobeigumā es vēlētos norādīt, ka augu aizsardzības līdzekļi ir zāles augiem, tādēļ tie ir jāizmanto tikai kontrolētā un saprātīgā veidā. Šajos tekstos ir atzīta un tajos tiks papildus uzsvērta integrētās ražošanas nozīme, kad runa ir par saprātīgu un ilgtspējīgu lauksaimniecību. Abi teksti, par kuriem mēs esam vienojušies, ievieš līdzsvaru starp veselības un vides aizsardzību un līdzekļu pieejamību zemniekiem.

Es vēlētos nobeigt, sakot, ka man bija ļoti patīkami ar jums strādāt, dāmas un kungi, pie šī ļoti jutīgā jautājuma. Manuprāt, mūsu darbs bija klausīšanās, savstarpējas sapratnes un sadarbības treniņš. Paldies, dāmas un kungi

un īpaša pateicība abām referentēm *C. Klass* un *H. Breyer*, kas bija izcilas sarunu partneres, cenšoties rast kompromisu ar Padomi.

Liam Aylward, *UEN grupas vārdā*. – Priekšsēdētājas kundze, mēs šeit Parlamentā runājam pirms balsojuma, kas ir ārkārtīgi svarīgs lauksaimniecībai, veselībai un videi. Runāsim skaidri: ikviens no mums likumdevējiem, kas ir noteicis un izvirzījis problemātiskus jautājumus šajā likumdošanas procesā, to ir darījis, rūpējoties par lauksaimniecību un turpmāko pārtikas piegādi.

Protams, es esmu noraizējies par pesticīdu jebkāda veida pārmērīgu izmantošanu un to ietekmi. Nav šaubu, ka saskarsmes ar vēzi radītājs ir palielinājies. Gaisā, ūdenī un pārtikā ir palielināts atlieku daudzums, kas ietekmē mūsu veselību un vidi. Tāpat ņemiet vērā, ka vistiešākā saskarsme ar pesticīdiem ir mūsu zemniekiem. Šī tiesību akta, kuru es atzīstu par labu, mērķis ir aizsargāt mūsu iedzīvotāju veselību, vidi un lauksaimniecību.

Tomēr kā likumdevējiem mums vienmēr ir jāmeklē līdzsvars un zinātniski jāpamato tiesību akti. Mēs nevaram un nedrīkstam pieņemt abstraktus tiesību aktus. Novēršoties no Komisijas sākotnējās zinātniskās, uz draudiem pamatotās pieejas un pievēršoties bīstamu faktoru pieejai, mēs cietām neveiksmi pie pirmā šķēršļa. Bez attiecīga ietekmes novērtējuma, ko daudzi no mums ir atkārtoti pieprasījuši, neviens nevar precīzi pateikt, cik daudz vielu tiks aizliegtas.

Īrijā ir unikāli mērens, bet mitrs klimats. Tas padara Īrijā audzētos kartupeļus un ziemas graudu kultūras uzņēmīgas pret nezālēm un slimībām, piemēram, miltrasu. Plānoto 22 vielu, tostarp *Mancozeb* un *Opus*, aizliegums ietekmēs līdzekļu pieejamību.

Tātad, kāda būs situācija pēc šī tiesību akta ieviešanas pēc 18 mēnešiem? Pesticīdi, kas jau ir laisti tirgū saskaņā ar pašreizējiem tiesību aktiem, joprojām būtu pieejami, līdz beigtos tiem izsniegtā atļauja. Ja Īrijā mēs varam pierādīt, ka noteikta viela, kas ir jāaizliedz, ir vajadzīga, lai cīnītos pret nopietniem draudiem augu aizsardzībai, un ka nav drošāka aizstājēja, šo vielu var apstiprināt līdz pat pieciem gadiem pēc kārtas, neskatoties uz aizliegumu.

Teorētiski tas varētu darboties. Praksē mums ir jānodrošina, ka tas darbojas. Pie pašreizējā klimata mēs nevaram atļauties samazināt ES pārtikas ražošanu un būt mazāk konkurētspējīgi ar savu tirgus vadīšanas potenciālu. Mums ir jāveicina un jāmudina nozare ieguldīt alternatīvos, bioloģiski nekaitīgos līdzekļos, kas ir tikpat efektīvi vai vēl efektīvāki. Mums ir precedents. Mēs visi esam redzējuši, kā tiek izmantots no ķīmiskām vielām tīrs, dabisks, lēts un efektīvs izsmidzināšanas līdzeklis, lai visā pasaulē aizsargātu baltās vīnogas.

Es atzinīgi vērtēju Parlamenta grozījumu, kas zināmā mērā aizsargā bites, kuras ir ļoti būtiskas zemniekiem un pārtikas piegādei pateicoties apputeksnēšanai.

Visbeidzot, es lūdzu kolēģus atbalstīt UEN 182. grozījumu un noraidīt 169. grozījuma kopumu. Komisija un eksperti četrus gadus laikā nāks klajā ar piemērotu zinātnisko pamatojumu endokrīno sistēmu bojādošām vielām. Mēs nedrīkstam ar nezinātnisku definīciju radīt aizspriedumus par šo zinātnisko novērtējumu.

Hiltrud Breyer, *Verts/ALE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, es īstenībā vēlējos runāt par *C. Klass* ziņojumu, bet tagad izmantošu iespēju atbildēt iepriekšējam runātājam.

Jums ir jāizlasa vienošanās! Jūs tikko teicāt, ka jūs esat iesnieguši grozījumu, lai endokrīnās vielas netiktu laistas tirgū turpmākos četrus gadus. Jūsu grozījums radīs tieši pretēju situāciju. Lūdzu pārskatiet to. Varbūt jūs varat atsaukt savu grozījumu rīt, jo tas ir pretrunā ar to, ko jūs tikko teicāt.

Pesticīdu nozare vēlas, lai mēs nenoteiktu nekādus kritērijus. Ikvienam šeit Parlamentā, protams, ir jāpajautā sev, vai viņš zemojas pesticīdu nozares priekšā vai arī viņš rada pievienoto vērtību iedzīvotājiem, veselībai un videi. Tā ir jautājuma būtība un nekas cits. Citādi mēs esam kā parasti veikuši visus pasākumus, lai atbalstītu lauksaimniecību. Īpaši iespaidīgs ir Dānijas piemērs: Divdesmit gadu laikā un bez zaudējumiem lauksaimniecībai tai ir izdevies uz pusi samazināt pesticīdu lietošanu, divkārti uzlabot ūdens kvalitāti un uz pusi samazināt pesticīdu atlikumu apmēru.

Un tagad, *C. Klass*, liels paldies par jūsu darbu! Tomēr kā grupai mums, protams, būtu gribējies skaidrus mērķus un skaidru izpildes grafiku. Tomēr mēs, protams, ceram, ka tas būs pamudinājums dalībvalstīm sacensties savā starpā par to, kura ir vislabāk sagatavota patiešām uztvert nopietni augu aizsardzību un ilgtspējīgu pārvaldību.

Un, protams, mēs būtu gribējuši lielākas tiesības tādu reģionu iedzīvotājiem, kas atrodas blakus lauksaimniecības reģioniem. Šajā sakarā es arī ceru, ka Apvienotās Karalistes Augstākās tiesas inovatīvais

nolēmums nepārprotami mudinās un atbalstīs iedzīvotājus viņu prasībās, jo arī informāciju, iespējams, var izmantot, lai nodrošinātu piekļuvi lielākam skaita iedzīvotāju viņu dalībvalstīs visā Eiropā. Tāpat es ceru, ka mēs esam sasnieguši nelielu progresu attiecībā uz lielāku pārredzamību.

Roberto Musacchio, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, dialogs par šiem pasākumiem – pesticīdu direktīvu un regulu – ir bijis ļoti grūts. Parlaments pamatoti uzstāja uz tiesību aktu, kas būtu šim uzdevumam efektīvs un piemērots. Parlamentā ir notikušas debates, bet galvenokārt Padomē ir bijusi stipra pretestība, un ekonomiskā vara ir tikusi mobilizēta savtīgu interešu aizstāvēbai.

Faktiski mums būtu jāraizējas par kopējām interesēm. Patērētājiem ir jābūt iespējai ēst pārtikas produktus, kas nav piesārņoti ar atlikumiem, iedzīvotājiem ir jābūt iespējai baudīt vidi, ko nav sabojājuši šie pesticīdi, un zemniekiem ir jābūt iespējai strādāt drošībā un pretim jaunai produktu kvalitātei.

Lauksaimniecībā tiek pārmērīgi lietotas ķīmiskas vielas, kas kaitē visām šīm lietām – mūsu pārtikai, videi, un zemnieki ir spiesti maksāt augstu cenu par šo ražošanas procedūru. Ķīmisku vielu nepareiza izmantošana ir saistīta ar vecu lauksaimniecības modeli, kurā vērtība tiek piešķirta kvantitātei, nevis kvalitātei un kurā produkcija kļūst nošķirta no zemes, gadalaikiem un strādniekiem. Tas ir dārgs un kaitīgs modelis ikvienam, jo tas ietekmē siltumnīcefektu. Tādējādi tiesību akti, ko mēs pieņemam, ir daļa no kustības, lai izveidotu mūsdienīgāku, veselīgāku kvalitatīvas lauksaimniecības modeli, kas atbilst iedzīvotāju un vides vajadzībām, vairāk nododoties darbam un radot lielākus ienākumus.

Man ir jāpaziņo, ka mūsu pūliņi ir devuši rezultātus pateicoties abu referentu un visu ekspertu, kas strādāja kopā ar saviem Padomes kolēģiem, neatlaidībai. Pesticīdu lietošanas un ne tikai ar to saistīto draudu samazināšanas mērķis ir iekļauts pienākumu sarakstā, kas jāizpilda tikai saistībā ar attiecīgajiem valstu plāniem. Tas galvenokārt attiecas uz ļoti bīstamām vielām.

Tādējādi, ja prioritāte tiktu piešķirta metodēm, kurās netiek izmantotas ķīmiskas vielas, lai aizsargātu augsnes un ūdens piegādes integritāti, izvairoties no jebkādas kopējo resursu, piemēram, ūdens piesārņošanas, tad individuālām valstīm ir jāapzinās šī lielā atbildība samazināt pesticīdus un pāriet uz ilgtspējīgu lietošanu. Pesticīdu izsmidzināšana no gaisa ir praktiski aizliegta, ja nav pamatotu alternatīvu, un vietējie iedzīvotāji ir iepriekš jābrīdina par izsmidzināšanas sastāvu, laiku, intensitāti un grafiku. Tādējādi ir sasniegts progress arī attiecībā uz tiesībām būt informētam un uz piekļuvi datiem caur internetu.

Mēs vēlējamies, lai regulā tiktu atmesta ideja par trim nemainīgām zonām, bet Padome tam nepiekrīt, tādēļ tā ir saglabāta. Tomēr rezultāts ir ievērojams; tie ir pasākumi, kas tiks pieņemti, lai cīnītos pret nelikumīgu, viltotu, bīstamu un citu vielu kontrabandu. Mēs speram reālu soli uz priekšu, un es ceru, ka balsojums Parlamentā nenonāks līdz kautiņam.

Johannes Blokland, *IND/DEM grupas vārdā*. – (NL) Priekšsēdētājas kundze, debates par augu aizsardzības līdzekļu lietošanu un to laišanu tirgū ir īpaši sarežģītas. Ir grūti atrast līdzsvaru starp labo un ļauno. Lai gan ķīmiskās vielas rada kaitējumu videi un veselībai, mūsu lauksaimniecība nevar darboties bez tām, jo lauksaimniecības kultūru slimību draudi palielinātos pārāk daudz. Tas savukārt negatīvi ietekmētu pārtikas ražošanu un ekonomiku.

Vissvarīgākais politikas veidotāju un politiķu uzdevums ir atrast saprātīgu līdzsvaru starp ilgtspēju un lauksaimniecības ekonomiku. Manuprāt, pašreizējie kompromisa ierosinājumi kaut kādā ziņā cenšas sasniegt šo līdzsvaru, un es tos varu apstiprināt. Es priecājos, piemēram, ka tiek uzturēta draudu mazināšanas sistēma tā vietā, lai paļautos tikai uz lietošanas samazināšanu, jo praksē lietošanas samazināšana pati par sevi ne vienmēr nodrošina draudu samazinājumu. Pastāv gadījumi, kad pesticīdu apjomu var samazināt, bet, ja līdzeklis pēc tam tiek lietots augstākā koncentrācijā, tas dod maz labuma videi vai mūsu veselībai.

Tāpat es priecājos, ka regula par laišanu tirgū nav kļuvusi tik ierobežojoša, kā tas tika ierosināts Parlamentā pirmajā lasījumā. Tagad līdzekļu laišanai tirgū tiek piemēroti papildu ierobežojumi, un tas ir pareizi, bet tas nekaitēs lauksaimniecībai nesamērīgā apmērā.

Es vēlētos sirsnīgi pateikties abām referentēm par sadarbību un pūlēm, sasniedzot šo rezultātu.

Ashley Mote (NI). – Priekšsēdētājas kundze, mani ir apbēruši ar vēstulēm zemnieki no visas Anglijas dienvidaustrumu daļas, uzskatot šo ierosinājumu par gandrīz katastrofālu. Viņi apgalvo, ka tā rezultātā samazināsies raža un palielināsies cenas, un tas atvērs ceļu importētājiem, kam nav jāievēro tādi paši kritēriji. Tiks zaudētas darbavietas, dažas saimniecības nespēs vairs pastāvēt, un ražošana apstāsies. Manā vēlēšanu apgabalā tiks slēgtas saimniecības, jo dažos gadījumos nav alternatīvu galvenajām vielām, ko lieto profesionālie zemnieki.

Daudzās valstīs, izņemot manējo, ir bijis bezcerīgi neatbilstīgs ietekmes novērtējums, un jau ir pausti komentāri par pāreju no draudu novērtēšanas uz bīstamiem faktoriem. Ja jūs gatavojaties izmantot bīstamus faktorus kā kritēriju, jūs tikpat labi varat aizliegt degvielu un kofeīnu. Pat zinātne ir pret jums; kaitēkļu rezistences problēmas saasināsies; tiks zaudēta bioloģiskā daudzveidība. Integrētās kaitēkļu apkarošanas programmas jau ir samazinājušas vajadzību pēc pesticīdiem. Svarīgas ir izvēles tiesības nevis kvantitāte. Un izskatās, ka jūs esat ignorējuši augsekas priekšrocības. Jums nav tiesību iznīcināt vienu no nedaudzajām Apvienotās Karalistes lauksaimniecības nozarēm, kas joprojām cenšas mazināt Dānijas nepatiku pret to, lai apstrādātu no gruntsūdens iegūstamo dzeramo ūdeni.

Marianne Thyssen (PPE-DE). - (NL) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, referentes ir ļoti smagi strādājušas pie vienošanās, kas ir pelnījusi mūsu atbalstu galvenokārt tāpēc, ka tās uzdevums ir sasniegt vērienīgus vides un veselības mērķus, bet arī tāpēc, ka tā joprojām ir lauksaimnieciski un ekonomiski racionāla, kas nozīmē, ka tā ir vērsta uz pārtikas piegādes noteiktību un lauksaimniecības dzīvotspēju ES.

Kā vienmēr kompromiss ir savstarpēja piekāpšanās. Man joprojām ir grūti sadzīvot ar pārtraukšanas kritēriju, jo es būtu gribējusi, lai atlase notiktu, pamatojoties uz zinātniski apstiprinātu draudu analīzi, lai gan man jāatzīst, ka iespēja izdarīt atkāpi padara to visu praktiski realizējamu.

Runājot par pozitīvo, es pārsvarā vēlētos uzsvērt šādus punktus. Pirmkārt, dalībvalstīm ir robeža, kad tās nosaka samazināšanas mērķu apmēru. Otrkārt, ES ir sadalīta trijās zonās, kurās laišana tirgū tiek savstarpēji atzīta, kas mūs tuvina vienotam tirgum ar mazāku birokrātiju un labāku augu aizsardzības līdzekļu āgrāku pieejamību. Treškārt, es atzinīgi vērtēju to, ka dalībvalstīm ir pietiekami daudz elastīguma, lai noteiktu, kā tiek apsaimniekotas buferzonas ap ūdenstilpnēm. Visbeidzot, ir jāuzslavē arī tas, ka dalībvalstis var īstenot pasākumus, lai atvieglotu augu aizsardzības līdzekļu lietošanu mazsvarīgākām kultūrām. Tas ir īpaši svarīgi valstīm, kas nodarbojas ar intensīvu lauksaimniecību mazās zemes platībās, tādēļ es ceru, ka fonds nelieliem lietotājiem tiks pietiekami izmantots.

Labā pamatnostādne augu aizsardzības līdzekļu izmantošanai ir: cik vien maz un cik vien droši iespējams, bet tik, cik ir vajadzīgs drošai un peļņu nesošai ražai. Ja mēs to atzīstam un saprātīgi uzraugām, ja tiek izdarīti centieni, lai nodrošinātu profesionālu un informētu izmantošanu, un ja mēs arī ņemam vērā, ka lauksaimnieciskā ražošana notiek globālā tirgū, mēs ieviešam pareizo līdzsvaru, tādēļ mēs atbalstām šo kompromisu.

Anne Ferreira (PSE). - (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisāri, vispirms es gribētu pateikties referentēm. Mēs šobrīd saprotam, ka, lai gan augu aizsardzības līdzekļi ir ļāvuši ievērojami palielināt lauksaimniecisko ražošanu, dažos gadījumos tie arī ļoti negatīvi ietekmē veselību un vidi. Tādēļ papildus tiesību aktiem, ko mēs pieņemsim, pastāv arī steidzama vajadzība pēc epidemioloģiska reģistra, kas ļautu novērtēt dažādu pesticīdu lietošanas ietekmi saskaņā ar veidu, kādā profesionāli un viņu ģimenes, un, protams, patērētāji tai ir pakļauti. Noteiktos reģionos ir faktiski novērots, ka īpaši ātri palielinās saslimstība ar dažādu veidu vēzi. Tiek ietekmēti arī lietotāju un īpaši zemnieku bērni. Papildus šim būtiskajam cilvēku veselības jautājumam ir jānovērtē arī ietekme uz vidi. Mēs jau apzināmies noteiktu ķīmisko vielu kaitīgo ietekmi uz gruntsūdeņiem un upēm. Šajā sakarā es varu arī piebilst, ka es neuzskatu, ka ierosinājums nodot buferzonu jautājumu dažādiem valstu starpniekiem ir apmierinošs risinājums. Es drīzāk uzskatu, ka Komisijai būs jābūt īpaši piesardzīgai attiecībā uz šo jautājumu.

Mūsdienās mēs arī varam novērot augsnes eroziju, kas turpmākajās desmitgadēs Eiropas Savienībā varētu apdraudēt lielu zemes platību izmantošanu lauksaimniecībā. Šīs zemes auglība ievērojami samazinās. Eiropas Savienība reaģē, lai cīnītos ar šiem draudiem; tas ir labi, bet tai ir arī jāatbalsta zemnieku centieni samazināt vai pat pārtraukt kaitīgu pesticīdu lietošanu. Turpmākajā kopējā lauksaimniecības politikā ir jāiekļauj šis mērķis un finansiālā ziņā vairāk jāņem vērā saikne starp kvalitatīvu ražošanu un lauksaimniecību. Agronomijas un ekotoksikoloģijas pētniecība un zemnieku apmācība ir jāizmanto, lai atbalstītu jaunas ražošanas metodes, un jāpiemēro teritoriju īpašajiem raksturlielumiem.

Es nobeigšu ar tikko iznākušas, šīvakara tematam atbilstīgas kinofilmas nosaukumu: „*Demain nos enfants nous accuserons*” [Rīt mūsu bērni mūs apsūdzēs].

Mojca Drčar Murko (ALDE). - Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos pievienoties tiem deputātiem, kas uzskata otrā lasījuma vienošanos par līdzsvarotu kompromisu, ņemot vērā jautājuma sarežģītību. Tas rāda ceļu turpmākiem nozares uzlabojumiem, pretim efektīvākiem un drošākiem augu aizsardzības līdzekļiem, un tas ir pietiekami elastīgs, lai izvairītos no situācijām, kad noteiktu pesticīdu aizliegums beigu beigās samazinātu lauksaimniecības produktu nevainojamību.

Es īpaši atzinīgi vērtēju sākotnējā Komisijas ierosinājuma uzlabojumu, lai izvairītos no izmēģinājumu un pētījumu dublēšanās un veicinātu izmēģinājums, kuros netiek izmantoti dzīvnieki.

Es ceru, ka tas ietekmēs citas saistītas jomas, piemēram, augu aizsardzības līdzekļu datu prasības, kas arī šobrīd tiek pārskatītas.

Pat tad, ja ir paredzēts, ka pesticīdi pretstatā ķīmiskām vielām būs toksiski, un tādējādi to drošības novērtējums ir īpašs gadījums, tas nenozīmē, ka ir jāveic pārmērīgi izmēģinājumi ar dzīvniekiem vai ka zinātniskā izpratne nevar veidoties tā, ka rezultātā tiktu noteikti papildu samazinājumi, un ka iespējami papildu izmēģinājumu ar dzīvniekiem samazinājumi būs iespējami turpmāk. Jāatzīmē, ka jaunu lauksaimniecības pesticīdu vai augu aizsardzības līdzekļu izstrādei un reģistrēšanai var izmantot līdz pat 12 000 dzīvnieku desmitiem atsevišķos un bieži pārklājošos izmēģinājumos.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). - (PL) Priekšsēdētājas kundze, pesticīdi ir bīstami gan videi, gan dzīvniekiem. Es gribētu norādīt uz to, ka daudzās valstīs veco pesticīdu krājumus uzglabā apstākļos, kas šīs vielas padara bīstamas videi un cilvēkiem. Nabadzīgās valstīs šo problēmu nevarēs atrisināt bez Eiropas Savienības atbalsta.

Pesticīdu ilgtspējīgas lietošanas nodrošināšana ir svarīgs jautājums. Ļoti būtiski ir informēt un apmācīt pesticīdu lietotājus, svarīgs ir arī lauksaimniecības konsultāciju centru atbalsts lietotājiem. Daži eksperti uzskata, ka izmantotais pesticīdu daudzums vairākkārt pārsniedz nepieciešamo. Visvairāk tas attiecas uz „mazajiem lietotājiem”, jo viņiem trūkst nepieciešamo tehnisko zināšanu daudzās lauksaimniecības jomās.

Citi būtiski jautājumi ir pesticīdu laišana tirgū, zinātniskie pētījumi šajā jomā un visi pasākumi, kas būs efektīvi, lai samazinātu pesticīdu kaitīgo ietekmi uz cilvēku veselību un vidi. Es vēlos pateikties Klass kungam un Breyer kundzei par sagatavotajiem ziņojumiem. Es gribētu arī piebilst, ka šīm direktīvām būs ļoti liela nozīme tādā gadījumā, ja to īstenošana būs efektīva un, ja tās kļūs par lauksaimniecības praktiskā darba sastāvdaļu.

Nāciju Eiropas grupa atbalsta šo direktīvu.

Bart Staes (Verts/ALE). - (NL) Priekšsēdētājas kundze, Direktīva pesticīdu ilgtspējīgas lietošanas nodrošināšanai un lietošanas riska samazināšanai un regula par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū ir ārkārtīgi svarīgas un vajadzīgas. Galu galā ilgtspējīga pārtikas ražošana un patēriņš ir cilvēku pamattiesības. Mums ir divi kompromisi, par ko vienojās Parlaments un Padome. Mūsu grupa apstiprinās abus dokumentus, lai gan mēs, protams, būtu gribējuši redzēt noteiktāku iznākumu. Patiesībā es biju diezgan pārsteigts par lauksaimnieku interešu aizstāvju un pesticīdu ražotāju attieksmi un dedzīgajiem protestiem attiecībā uz šiem dokumentiem, lai gan tiesību akti, par kuriem mēs šodien balsosim, nodrošinās cilvēku un vides labāku aizsardzību un, visbeidzot, veicinās arī jauninājumu un drošu aizstājējproduktu attīstību.

Neviens vairs nevar piekrist lauksaimnieku interešu aizstāvju paustajai kritikai, ka pazudīs vairāk nekā puse pesticīdu. Patiesībā pat lauksaimniecības organizācijas tagad atzīst, ka jāpazūd ne vairāk kā 9 % produktu, un pat tad tas nenotiks uzreiz, bet gan pakāpeniski, dažu gadu laikā. Šajā jautājumā, tāpat kā iepriekš, visbūtiskākais ir aizsargāt sabiedrības veselību pret kancerogēnām vielām, kuras var izraisīt pārmaiņas DNS struktūrā, negatīvi ietekmēt auglību vai izjaukt hormonu sastāvu. Šajā jautājumā panāktie kompromisi ir godīgi un tie pienācīgi ievēro lauksaimniecības nozares intereses. Ir arī vienošanās par to, ka, ja kādai konkrētai lauksaimniecības nozarei draudētu nonācšana grūtībās, varētu izstrādāt atsevišķu plānu, lai šī nozare iegūtu vairāk laika.

Manuprāt, mēs iepazīstinām ar godīgu un pieņemamu kompromisu starp ekoloģiju no vienas puses un lauksaimniecības ekonomiku no otras puses.

SĒDI VADA: M. ROTHE

Priekšsēdētāja vietniece

Mary Lou McDonald (GUE/NGL). - Priekšsēdētājas kundze, ir neskaitāmi daudz drošas ES vides politikas piemēru, kas uzlabo pilsoņu dzīvi visā Eiropas Savienībā, un tāpat, protams, ir daudz piemēru, kad ES rada nevajadzīgu birokrātiju un ierobežo mūsu lauku ekonomikas un dzīves veida attīstības iespējas. Es uzskatu, ka diemžēl šis tiesību aktu kopums par pesticīdiem varētu iekļauties pēdēja no minētajām kategorijām.

Paužot savas bažas par šiem pasākumiem, es gribu paskaidrot, ka es šeit nerunāju par rūpniecību, bet gan par lauksaimnieku kopienas zemniekiem, kas, es atgādināšu iepriekš runāto, tikpat daudz raizējas par cilvēku veselību, kā visi pārējie pilsoņi, un kuriem šajā sakarā nav nekādu jaunu nolūku.

Šim tiesību aktu kopumam trūkst pietiekamas zinātniskās stingrības, kas ir nepieciešama, lai aizsargātu ne vien mūsu veselību, bet arī mūsu ekonomiku. Pilnīga ietekmes novērtējuma trūkums, kas ņemtu vērā ietekmi uz mūsu vidi, veselību, ekonomiku un lauksaimnieku kopienu ilgtspējīgumu, liecina par šo dokumentu nespēju piemērot pietiekamu stingrību.

Es baidos, ka šim tiesību aktu kopumam būs pretēja iedarbība, nekā paredzēts tajā ietvertajos progresīvajos nolūkos. Labi domātais mēģinājums lauku reģionus padarīt ilgtspējīgākus, uzspiežot pārāk bargus noteikumus lauksaimniekiem, kas jau tā cīnās ar grūtībām, galu galā var tiem kaitēt.

Es uzmanīgi uzskatīju Īrijas zemnieku vienbalsīgi paustos argumentus, un es uzskatu, ka viņiem ir tiesības raizēties par šo tiesību aktu kopumu, un ka šie pasākumi ilgtermiņā neaizstāv mūsu pilsoņu un lauku kopienu intereses.

Šī trīspusējā nostāja neuzlabo priekšlikumu, taču, lai kļiedētu šīs pamatotās bažas, vairāk vajag strādāt pie regulas grozījumiem.

Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Priekšsēdētājas kundze, nav pierasts, ka tādi pārliecināti eiroskeptiķi kā es slavētu priekšlikumu un ieteiktu Parlamentam nobalsot par to. Tas ir tādēļ, ka mēs runājam par pārrobežu problēmām vides jomā un par iekšējā tirgus spēju darboties. Taču priekšlikumi parasti mēdz ietvert sevī nepamatoti daudz birokrātijas, tomēr šajā gadījumā tā nav.

Šajā priekšlikumā nav paredzēta nevajadzīga birokrātija. Mūsu referents ir uz pareizā ceļa. Šajā ziņojumā ierosināti konkrēti un stingri kontroles pasākumi. Ja kāds lieto tādas indes kā alkoholu un tabaku, tad tā ir viņa privātā izvēle. Taču visiem kopā mums jāspēj pasargāt sevi no toksisku vielu iedarbības. Tas arī ir ierosināts.

Šajā priekšlikumā ierosināts elastīgums, savstarpējā atzišana, zonālais iedalījums un valstu tiesības aizliegt pesticīdus papildus šajā dokumentā iekļautajiem. Tas neapšaubāmi ir lieliski. Jau apstiprinātie pesticīdi nav anulēti. Patiesībā es pret to iebilstu. Runājot par šādām indēm, mums jābūt ļoti bargiem.

Es gribētu jums atgādināt to, ko mūsu kolēģis *Mote* kungs teica par apdraudējumu pilsoņiem, kuri pēc tam, kad mēs ieviešim stingrākus noteikumus ES, pirks citu valstu produktus. Es nedomāju, ka tā notiks. Tāpēc ir svarīgi norādīt, ka attiecīgais produkts ir ražots kādā ES dalībvalstī. Tad cilvēki izvēlēties pirkt tieši šo produktu. Tāpēc es iesaku Parlamentam nobalsot par šo lielisko kompromisu.

Françoise Grossetête (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, es, protams, gribētu apsveikt mūsu referentus un paust atzinību par vienošanos, kas panākta pamatīgā darbā, sadarbojoties ar Eiropas Komisiju un Padomi. Man liekas, ka patiesībā šī ir īpaši svarīga vienošanās, jo tā ir līdzsvarota vienošanās, kurā ievērotas ikviena intereses. Jāsaka, ka tā ņem vērā patērētāju veselības aizsardzību to patērētāju, kuri kļūst nemierīgi, tiklīdz runa ir par pesticīdiem, un kuri sāk raizēties, izdzirdot, ka pesticīdu atliekas saindē augļus, dārzeņus un labību. Tāpēc ļoti svarīgi ir tas, ka šī vienošanās paredz samazināt pesticīdu daudzumu, aizliedzot kancerogēnās un genotoksiskās vielas.

Galvenie aspekti, protams, ir vides un bioloģiskās daudzveidības aizsardzība, iekļaujot arī jautājumu par bitēm, ūdens aizsardzība un augsnes aizsardzība. Šī vienošanās aizsargā arī lauksaimniekus, uz kuriem vispirms attiecas noteikumi par pesticīdu lietošanu, un kuri ar gandarījumu raudzīsies uz tiesību aktu saskaņošanu un procedūru vienkāršošanu un kuri arī turpmāk varēs lietot lauksaimnieciskajā darbībā nepieciešamās ķīmiskas vielas. Mēs ceram, ka šī lauksaimniecība būs ilgtspējīga. Ķīmijas rūpniecībai, kas ražo lauksaimniecībai nepieciešamās vielas, arī ir pienākums attīstīties un meklēt alternatīvas iespējas. Šis dokuments novērsīs jebkādas turpmākās neskaidrības attiecībā uz bīstamības un riska jēdziena izpratni. Pesticīdi nenoliedzami ir bīstami, taču to lietošanas paņēmieni nosaka to, vai tie ir bīstami speciālistiem, patērētājiem un videi. Tāpēc ir svarīgi nodrošināt piemērotu apmācību speciālistiem, plašas sabiedrības daļas informēšanu un ieviest veiksmīgas pieredzes apguvi.

Noslēgumā es gribētu teikt, ka noteikti jānosaka importa kontroles pasākumi, jo mēs nevaram saviem zemniekiem izteikt milzīgas prasības un pēc tam vēl aizvien turpināt ievest Eiropas Savienībā mūsu tiesību aktu prasībām neatbilstīgus produktus. Tas varētu radīt negodīgu konkurenci.

Thomas Wise (NI). – Priekšsēdētājas kundze, es nezinu, kas notiek, bet tas man atgādina *Vladimir Ilyich Lenin*, kura viens no slavenākajiem citātiem ir: "Jo sliktāk, jo labāk!" Kad es pārdomāju to, kas noticis pēdējos sešos mēnešos, kopš es atrodos šajā vietā, es varu redzēt, ka tieši tā arī notiek. Sliktāk ir labāk! Manuprāt tas ir labāk, jo, jo drīzāk cilvēki sapratīs to, kādus zaudējumus ES rada to ienākumiem, iztikas līdzekļiem un pārtikas ražošanai, jo izdevīgākā stāvoklī mēs būsim un tas ir tas, uz ko es pastāvu.

Šajā ziņojumā trūkst izpratnes par to, kas ir bīstami un kas ir risks; tajā nevar atšķirt šos abus jēdzienus. Ļaujiet man jums tagad paskaidrot. Laukā ir slidens tas ir bīstami. Pastāv risks, ka ejot es nokritīšu. Jūs nevarat pieņemt likumus ne par vienu, ne otru.

Tas radīs zaudējumus pārtikas ražošanai. Tas sagraus lauksaimnieku komercdarbību. Tas ietekmēs pārtikas cenu celšanos, sevišķi Apvienotajā Karalistē. Es balsošu pret to, jo slīktāk ir labāk un, ja šo dokumentu pieņems, tad mēs briti aiziesim no ES!

Dorette Corbey (PSE). - (PL) Priekšsēdētājas kundze, es gribētu pateikties gan referentiem, gan arī „ēnu“ referentiem. Panāktais kompromiss, manuprāt, ir solis ilgtspējīgas lauksaimniecības virzienā, un tas ir ārkārtīgi nepieciešams. Pesticīdiem ir galvenā nozīme slimību un kaitēkļu pārnēsāto sērgu profilaksē, taču vienlaikus ķīmiskie pesticīdi arī piesārņo vidi un var kaitēt cilvēku veselībai. Tāpēc ir svarīgi ar lielu atbildības sajūtu samazināt atšķirības starp tradicionālo un organisko lauksaimniecību. Tieši to šie tiesību akti arī dara, un tie to dara, galvenokārt izmantojot trīs svarīgus pasākumus.

Pirmkārt, ir aizliegti daži visbīstamākie ķīmiskie pesticīdi. Ja pašlaik nav pieejami alternatīvi risinājumi, tad ir pieļaujami izņēmumi. Tāpēc tulpju audzēšana nav apdraudēta, taču tai nekas sliktas nenotiks, ja toksīnu līmenis pakāpeniski pazemināsies.

Otrkārt un tas ir ne mazāk svarīgi tiesību aktos ir iekļaut stimuli, lai veicinātu ilgtspējīgāku izstrādājumu attīstību un nelieliem kultūraugiem domāto produktu attīstību. Nelielus kultūraugus, piemēram, tomātus, Briseles kāpostus un tulpes, audzē nelielos apjomos. Daudzi dārzkopji baidījās, ka šie tiesību akti varētu apdraudēt nelielos kultūraugus, taču par laimi šīs bailes ir izrādījušās nepamatotas. Patiesībā gluži pretēji, jo šī regula paredz nodibināt īpašu fondu, lai veicinātu pētījumus nelieliem kultūraugiem piemērotu ķīmisku vielu izstrādei.

Arī trešais pasākums ir ļoti būtisks, tas paredz, ka dalībvalstīm jāizstrādā atlikušo ķīmisko pesticīdu lietošanas risku samazināšanas plāni. Visur ir samazināts ķīmisko pesticīdu lietošanas apjoms, sevišķi, jutīgās vietās, piemēram, skolu tuvumā. Tas arī ir svarīgi.

Visi šie pasākumi labvēlīgi ietekmēs vidi un sabiedrības veselību. Ja tas būtu atkarīgs no manis, es vienlaikus būtu aizliegusi arī neirotoksiskās vielas, jo tās var negatīvi ietekmēt cilvēka nervu sistēmas darbību, un tāpēc tās nevajadzētu izsmidzināt uz lauksaimniecības kultūraugiem.

Frédérique Ries (ALDE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, šodien Eiropas iedzīvotājiem vajadzētu būt apmierinātiem ar Komisijas, Padomes un, protams, mūsu referentu panākto ļoti saprātīgo vienošanos šajā jautājumā par pesticīdiem un, secinot no tā, ko es dzirdēju šajās debatēs, šī vienošanās tika panākta ar ļoti dedzīgu un sevišķi efektīvu Apvienotās Karalistes un Īrijas atbalstu.

Bez tam šis tiesību aktu kopums veselību un vidi un konkurētspēju un inovācijas nepadara par pretiniekiem, kā tas pārāk bieži ir gadījies, bet gan nostāda tās līdzīgā situācijā. Ir svarīgi paturēt prātā, ka, lai gan apmēram 800 iesaistītajām molekulām neapšaubāmi ir liela nozīme kultūraugu pasargāšanā no kaitēkļiem, mūsdienās ir ļoti daudz cilvēku, kuri ir pret to, lai iedzīvotājiem atklātu, kā var novērst draudus veselībai. Protams, es īpaši domāju par zemniekiem, kas vairāk nekā citi ir pakļauti attiecīgo kaitīgo vielu, CMR vielu un endokrīnās sistēmas darbības traucējumus izraisošo vielu iedarbībai.

PVO skaitļi ir pamācoši: katru gadu viens miljons saindēšanās gadījumu ar pesticīdiem, no kuriem apmēram 220000 gadījumu beigušies ar nāvi. Šāds domāšanas veids, ka ķīmiskas vielas jālieto visos gadījumos, radot šo vielu kokteili, un īstermiņa skatījums uz lauksaimniecību šodien kļūst apšaubāms. Ir noticis nozīmīgs pavērsiens, kas rīt, protams, ja šos kompromisus pieņems mūsu plenārsēde, oficiāli laidīs pasaulē vērienīgu, saprātīgu un stingru pesticīdu politiku. Šī politika ir vērienīga, jo eiropieši, tāpat kā mēs, grib atbrīvoties no bīstamajām vielām; viņi atbalsta arī aizliegumu izsmidzināt pesticīdus no gaisa, kā arī sabiedrisko vietu aizsardzības palielināšanu. Šī politika ir saprātīga, jo ir ievērota ekonomiskā aprīte, divas trešdaļas tirgū nonākušo vielu ir drošas, un tāpēc tās atļauts lietot 10 gadus, un šis termiņš ir pagarināms, un ražotāju bažām nav juridiska pamata.

Tātad, priekšsēdētājas kundze, šis tiesību aktu kopums par pesticīdiem ir mūsdienīgs, jo pesticīdu integrēta pārvaldība ir jaunās lauksaimniecības politikas nozīmīgs virziens, viens, kas Eiropai saistās ar mazāk, bet labāk ar pesticīdiem.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, es gribētu pievērst uzmanību trim jautājumiem šajās debatēs par ziņojumiem attiecībā uz pesticīdu ilgtspējīgu lietošanu un augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū.

Pirmkārt, noteikumi, par kuriem mēs diskutējam, attiecas tikai uz ķīmisko produktu lietošanas diviem posmiem, proti, to laišanu tirgū un to tālāko lietošanu. Līdz šim trūkst piemērota regulējuma, kas attiecas uz šādu vielu izņemšanu no tirgus un to likvidēšanu. Manā valstī Polijā augu aizsardzības līdzekļu likvidācija ir galvenā problēma. Pirmkārt ir nepieciešams nozīmīgs finansiālais atbalsts, nevis papildu tiesību normas. Vietējām pašvaldībām, kuru teritorijās atrodas šādu ķīmisku vielu noglabāšanas poligoni, nepieciešams finansiālais atbalsts, lai tās varētu šīs vielas likvidēt. Otrkārt, būtu vēlams, ka saskaņā ar subsidiaritātes principu katra dalībvalsts būtu galvenā noteicēja pār savā tirgū esošo ķīmisko produktu lietošanas atļauju apstiprināšanu, ierobežošanu un noraidīšanu. Treškārt, es gribētu cerēt, ka Parlamenta pieņemtie lēmumi radīs vienlīdzīgas augu aizsardzības līdzekļu lietošanas iespējas visiem Eiropas lauksaimniekiem. Es paļaujos arī uz to, ka šo produktu nelikumīgas tirdzniecības un lietošanas iespējas būs maksimāli samazinātas.

Madeleine Jouye de Grandmaison (GUE/NGL). – (FR) Priekšsēdētājas kundze! Ziņojumā paustie priekšlikumi saskan ar pareizo virzienu, un es gribētu referentam izteikt atzinību par tiem. Lai gan Komisijai ir taisnība, ka pesticīdi galvenokārt attiecas uz kopējo lauksaimniecības politiku, ne mazāka patiesība ir tā, ka šādas direktīvas mērķim jābūt tās galvenajam juridiskajam pamatam vides un sabiedrības veselībai. Tās darbības jomu nevar samazināt līdz vienkāršai tirgus saskaņošanas un konkurētspējas problēmai. Par pierādījumu tam kalpo notikumi Francijas visattālākajos reģionos: Martinikā un Gvadelupā, kur Martinikā 20 % augsnes, 20 % salas virsmas 100 km² lielā platībā, ir pārmērīgi piesārņota ar hlordekona molekulām, kuru noturība nav zināma. Šīs molekulas, piesārņojot ne vien augsni, bet arī virszemes ūdeņus, dažas gruntsūdeņu zonas un piekrastes reģionu jūras ūdeni, rada milzīgus zaudējumus mūsu ekonomikai. Kurš šajā gadījumā domā par sabiedrības veselības problēmām? Ja vēl nav par vēlu, es ieteiktu Parlamentam izmeklēt šo gadījumu Martinikā, kas ļoti satrauc Franciju.

Ir ļoti būtiski, lai šī direktīva panāktu ķīmisko pesticīdu lietošanas ievērojamu samazināšanu, vismaz veicinot tādu ilgtspējīgu alternatīvu risinājumu kā organiskās lauksaimniecības un bioloģisko pesticīdu attīstību. Tas darīs godu Parlamentam. Beidzot, neaizmirsīsim arī un to šeit uzsvēra vairākkārt postījumus, ko pesticīdi rada faunai, īpaši bitēm. Parlamentam ir svarīgi arī saglabāt modrību attiecībā uz brīvās tirdzniecības produktiem, sevišķi, lauksaimniecības produktiem, ko ievie no valstīm, kurās nav stingru pesticīdu lietošanas noteikumu.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Priekšsēdētājas kundze, mums šeit kopīga ir vēlme aizsargāt cilvēku veselību, taču mums jātceras, ka tie ir lauksaimnieki, kas ražo šo kvalitatīvo, svaigo, barojošo pārtiku, kas ir mūsu veselības pamats. Es nāku no valsts ar ļoti mitru klimatu. Manas valsts zemnieki nepārtraukti cīnās ar sēnīšu invāziju. Sēnītes atšķirībā no kukaiņiem, kuri nāk un iet atnāk un paliek. Fungicīdu aizliegšana, vai lietošana atšķaidītā veidā, varētu padarīt neiespējamu kartupeļu un labības audzēšanu Īrijā, taču šim ierosinātajam tiesību aktu kopumam jau ir citas sekas.

Mūsu plašsaziņas līdzekļos jau ir parādījušies raksti, kas, atbildot uz ES noteiktajiem pesticīdu lietošanas ierobežojumiem, atbalsta ģenētiski pārveidotu kartupeļu audzēšanu. Bitēm un videi tas nodarīs daudz lielāku kaitējumu. Turpmāka atbildīga pesticīdu lietošana, kā to dara īru zemnieki, vai ģenētiski pārveidota pārtika? Mums teica, ka pesticīdi var sagraut DNS. Ģenētiskā pārveidošana balstās uz DNS sagraušanu. Tagad ir vēl svarīgāk, nekā jebkad agrāk, sākt pilnīgu ietekmes novērtējumu.

Fernand Le Rachinel (NI). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, Padomes, Parlamenta un Komisijas trīspusējo sarunu rezultātā 18. decembrī pieņemtais tiesību aktu kopums par pesticīdiem liekas veiksmīgi līdzsvarots.

Tas patiešām ņem vērā gan zemnieku intereses, gan arī vides, tostarp aizsargāto zonu, nepieciešamo aizsardzību. Vēlīgi izpētot šo jautājumu, es esmu apmierināts ar iegūto rezultātu, jo tas ļaus zemniekiem nodarboties ar saimniecisko darbību, nesodot tos ar pilnīgu pesticīdu un augu aizsardzības līdzekļu likvidāciju, jo to lietošana tiks stingri kontrolēta.

Šajā sakarā es gribētu norādīt uz to, ka manā reģionā, Normandijā, citrusaugļu un dārzeņu audzētāji jau vairākus gadus ir izmantojuši modernākās agrovides metodes. Par laimi šajā brīdī, kad ir tik daudz neskaidrību, un ko vēl grūtāku padarījis KLP pārskata perioda bilances slēgšanas datums un apdraudētais lauksaimniecības budžets, Padome un Parlaments ir panākuši vienošanos ārkārtīgi noderīgā jomā.

Noslēgumā es gribētu teikt, ka mēs vienmēr atbalstīsim lauksaimniekus, aizstāvēt viņu darbarīkus un viņu neaizvietojamu lomu sabiedrībā, kas pirmām kārtām izpaužas līdzcilvēku paēdināšanā un lauku reģionu saglabāšanā un valsts attīstībā visiem par gandarījumu. Saskaņoties ar bezatbildīgo spiedienu, ko izrāda vides aktivisti, ir mierinājums, ka pārsvaru ir guvis veselais saprāts.

Anja Weisgerber (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Rītdien mēs balsosim par augu aizsardzības jauno regulējumu, un šis ir jautājums, kas sabiedrībā izraisa milzīgas emocijas. Arī Parlaments savos apsvērumos ņēma vērā šo apstākli. Mēs visi gribētu svaigu, veselīgu, ar augu aizsardzības līdzekļu bīstamajām atliekām nepiesārņotu vietējo pārtiku par reālām cenām. Trīspusējās sarunās sasniegtais rezultāts radīs tam priekšnoteikumus. Jaunā regula par augu aizsardzības līdzekļiem daudz vairāk aizsargās patērētājus un cilvēku veselību.

Izstrādājot izslēgšanas kritērijus, atkal vērā ņēma galvenokārt zinātniskos kritērijus, nevis politiskās dogmas. Salīdzinot ar Parlamenta pirmajā lasījumā mūsu panākto rezultātu, šo trīspusējo sarunu iznākums ir milzīgs solis uz priekšu. Tas skars ne vairs 80 % aktīvo vielu, bet gan tikai tās, kuras, balstoties uz zinātniskiem datiem, ir bīstamas cilvēku veselībai vai videi.

Arī turpmāk būs pieejami pietiekami daudz augu aizsardzības līdzekļu, lai nodrošinātu ilgtspējīgu saimniecisko darbību. Tomēr būs arī aizliegtas patiešām bīstamās ķīmiskas vielas.

Turpmāk atļaujas augu aizsardzības līdzekļiem vairs neizsniegs 27 valstu licencēšanas iestādēs, bet gan tikai trijās licencēšanas zonās. Šajās zonās tad dalībvalstīm principā ir savstarpēji jāatzīst savas izsniegtās atļaujas. Jaunā regula par augu aizsardzības līdzekļiem pamatoti nodrošinās jau sen nepieciešamo saskaņošanu augu aizsardzības līdzekļu nozarē. Tādējādi, neapdraudot ilgtspējīgu lauksaimniecisko ražošanu Eiropā, mums būs vienota augstvērtīga aizsardzība. Tagad mēs panāksim reālu iekšējo tirgu, vienotus konkurences apstākļus un gūsīm milzīgus panākumus veselības aizsardzības jomā. Tā ir brīnišķīga veiksmē patērētājiem un lauksaimniekiem. Liels paldies!

Daciana Octavia Sârbu (PSE). – (RO) Lai spētu saražot kvalitatīvu pārtiku pietiekamā daudzumā, ļoti būtiska ir augu aizsardzības līdzekļu lietošana, izmantojot efektīvas lauksaimniecības metodes, kas vairāk aizsargās patērētāju veselību un vidi.

Pesticīdu lietošanas riska un ietekmes samazināšana, un šo pesticīdu lietošanas biežuma samazināšanas panākšana palīdzēs nodrošināt ilgtspējīgu lauksaimniecību.

Lielais pesticīdu daudzums Eiropas Savienībā patērētajā pārtikā rodas no tā, ka ražotāji ir atkarīgi no šīm ķīmiskām vielām; lai gan tās ir nepieciešamas invāziju kontrolei un ražošanas efektivitātes paaugstināšanai, tās var nelabvēlīgi ietekmēt sabiedrības veselību.

Dažu dalībvalstu, arī Rumānijas, lauksaimniecības zemes apdraud ļoti daudz invāziju, pesticīdu lietošana šķiet labākais paņēmieni sērgu novēršanai.

Šā iemesla dēļ priekšlikumi par integrētas pesticīdu pārvaldības ieviešanu, alternatīvu vielu lietošanu un riska pārvaldību, ņemot vērā vides un sabiedrības veselības drošību, palīdzēs iegūt prasībām atbilstīgus lauksaimniecības produktus un samazinās atkarību no augu aizsardzības līdzekļiem.

Tajā pašā laikā milzīgais daudzums sērgu, kas skar Rumānijas lauksaimniecībā izmantojamās zemes, liek mums izmantot apsmidzināšanu no lidmašīnām. Tomēr, tad, kad direktīva stāsies spēkā, lai nodrošinātu videi atbilstīgu aizsardzību, izsmidzināšanas metodi varēs lietot tikai tad, ja sērgu izskaušanai nebūs iespējami citi alternatīvi risinājumi.

Es esmu apmierināta ar panākto kompromisu, ko atbalstīja vairākums politisko grupu. To īstenojot varēs nodrošināt arī līdzsvaru starp augu aizsardzības līdzekļu pieejamību un pietiekamu pārtikas produktu daudzumu, kā arī palīdzēt Eiropas zemniekiem saglabāt konkurētspēju un palielināt vides un sabiedrības veselības aizsardzības līmeni.

Holger Krahmer (ALDE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Augu aizsardzības līdzekļi ir bijuši, un vēl aizvien ir, nozīmīgi lauksaimnieciskās ražošanas līdzekļi. Lai aizsargātu vietējo kultūras ainavu, ražotu augstvērtīgu pārtiku un aizsargātu resursus, lauksaimniekiem ir vajadzīgs augu aizsardzības līdzekļu minimums.

Bieži vien par ķīmiskām vielām mēs diskutējam pārāk neloģiski. Ja mēs vēlamies nonākt pie saprātīga risinājuma, mums ir jādome arī jārikojas saprātīgi. Parlamenta sākotnējās nostājas sekas būtu bijušas liktenīgas: augu aizsardzības līdzekļu vispārēja aizliegšana novestu pie ienākumu samazināšanās lauksaimniecības nozarē un galu galā izraisītu pārtikas cenu pieaugumu. Tāpēc es priecājos, ka trīspusējās sarunās radās pieņemams kompromiss. Atzinīgi var vērtēt to, ka mēs, kaut arī ar ievērojamiem izņēmumiem dalībvalstīm, saglabājam dalījumu trīs regulējuma zonās. Šajā posmā drosmīgs solis konsekvēnta iekšējā tirgus risinājuma virzienā izskatītos citādi.

Līdztekus jau panāktajiem pieņemamajiem kompromisiem mums nevajadzētu steigties minēt endokrīno sistēmu ietekmējošo vielu galīgo definīciju, bet gan patiesībā ļaut Komisijai četru gadu laikā izstrādāt zinātniski pamatotu definīciju. Citādi mēs pārkāpsim piesardzības principa robežas.

Man žēl, ka panāktā vienošanās neparedz nekādu ietekmes novērtējumu.

Janusz Wojciechowski (UEN). - (PL) Priekšsēdētājas kundze, tuvojas noslēgumam mūsu darbs pie turpmākajiem uzdevumiem, kuru mērķis ir reglamentēt jautājumus, kas ir svarīgi cilvēku veselībai Eiropas Savienībā. Es uzskatu, ka kompromisi, par kuriem mēs ceram vienoties, ir saprātīgi. Tiem jānodrošina, lai ieviestie ierobežojumi veicinātu veselības aizsardzību, neradot draudus Eiropas lauksaimniecībai.

Tomēr ir svarīgi paturēt prātā, ka visas šādas pārmaiņas, kuru mērķis ir padarīt stingrākus drošības noteikumus, var ievērojami palielināt izdevumus lauksaimniecības nozarē. Šo izdevumu nastu nāksies nest mūsu lauksaimniekiem, kuriem vienlaikus arī nepieciešams uzlabot savu konkurētspēju globālajos tirgos. Mūsu lauksaimniekiem par drošākiem pesticīdiem būs jāmaksā vairāk. Es atkārtošu to, ko es šeit Parlamentā jau vairākkārt esmu teicis. Katrā ziņā ļaujiet mums ieviest augstus standartus mūsu lauksaimniekiem un pārtikas ražotājiem. Taču ļaujiet mums tos pašus standartus piemērot arī pārtikas importētājiem no Eiropas Savienības ārpusē, citādi mūsu pūles paaugstināt standartus izrādīsies neauglīgas.

Jim Allister (NI). - Priekšsēdētājas kundze, es nepiekrītu tam, ka mums šajā jautājumā tagad ir līdzsvarots tiesību aktu kopums. Manuprāt šīs debates norāda uz diviem nepārdomātas rīcības piemēriem: pirmkārt, nožēlojamā ES iegriba, vēl nesagaidot ietekmes novērtējumu, strauji mesties aizliegt vairākus augu aizsardzības līdzekļus, nerūpējoties par to, ka tiem nav aizstājēju un ka tādēļ krasi cietīs pārtikas ražošana, sevišķi labības un dārzeņu audzēšanas nozare, tādējādi paātrinot aizvien vairāk pieaugošo atkarību no importa no valstīm, kuras par tādām lietām neuztraucas.

Priekšsēdētājas kundze, es šajās debatēs ļoti daudz dzirdēju runājam par zinātni, taču kas tā ir par zinātni, kas pati sevi nevar pakļaut pamatīgam ietekmes novērtējumam?

Otra iegriba ir sevišķi manas valsts, kas varbūt visvairāk cietīs šo priekšlikumu dēļ, neapdomīgā rīcība, šajos jautājumos pakļaujoties kvalificētajam balsu vairākumam Padomē, kam pēc būtības mēs tagad vairs nespēsim pretoties. Mēs šādā stāvoklī atrodamies tāpēc, ka esam pakļāvušies kvalificētajam balsu vairākumam, un tagad daži, kas pakļāvušies Lisabonas diktātam, varēs teikt, ka mums aizvien vairāk jautājumu jāiekļauj šajā kategorijā.

Richard Seeber (PPE-DE). - (DE) Priekšsēdētājas kundze, šis ir līdzsvarots kompromiss, tāpēc es to atbalstīšu. Es gribu arī pateikties visiem tā tapšanā iesaistītajiem dalībniekiem. Šis tiesību aktu kopums, kā mēs dzirdējām, radās ļoti emocionālā atmosfērā, bet tomēr ir izdevies veiksmīgi saskaņot dažādos aizsardzības mērķus, ko mēs ar šo tiesību aktu kopumu gribam sasniegt.

Eiropa cenšas kļūt par vienu no visprogresīvākajām likumdevējvarām pasaulē attiecībā uz augu aizsardzību un, tas ir liels nopelns. Mums bija svarīgi atrast līdzsvaru starp apspriežamajiem aizsardzības mērķiem un veselības aizsardzību, iekšējā tirgus mērķiem un, protams, vides aizsardzību, taču tika panākts līdzsvars arī starp konkrētajiem aizsardzības mērķiem. Mums bija svarīgi ievērot vairākus principus, piemēram, lai viss balstītos uz faktiem un būtu zinātniski pamatots, nevis pakļauts emocijām, otrkārt, lai mēs izmantotu uz risku balstītu pieeju, nevis kā iepriekš uz bīstamību balstītu pieeju. Tas ir ārkārtīgi svarīgi visa šā tiesību aktu projekta praktiskajam lietojumam un tā turpmākajai īstenošanai.

Tajā pašā laikā ir jāatceras, ka tos īstenojot, mēs neradām priekšrocības importam un nenostādām neizdevīgā stāvoklī dalībvalsti vai Eiropas ražošanu. Taču šajā jautājumā Komisijai vēl ir daudz darāmā. Kopumā šie principi ir ievēroti līdzsvaroti. Tāpēc mēs varam sadzīvot ar šo kompromisu. Attiecībā uz detaļām man ir sevišķi svarīgi, lai dalībvalstis savu konkrēto problēmu risināšanai iegūtu nepieciešamo elastīgumu un subsidiaritāti gruntsūdeņu aizsardzības jautājumā. Šajā sakarā nevar salīdzināt Nīderlandi un Vāciju vai Maltu un Grieķiju. Ļoti svarīgi ir arī maksimāli samazināt pesticīdu lietošanu *Natura 2000* teritorijās un putnu rezervātos. Šeit dalībvalstīm ir pietiekami plaša rīcības brīvība, lai to atbilstoši īstenotu. Tomēr tas ir kompromiss, kas jāatbalsta ikvienam.

Bogdan Golik (PSE). - (PL) Priekšsēdētājas kundze, es vēlos sākt ar apsveikumu referentiem par izcilajiem ziņojumiem. Laika ir maz, tāpēc es runāšu tikai par *Klass* kunga ziņojumu un norādīšu uz zināmiem trūkumiem ierosinātajā direktīvā.

Šī direktīva paredz izveidot pesticīdu izplatītāju un profesionālo lietotāju apmācību un sertifikācijas sistēmu. Tomēr ierosinātajiem pasākumiem jānodrošina, lai dalībvalstis savstarpēji atzītu sertifikātus, kas apliecina

pesticīdu lietošanas apguvi. Direktīvā arī saglabāts tehniskās kontroles sistēmas regulējums un valstu tiesību aktos paredzētais pesticīdu lietošanas aprikojums. Es uzskatu, ka šo jautājumu vajadzētu regulēt Kopienas līmenī. Ja šāda kontrole balstītos uz starptautiskajiem noteikumiem, tad dalībvalstīm tās rezultātus būtu jāatzīst savstarpēji. Tas ir īpaši svarīgi attiecībā uz lauksaimniecībā izmantojamajām zemēm robežu tuvumā un iestāžu rīcību augu aizsardzības jomā. Nobeigumā es gribētu vēl piebilst, ka nav ņemti vērā mežu aizsardzības konkrētie apstākļi. Mežus nevar pasargāt, tos neapsmidzinot no gaisa.

Lambert van Nistelrooij (PPE-DE). - (NL) Priekšsēdētājas kundze, kā Nīderlandes pārstāvis Eiropas Parlamentā, es šiem tiesību aktiem veltīju pinācīgu uzmanību un rūpes. Manā valstī situācija ir ļoti īpaša, jo tā atrodas zemienē. Atšķirībā no citiem Eiropas reģioniem, tur gar visām ūdenstecēm nav iespējams izmantot buferzonas, kā to prasa Eiropa. Tas nebūtu iespējams. Nebūtu iespējams nodarboties ar pierasto ilgtspējīgo lauksaimniecisko ražošanu un dārzkopību. Taču Nīderlandē ir slavena arī ar nelielo kultūraugu, tostarp tulpju, sīpolu un cigoriņu, audzēšanu. Tādēļ mums sevišķa uzmanība jāpievērš šo kompromisu formulējumam. Tagad rastais kompromiss ievērojami uzlabo vienu no Breyer kunga priekšlikumiem, par ko balsoja Komisija. Kā Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupas loceklis es toreiz balsoju pret to. Tagad ir saprātīgi pārejas noteikumi, kas savienojumā ar jauninājumiem un aizstājējproduktiem var palīdzēt visai nozarei. Turklāt paredzētais fonds nelielo kultūraugu atbalstam stimulēs šo alternatīvu attīstību. Arī trīs regulējumi, trīs Eiropas zonas, pesticīdu atzīšanai un atļauju izsniegšanai arī ir daudz labāk saskaņoti ar pašreizējo praksi.

Es gribētu minēt vēl vienu jomu, kas rada bažas, proti, atļauju ievest produktus no valstīm ārpus Eiropas Savienības. Mēs esam priekšgalā, ja runa ir par to, kā panākt veiksmīgu līdzsvaru starp sabiedrības veselību un pesticīdu praktisko lietojamību, taču kas notiks ar importu no ārienes? Manuprāt, šis jautājums par konkurētspēju, kopā ar paralēlo importu un paralēlo tirdzniecību, jāierosina PTO, kur par šādiem jautājumiem diskutē.

Mēs varam atbalstīt šo priekšlikumu. Es vēlos pateikties referentiem un it īpaši *Klass* kungam un *Hennicot* kundzei par tā sagatavošanā ieguldīto darbu. Bažas izraisa tikai vēl viens jautājums, kas attiecas uz lauksaimniekiem, proti, mēs nodarbojamies ar ilgtspējīgu lauksaimniecību, bet kā rīkojas pārējie? Šī problēma pagaidām paliek natrīsināta, un es augstu novērtētu jūsu domas šajā jautājumā.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). - (HU) Kolēģi, pārtikas drošums ir Eiropas Savienības galvenais mērķis, taču tas ir nožēlojams kompromiss. Ungārija uzstāsies pret šo ziņojumu Padomē, un Eiropas Parlamenta deputāti no Ungārijas rīkosies tāpat, jo šis ziņojums kaitē Eiropas lauksaimniecībai.

Mēs saskaramies ar divām īpaši svarīgām problēmām. Zonu sistēma ir mākslota un tā ir pretrunā ar Eiropas Savienības subsidiaritātes principu un, kā tikko parādīja mana Nīderlandes kolēģa piezīmes, tā padara neiespējamu elastīgu rīcību. Turklāt tā apdraud Eiropas lauksaimniecību, jo pieaug riska pakāpe, palielinās pretošanās briesmas, pieaug ražošanas izdevumi, un tāpēc, kā minēja daudzi mani kolēģi, mēs nespēsim kontrolēt trešo valstu produktus. Tāpēc šī direktīva rada ārkārtīgi nopietnus draudus.

Visbeidzot, radikāli noskaņoto vides aizstāvju nostājas sekas būs tādas, ka augu aizsardzības līdzekļu lietošanas ierobežojumi pavērs ceļu ĢMO, kas Eiropā nebūtu vēlama.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, es vēlos pateikties tiem, kas sagatavoja šos divus svarīgos ziņojumus. Pēc tā, ko daži šeit šajā pēcpusdienā runāja, varētu iedomāties, ka ES pašlaik nav nekādas kontroles pār šo ķīmisku vielu tirdzniecību un lietošanu – tā vis nav! Mums pašlaik ir stingri noteikumi, un mums patiešām ir noteikumi par ķīmisku vielu atliekām un pārtiku. Tāpēc es šajās šīs pēcpusdienas debatēs necieņu ne aizstāvjus, ne arī ekstrēmistus, sevišķi tos, kas atsakās saskatīt augu aizsardzības līdzekļu nepieciešamību pārtikas ražošanas procesā, ne arī tos, kas saka, ka šie abi tiesību akti ir katastrofā lauksaimniecībai un pārtikas ražošanai Eiropā.

Es mazliet raizējos par komisāra S. Dimas komentāriem, kad viņš saka, ka cilvēki uztraucas par pesticīdiem. Jā, tā tas varētu būt, taču jautājums ir: cik pamatots ir šis satraukums? Ko jūs, kā Komisija, esat darījuši, lai informētu patērētājus, ka lielākā daļa mūsu pārtikas ir ražota, izmantojot šīs ķīmiskas vielas, kā rezultātā mēs saņemam kvalitatīvu, drošu pārtiku? Jā, dažas šo ķīmisku vielu sastāvdaļas ir ļoti bīstamas, taču to lietošanas risks atkarīgs no to lietošanas paņēmieniem, un tas atkarīgs no mūsu pārtikā maksimāli pieļaujamajiem atlieku līmeņiem (MRL). Cik man zināms, mana pieredze rāda, tie, kas tos lieto ir labi apmācīti, un mums varbūt vajag sākt apmācīt citu dalībvalstu speciālistus.

Ir paredzēts aizliegt divdesmit divas vielas; Apvienotajā Karalistē un Īrijā milzīgi raizējas par labības un kartupeļu audzēšanu. Šie jautājumi ir: vai agroķīmijas rūpniecība reaģēs atbilstīgi un ražos jaunus produktus?

Komisijai nav atbildes uz šo jautājumu. Vai atvieglojumi darbosies? Kas notiks tad, ja nebūs alternatīvu? Es uzskatu, ka uz šiem jautājumiem jāatbild, jo mēs Īrijā arī turpmāk gribam audzēt labību un kartupeļus. Jautājums par importēto pārtiku ir pavisam reāls, un es lūdzu vēl dažas papildu sekundes šim jautājumam. Ja Komisija šajā jautājumā sadarbotos ar ES pārtikas ražotājiem, mēs varētu gūt panākumus. Nav loģiski, ka Komisija var sēdēt šeit un sacīt, ka mēs aizliegsim šo ķīmisku vielu lietošanu Eiropā, bet tie, kas nav Eiropā varēs arī turpmāk mums sūtīt pārtiku, kas ražota izmantojot šīs pašas vielas. Tā nav konkurētspējīga nostāja, tas nav loģiski, un es jums lūdzu šajā pēcpusdienā atbildēt uz šo jautājumu.

Pilar Ayuso (PPE-DE). - (ES) Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos atsaukties uz Breyer kunga ziņojumu. Jāsaka, ka Eiropas lauksaimnieki pilnībā apzinās, ka, lietojot augu aizsardzības līdzekļus, cilvēku veselībai un vides aizsardzībai jāvelta īpaša uzmanība. Tomēr šī nozare ļoti raizējas par to, ka Eiropas Parlaments neizprot šā regulējuma iespējamo ietekmi nākotnē.

Iespējamās ietekmes novērtējumi rāda, ka augu aizsardzības līdzekļu nepieejamības dēļ nākotnē būs ļoti sarežģīti novērst sērgas un slimības, kas skar daudz pārtikas produktu audzēšanu īpaši visu Vidusjūras reģiona produkciju kā arī dekoratīvo augu un griezto ziedu audzēšanu.

Es pilnībā apzinos, ka trīspusējās sarunās panāktā vienošanās radās smagu pārrunu rezultātā, un tāpēc man jāizsaka atzinība referentu paveiktajam darbam. Tomēr ir jāatzīst, ka endokrīnās sistēmas darbības traucējumus izraisošo vielu pagaidu definīcija izraisīs milzum daudz aktīvo vielu izzušanu, sevišķi, insekticīdu, kas ir ārkārtīgi svarīgi lauksaimniecībai.

Ražotāju rīcībā jābūt pietiekamam daudzumam aktīvo vielu, lai efektīvi un droši cīnītos pret visām augu slimībām vai sērgām, paturot prātā, ka bieži vien bīstams nav pats produkts, bet gan tā nepareiza lietošana.

Tādēļ Eiropas Tautas partijas grupas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu Spānijas pārstāvji atbalstīs priekšlikumus, kas prasa ietekmes novērtējumu un balsos par *Sturdy* kunga ieteiktajiem grozījumiem kurus es pati parakstīju attiecībā uz endokrīnās sistēmas darbības traucējumus izraisošajām vielām, un tiem, kas atbalsta augu aizsardzības līdzekļu pieejamību ārkārtas situācijā.

Turklāt, ja šo regulējumu pieņems saskaņā ar panākto vienošanos, rezultāts būs pārtikas ražošanas samazināšanās un cenu pieaugums, kas tālāk izraisīs tās pašas pārtikas, ko mēs neražojam, importu, un kas būs apstrādāta ar mūsu aizliegtajām ķīmiskām vielām.

Robert Sturdy (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, attiecībā uz *Hiltrud Breyer* ziņojumu, es vaicāju Komisijai — kādēļ jūs esat pret ietekmes novērtējuma veikšanu? Kas ir tik svarīgs vai kas jūs tā uztrauc, ka Komisija pretojas ietekmes novērtējumam?

Par dažiem no produktiem, kurus mēs lietojam, nav zinātnisku pierādījumu, ka tie būtu bīstami cilvēku veselībai. Daži no tiem ir bīstami, taču liela daļa no tiem, kurus jūs ierosināt izņemt no aprites, nav bīstami. Šeit es domāju īpaši par kādu konkrētu produktu, kura nosaukums ir *Triasol*, kas ir būtiski svarīgs kviešu audzēšanai Eiropas Savienībā. Jūs esat pievīluši — un es tiešām tā uzskatu — jūs, Komisija, esat pievīluši sabiedrību, nespēdami apturēt ĢMO ieplūšanu Eiropas Savienībā, un Komisija to atzīst. Jūs esat atzinuši faktu, ka jums nav izdevies apturēt ĢMO ieplūšanu Eiropā. Jūs pievīlāt arī attiecībā uz manu ziņojumu par maksimāli pieļaujamajiem atlieku līmeņiem. Šeit piedalās locekle no Veselības un patērētāju aizsardzības ĢD — komisāre patlaban ir ieslīgusi sarunā, taču, kad viņa būs beigusi, viņai nekaitētu ieklausīties tajā, kas man sakāms. Viņiem nav izdevies kontrolēt tādu importa preču ieviešanu, kurās ir pārsniegti maksimāli pieļaujamie pesticīdu atlieku līmeņi. Tās var atrast lielveikalu plauktos.

Tātad, ja mēs grasāmies aizliegt šos produktus Eiropas Savienībā, ko jūs iesāksiet ar ievieprecēm? Vai jūs vienkārši teiksiet: nu, tam jau nav lielas nozīmes — šīs preces taču vienalga turpinās ieplūst? Nepievērsīsim tam uzmanību un vienkārši pieņemsim, ka cilvēki par to neuztrauksies?

Kad runa ir par pārtikas ražošanu, lauksaimnieki visā Eiropas Savienībā ir bijuši ārkārtīgi atbildīgi, un šā tiesību akta pieņemšana būtībā nozīmētu pateikt viņiem, ka viņi ir muļķi un ka viņus nekas neinteresē. Nevienš lauksaimnieks, būdams pie pilna prāta, nelietotu ķīmiskas vielas, kas ir bīstamas cilvēku veselībai. Mēs par šo jautājumu esam veikuši milzum daudz pētījumu.

Nobeigumā es došu jums vēl nedaudz vielas pārdomām. Mēs grasāmies aizliegt bateriju būrus olu ražošanā, un tomēr šeit jūs pieļausiet izņēmumu. Taču cilvēkiem šis jautājums ir pietiekami svarīgs. Mani uztrauc tas, ka jūs, Komisija, vēl aizvien neesat ieviesuši visus tiesību aktus, kas mums jau ir. Šajā gadījumā ir būtiski svarīgi, lai jūs dotu lauksaimniekiem iespēju pierādīt sevi un pierādīt, ka šie produkti ir droši.

Alojz Peterle (PPE-DE). - (SL) Veselības jomā ir novērojamas satraucošas tendences, kuru cēlonis ir bezatbildīga pesticīdu izmantošana. Ir skaidrs, ka veselības uzlabošanās un vēža gadījumu skaita samazināšanās nav iespējama, ja mūsu pārtika kļūst aizvien indīgāka. Es runāju par vienu no galvenajām vides un veselības problēmām, un tāpēc mums var palīdzēt vienīgi izmaiņas attīstības programmā, nevis tikai virspusēja rīcība.

Darbs, ko veica mana kolēģe *Christa Klauß* un kolēģe deputāte *Hiltrud Breyer* sadarbībā ar „ēnu” referentiem, ir solis pareizajā virzienā, un es vēlos izteikt viņiem savu atzinību par to. Es ar gandarījumu atzīmēju, ka abos ziņojumos ir minēti vairāki rīcības virzieni, vienlaikus uzrunājot pesticīdu ražotājus, izplatītājus un lietotājus. Tomēr mēs prasām ieviest arī dalībvalstu rīcības plānus ar skaitļos izteiktiem mērķiem.

Man ļoti nozīmīgi šķiet tas, ka ir ietverta kaimiņu brīdināšana, jo tas varētu radīt pozitīvas pārmaiņas ne tikai cilvēkiem, bet arī, piemēram, bitēm. Tas nozīmē, ka mēs itin viegli varam novērst kaitējumu, vienkārši pievēršot pastiprinātu uzmanību tiem, kas to, iespējams, rada. Šajā direktīvā ir noteikts, ka dalībvalstis var iekļaut savos rīcības plānos noteikumus par kaimiņu brīdināšanu. Man labāk gribētos, lai būtu noteikts, ka tām tas ir jā dara.

Es esmu pārliecināts, ka ir iespējams piešķirt lielāku lomu augu aizsardzībai ar neķīmiskiem, proti, bioloģiskiem un mehāniskiem produktiem.

Neil Parish (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, komisāri, vai varu jums atgādināt, ka pirms nepilna gada mēs šajā sēžu zālē debatējām par to, kā rīkosimies saistībā ar vispārējo pārtikas drošumu un to, vai pasaulē pietiek pārtikas, un mēs bijām par to ļoti noraizējušies. Te nu mēs esam pēc nepilna gada un šovakar debatējām par šo tiesību aktu, kas patiesībā var samazināt pārtikas ražošanas apjomus Eiropas Savienībā; un pārtikas ražošanai ir ētiskais aspekts, jo mums jāatceras, ka, ja mēs Eiropā neražosim pārtiku, mēs droši vien varēsim to nopirkt par naudu, taču jaunattīstības valstīs to nespēs.

Šis tiesību akts lielā mērā ietekmēs mūsu iegūtās ražas — gan kviešus, ko minēja *Robert Sturdy*, gan it sevišķi kartupeļus. Pēdējos divos gados mēs esam piedzīvojuši divas sliktākās vasaras, kādas es jebkad esmu redzējis Ziemeļeiropā. Mums nācās izmantot fungicīdus, lai ierobežotu miltrasu un iegūtu kaut nelielu kartupeļu ražu. Un, ja Eiropas iedzīvotāji neēd kartupeļus, ko tad viņi ēd, komisāri? Viņi ēd rīsus un viņi ēd makaronus, un abu šo produktu — rīsu pavisam noteikti — jaunattīstības valstīs ļoti trūkst.

Turpinot par to, ko teica *Robert Sturdy*, jāpiebilst, ka daudzi no šiem pesticīdiem un fungicīdiem, kurus mēs izmantojam, pareizi tos lietojot un pareizi ievērojot to izdalīšanās laikus, nerada nekādus draudus, un, izmantojot šīs konkrētās ķīmiskās vielas, mēs varam saražot ļoti labu pārtiku. Un, ja jūs piecelsieties un apgalvosiet man, ka jūs apturēsiet tādas importa pārtikas ieviešanu, kas patiesībā ir apsmidzināta ar šāda veida ķīmiskām vielām, — nē, jūs neapturēsiet! Tā vienkāršā iemesla dēļ, ka, ja šīs ķīmiskās vielas ir lietotas pareizi, jūs varat, cik tik gribat, pārbaudīt kviešus, kas tiek ievesti caur Roterdamas ostu, bet jūs neatradīsiet tajos nekādas atliekas. Tāpēc es uzskatu, ka mums tiešām jāsāk apzināties, ka Eiropai ir jāražo pārtika, un mums tas jā dara droši, nodrošinot to, lai tiktu samazināts izmantoto ķīmisko vielu daudzums, ko mēs jau darām, un nodrošinot, lai lauksaimnieki tiktu mācīti smidzināt laukus pareizi, ar ko mēs arī jau nodarbojamies.

Tāpēc es gribētu jūs mudināt: lūdzu, veiciet pamatīgu ietekmes novērtējumu, jo pēdējo ietekmes novērtējumu jūs veicāt pirms diviem gadiem. Mēs esam piedzīvojuši divas slapjākās vasaras, kādas jebkad bijušas; jums ir pienācis laiks izvērtēt visu vēlreiz. Mēs patiešām uzstājīgi jūs lūdzam veikt pamatīgu ietekmes novērtējumu.

Avril Doyle (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, *Struan Stevenson* piedāvāja man savas divas minūtes, jo viņš pats nevarēja ierasties. Vai es drīkstu tās izmantot kā PPE-DE laiku?

Priekšsēdētāja. - Laipni lūdzu!

Avril Doyle (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, pārspīlētas prasības dažādos šo grūto debašu posmos ir traucējušas atšķirt patiesību no izdomājumiem. Jā, ir nepieciešams kontrolēt lauksaimniecības ķīmisko vielu izmantošanu, mēs visi to atzīstam, un, ja tās netiek izmantotas ilgtspējīgi, tās var būt bīstamas lietotājam un videi. Taču, lietojot tās ilgtspējīgi un ievērojot maksimāli pieļaujamos atlieku līmeņus un izdalīšanās laikus, to radītais apdraudējums ir minimāls un patērētājam tās nav bīstamas vispār.

Priekšlikums balstīt lēmumus par aktīvās vielas apstiprināšanu uz šīs vielas iekšējām īpašībām — uz bīstamību pamatotā pieeja — tā vietā, lai pamatotos uz zinātnisko riska novērtējuma principu, rada nopietnas bažas.

Alkohols, tīrs alkohols, ir bīstams. Jūs zināt, kas notiks, ja jūs iedziersiet tīru alkoholu. Taču pietiekami atšķaidīts līdz 4 % vai 12 %, vai līdz citai koncentrācijai — un lietots ilgtspējīgi — tas rada minimālu apdraudējumu. Man jāteic, ka šīs gan ir divas dažādas tēmas.

Tika runāts par ES ietekmes novērtējumu. Tika runāts par endokrīno sistēmu bojājošo vielu zinātnisko definīciju un tās neesību. Tomēr pozitīvais moments ir tas, ka pārejas periods ļaus nozarei ieguldīt līdzekļus tik ļoti vajadzīgajā izpētē un attīstībā un izstrādāt jaunus produktus un dzīvotspējīgas alternatīvas. Es vēlētos aicināt agroķīmijas nozari un tās CERP sabiedrību iepazīties ar šo jomu un ieguldīt tajā.

Nenormālā situācija, kad mēs atļaujam ievest importa pārtikas preces, kuru ražošanā parasti tiek izmantoti augu aizsardzības līdzekļi, bet neļausim tos lietot saviem lauksaimniekiem, joprojām ir viena no mistērijām un galvenajām problēmām, kas saistīta ar šāda veida tiesību aktiem. Taču kopumā man šķiet, ka salīdzinājumā ar sākotnējo priekšlikumu šajā tiek veikti daudzi uzlabojumi, un es sliecos to atbalstīt.

Colm Burke (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, es vēlos uzsvērt, cik svarīgi ir likumdošanas procesa sākotnējos posmos izskaidrot ieinteresētajām pusēm iemeslus, kādēļ ir nepieciešams regulējums.

Tā kā es pārstāvu vēlētājus, kas pārsvarā dzīvo lauku rajonos, es esmu saņēmis ārkārtīgi daudz protestu no ļoti uztrauktiem lauksaimnieku kopienas vēlētājiem par šo konkrēto lietu.

Šajā kopienā valda vispārējs uzskats, ka regulējošie tiesību akti Briselē tiek pieņemti patvaļīgi, neiesaistot cilvēkus, kurus tie galu galā skars. Tāpēc es esmu stingri pārliecināts, ka dalībvalstu valdībām ir jādara krietni vairāk, lai izskaidrotu ieinteresētajām pusēm šos jautājumus, nevis jāizvēlas vieglākais ceļš, uzveļot atbildību tā sauktajiem Briseles birokrātiem. Galu galā tieši dalībvalstis būs tās, kas ieviešīs šos pasākumus, un tieši dalībvalstu rīcībā ir cilvēku resursi, proti, vietējie pārstāvji, kuri var izskaidrot šos jautājumus lauksaimniekiem.

Ir svarīgi, lai pārtikas ražotāji Eiropas Savienībā neciestu no pārāk stingra regulējuma salīdzinājumā ar ražotājiem, kas ievie savu produkciju Eiropas Savienības tirgū no citām valstīm. Katram priekšlikumam ir jābūt sabalansētam, domājot gan par patērētājiem, gan par lauksaimniekiem, gan par vidi, taču mums jārūpējas arī par to, lai visām ieinteresētajām pusēm būtu pieejama patiesa informācija.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Dāmas un kungi, es, būdama ārste, skaudri apzinos, ka mūsu pienākums pret Eiropas patērētājiem ir izskaust augu apstrādē izmantotās vielas, kas, pamatojoties uz zinātniskiem pierādījumiem, ir kaitīgas. Tajā pašā laikā es augstu novērtēju to, ka referentiem ir izdevies rast līdzsvarotu risinājumu attiecībā uz jauno regulu, kas motivēs nozari meklēt un izstrādāt drošākus alternatīvos pesticīdus. Līdz tam brīdim būs nepieciešams pieļaut izņēmumus attiecībā uz valstīm ar mitru klimatu, un dienvienu valstīm pret to vienkārši būs jāizturas ar sapratni. Es uzstāju, ka dalībvalstīm un arī Komisijai jāveic pamatīgas un bezkompromisa pārbaudes, lai nodrošinātu, ka pārtika un ziedi, kas tiek ievesti Eiropas Savienībā no citām valstīm, nav apstrādāti ar aizliegtajiem pesticīdiem un fungicīdiem. Un runa nav tikai par atlieku līmeņu izmērīšanu pārtikas produktos. Mēs nedrīkstam pieļaut šādus nevienlīdzīgus konkurences noteikumus Eiropas lauksaimniekiem. Es arī piekřītu, ka Komisija ir jākritizē par to, ka tā nav veikusi ietekmes izpēti, jo tāpēc mēs diemžēl nespējam atbildēt uz visām pilsoņu izteiktajām bažām attiecībā uz šiem noteikumiem, kaut arī būtībā es tos atbalstu.

Gerard Batten (IND/DEM). - Priekšsēdētājas kundze, kopējā lauksaimniecības politika ir nodarījusi ārkārtīgu kaitējumu Lielbritānijas lauksaimniecībai, radot milzīgus finansiālos un ekonomiskos zaudējumus.

Tagad mums ir šie priekšlikumi par pesticīdiem. Ir prognozējams, ka ar šo direktīvu varētu tikt aizliegti 15 % pesticīdu. Ir prognozējams, ka šāds aizliegums samazinās kviešu ražu par 26 %–62 %, kartupeļu ražu par 22 %–53 % un dažu citu dārzeņu ražu par 25 %–77 %. Sekas tam būs mazumtirdzniecības cenu kāpums, kas vissāpīgāk skars cilvēkus ar vismazāko maksātspēju.

Interesanti, vai referenti var nosaukt mums vienu cilvēku, kura veselību šie pesticīdi būtu ietekmējuši vai kurš to iedarbības dēļ būtu miris? Droši vien ne! Taču es varu jums pastāstīt par daudziem saviem vēlētājiem, kuri nevar atļauties maksāt par pārtiku vairāk.

Péter Olajos (PPE-DE). – (HU) Es esmu gandarīts, ka Direktīva par augu aizsardzības līdzekļu lietošanu ir būtībā atstājusi šo jautājumu dalībvalstu kompetencē, it sevišķi attiecībā uz buferzonas lielumu un noteikšanu. Es piekřītu tam, ka rīcības plāni jāizstrādā dalībvalstu līmenī, un atbalstu priekšlikumu, ka likumam galvenokārt jābūt vērstam uz šādu līdzekļu lietošanas samazināšanu. Es esmu gandarīts arī par kompromisu, kas tika sasniegts attiecībā uz izsmidzināšanu no gaisa.

Kas attiecas uz Direktīvu par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū, priekšlikums pamatos ir saprātīgs, ciktāl tas skar cilvēku veselībai kaitīgu produktu aizliegšanu un pakāpenisku aizstāšanu ar citiem. Tomēr problēmas var sagādāt to vielu kontrolēšana, kuras ievie no trešām valstīm.

Es uzskatu, ka augu aizsardzības līdzekļu apstiprināšana pēc 3 zonu sistēmas ir nepieņemama. Nav jābūt augu aizsardzības ekspertam, lai nobītos no vienas vien domas, ka, piemēram, Ungārija nonāks vienā zonā ar Īriju, kur ir pavisam citi klimatiskie apstākļi un cita lauksaimnieciskās ražošanas situācija.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, es gribētu pievērsties jautājumam, kas šodien šajā sakarā vēl nav apspriests. Galu galā mēs atkal esam nonākuši pie tā, kas, cerams, būs saprātīgs kompromiss Eiropai. Taču kā mēs līdz tam nonācām? Atcerēsimies pārrunas vairāku mēnešu garumā ar skaļām apsūdzībām, ko puses izteica cita citai. Plašsaziņas līdzekļi to visu tvēra ar milzīgu degsmi. Tieši plašsaziņas līdzekļos paustās informācijas dēļ patērētāju uzticība ir iedragāta un visi ir vienisprātis, ka „Eiropa visu dara nepareizi” un ka „Eiropa nav pilsoņu pusē, bet gan pret tiem”. Tagad mēs beidzot esam atraduši puslīdz saprātīgu risinājumu, kompromisa risinājumu, bet tas tomēr ir risinājums, kurā vēl par daudz ko būs jāvienojas. Kas tad mums paliks pēc tam? Gandrīz nekas!

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Šī ir pirmā reize, kad Eiropas Komisija, Padome un Parlaments ir pieņēmuši šādu rūpīgu un visaptverošu pieeju noteikumiem, kuri attiecas uz pārtikas kvalitāti un drošumu. Ar rītdienas balsojumu Parlamentā noslēgsies trīs gadus ilgušais darbs. Mūsu uzdevums ir nodrošināt, lai noteikumi būtu skaidri saprotami, droši un balstīti uz zināšanām, it sevišķi, ja runa ir par tik delikātu jomu kā pārtikas ražošana. Šā iemesla dēļ mēs kopā ar deputātu grupu uzsveram, ka nepieciešams nepārtraukti kontrolēt pieņemtās regulas ietekmi uz pesticīdu lietošanu.

Mēs uzskatām, ka noteikumi, kuru pamatā ir dziļas zināšanas, modinās patērētājos pārliecību, ka pesticīdi tiek lietoti, pamatojoties uz zinātniskiem pētījumiem. Panāktais kompromiss palīdzēs uzlabot iedzīvotāju veselību, taču sadārdzinās ražošanu. Tas mums jāpatur prātā, pārspriežot finanšu līdzekļus kopējai lauksaimniecības politikai. Mēs arī vēlamies noskaidrot, vai importētā pārtika atbilst stingriem noteikumiem, kas būs spēkā Savienībā. Es lūdzu atbalstīt grozījumu Nr. 179, grozījumu Nr. 180 un grozījumu Nr. 181, kurus mēs iesniedzām kopā ar citiem deputātiem.

James Nicholson (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze, man jāteic, ka mani mājā nopietnas bažas par šo priekšlikumu, kas šovakar atrodas mūsu priekšā, un to, kā tas ietekmēs mūsu lauksaimniecības nozares nākotni.

Es vēlos oficiāli paziņot, ka atbalstu *Robert Sturdy* ierosinātos grozījumus, par kuru pieņemšanu es esmu parakstījis un kuriem es labprāt piekrišu. Manuprāt, tie vismaz palīdzēs nozarei nākotnē saņemt kaut nelielu atbalstu.

Jā, mums ir vajadzīgi tiesību akti, bet tiem jābūt labiem tiesību aktiem. Mēs nedrīkstam ar tiem kaitēt ražošanai. Mums nepieciešams rūpīgs ietekmes novērtējums, lai mēs zinātu, kādas sekas tie izraisīs; tieši tas mums ir vajadzīgs, un tieši tā mums pašlaik nav. Mums vajag vairāk faktu un mazāk izdomājumu, un mums noteikti visa uzmanība jāpievērš faktiem.

Nebūs nekādas jēgas, ja Eiropa, pieņemot tiesību aktus, pati paliks zaudētājas lomā, jo mēs nespēsim kontrolēt, kas tiek ieviests no ārvalstīm. Te nu Komisija pilnīgi noteikti piekopj dubultos standartus, uzspiežot Eiropas Savienībā dzīvojošajiem vienus noteikumus, neraugoties uz to, ko tā ļauj ievest Eiropas Savienībā no ārvalstīm, jo notiks tas, ka cilvēki pievērsīsies ievestajām precēm.

Stavros Dimas, Komisijas loceklis. – (EL) Priekšsēdētājas kundze, es gribu pateikties par konstruktīvajām runām visiem tiem, kuri uzstājās šasdienas debatēs. Pamatojoties uz saskaņoto tekstu, kas ir kompromiss, turklāt ļoti veiksmīgs kompromiss, dalībvalstu pienākums ir izstrādāt pašām savus rīcības plānus, nosakot skaitļos izteiktus mērķus, lai ierobežotu riskus.

Saskaņā ar šiem rīcības plāniem dalībvalstīm ir arī pienākums pārtraudēt tādu pesticīdu lietošanu, kas kādreiz ir izraisījuši konkrētas problēmas, un izvirzīt mērķus — ierobežot atsevišķu pesticīdu lietošanu. Tas liecina par ievērojamu progresu, kas papildus Eiropas pilsoņu veselības un vides aizsardzībai dos arī finansiālu labumu, jo samazināsies izdevumi sabiedrības veselības aizsardzībai, un ieguvumu no pesticīdu lietošanas ierobežojumiem, kuri noteikti jaunajā tiesību aktā.

Līdztekus dalībvalstu rīcības plāniem arī ierosināto kompromisu pakete ietver daudzus citus svarīgus aspektus. Jāpiemēro preventīvais princips. Integrētās augu aizsardzības modelī prioritāte ir piešķirta citām, nekīmiskām, augu aizsardzības metodēm.

Ir uzlabota pastāvīgo iedzīvotāju un pārējo cilvēku aizsardzība, paredzot, ka dalībvalstu rīcības plānos var tikt iekļauta prasība informēt cilvēkus, kas var nonākt saskarē ar izsmidzināto vielu, tai novirzoties no mērķa

gaisa plūsmas iespaidā, kā arī prasība, ka lauki, kuri tiek apsmidzināti no gaisa, nedrīkst robežoties ar dzīvojamajiem rajoniem.

Visiem pesticīdu izplatītājiem, nevis tikai tiem, kas tos pārdod profesionāliem lietotājiem, jānodrošina, lai dažiem no to darbiniekiem būtu atbilstības sertifikāts, kurš, protams, kā viens no deputātiem jau minēja, tiks savstarpēji atzīts, lai sniegtu informāciju par pesticīdiem un konsultētu klientus. Šī prasība neattieksies tikai uz atsevišķām mazo izplatītāju kategorijām.

Kas attiecas uz aizliegumu veikt izsmidzināšanu no gaisa, ir atrasts kompromisa risinājums attiecībā uz atbrīvojuma pieprasījumu apstrādi. Atbrīvojumi tiks piešķirti pēc divpakāpju procedūras. Vispirms būs jā sagatavo vispārējs smidzināšanas plāns, kas jā iesniedz iestādēm apstiprināšanai, pēc tam būs jā iesniedz speciāli individuālie pieprasījumi par smidzināšanu no gaisa, kuri būs atkarīgi no nosacījumiem, ar kādiem tika apstiprināts vispārējais plāns.

Nobeigumā es gribētu piebilst, ka Komisija ir apmierināta ar sarunu rezultātiem un tāpēc ir gatava pieņemt visus ierosinātos kompromisa grozījumus.

SĒDI VADA: MARTINE ROURE

Priekšsēdētāja vietniece

Androula Vassiliou, *Komisijas locekle*. – Priekšsēdētājas kundze, paldies jums visiem par jūsu auglīgo ieguldījumu šajās ļoti interesantajās debatēs. Komisija ir piešķirusi šai lietai sevišķu nozīmi, un arī es pati esmu izvirzījusi par savu prioritāti augsto sabiedrības veselības līmeni, ko tā cenšas panākt. Pārrunas šā dialoga laikā, ko referente vadīja ar lielu pašatdevi un ļoti prasmīgi, par ko es viņai pateicos, bija garas un sarežģītas.

Komisija atbalstīja kopējo nostāju un tagad var atbalstīt priekšlikumu otrajā lasījumā. Ir saglabāti visi priekšlikuma novatoriskie aspekti, jo īpaši apstiprināšanas kritēriji, kas nodrošinās, ka bīstamās vielas, kuras apdraud sabiedrības veselību, tiks izņemtas no apgrozības vai aizstātas ar drošākiem alternatīviem līdzekļiem, tiks uzlabota savstarpējā atzišana un daži produkti tiks aizstāti ar drošākām alternatīvām. Tomēr ļaujiet man atbildēt uz dažiem izteikumiem, kas šeit izskanēja.

Pēc Komisijas aprēķiniem, tikai 4 % no pašreiz tirgū pieejamajām vielām pazudīs tāpēc, ka tās grauj endokrīno sistēmu, un tikai 2 % tāpēc, ka tās ir kancerogēnas, mutagēnas vai indīgas. Ir paredzams, ka kopējais to aktīvo vielu skaits, kas patlaban ir pieejamas tirgū un kas saskaņā ar jauno regulu, iespējams, netiks apstiprinātas, ir mazāks par 25 vielām.

Šos aprēķinus apstiprina ziņojums no Zviedrijas Ķīmijas aģentūras, un tie atbilst arī Apvienotās Karalistes Pesticīdu drošības aģentūras pārskatītajam ietekmes novērtējumam. Turklāt es gribētu norādīt, ka attiecībā uz jau apstiprinātām vielām jaunie kritēriji tiks piemēroti, tikai atjaunojot to apstiprinājumu, un lielākajai daļai šo vielu atjaunošanas termiņš ir 2016. gads. Tāpēc nozarei būs pietiekami daudz laika, lai izstrādātu citas drošākas vielas.

Es gribētu pievērsties arī dažiem apsvērumiem attiecībā uz ievesto pārtiku. Ļaujiet man jums atgādināt, ka kopš 2008. gada mums ir regula par maksimāli pieļaujamajiem atlieku līmeņiem, kura ir pilnīgi piemērojama. Ja kādu aktīvo vielu nav atļauts izmantot augu aizsardzības līdzekļos ES, maksimāli pieļaujamais atlieku līmenis šai vielai tiek noteikts tās atklāšanas līmenī. Šis maksimāli pieļaujamais atlieku līmenis ir spēkā ES produkcijai, taču to piemēro arī ievestajai pārtikai un dzīvnieku barībai.

Tomēr ir vairāki iemesli, kādēļ kāda aktīvā viela nevarēja tikt apstiprināta Eiropas Savienībā, un iespējamā bīstamība patērētājiem ir tikai viens no tiem. Citi var būt saistīti ar vides jautājumiem vai darba ņēmēju aizsardzību, kas ir to trešo valstu suverenitātē, kurās šis pesticīds tiek izmantots. Šādos apstākļos pesticīda izmantošana mums būtu nepieņemama, taču nav teikts, ka lauksaimniecības kultūras, kas ar to apstrādātas, būs bīstamas ES patērētājiem. Trešā valsts, kura vēlas eksportēt patērīna preces, kas apstrādātas ar šādām vielām, var prasīt importa pielaidi līdz brīdim, kad tā varēs iesniegt datus, kuri pierāda, ka šo preču lietošana uzturā nav bīstama cilvēku veselībai, un kuri ir ieguvuši Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes labvēlīgu vērtējumu un ir oficiāli pieņemti ES tiesību aktos. Šāda ir nostāja attiecībā uz ievēdprecēm.

Attiecībā uz direktīvu, kuru mēs, cerams, pieņemsim, Komisija uzskata, ka galīgais kompromiss ir pareizi sabalansēts, lai sasniegtu veselības un vides aizsardzības mērķus, kā arī lai nodrošinātu pesticīdu pieejamību lauksaimniekiem. Mēs tagad gaidām oficiālu vienošanos otrajā lasījumā.

Šis noteikti ir ļoti labs pasākums, ar kuru Eiropas Parlaments un Padome varētu sākt jaunu gadu, un ļoti labs mūsu pilsoņiem, jo nāks par labu viņu veselībai. Mūsuprāt, tas dos labumu arī lauksaimniekiem, jo nodrošina arī viņu aizsardzību, pateicoties konkrētiem pasākumiem, proti, drošāku produktu veicināšanai. Sasniegtais rezultāts ir nozīmīgs. Mēs to sasniedzām visi kopā, un tas ir lielisks piemērs tam, kā iestāžu sadarbība var dod tiešu labumu mūsu pilsoņiem.

Christa Klauß, referente. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, tagad, izmantojot vismūsdienīgākās analīzes, ir iespējams identificēt cukura graudu Konstances ezerā. Tomēr mums arī jāpajautā sev, kāda ir mūsu attieksme pret šiem jaunajiem atklājumiem, kā mēs tos izmantojam.

Mums tagad ir nepieciešami objektīvi riska novērtējumi, tostarp globāla mēroga salīdzinājums, lai rastu līdzsvaru starp pamatotām veselības un vides prasībām un pamatotām rūpēm par uzņēmējdarbību un pārtikas drošību.

Pēc manām domām, Komisija nav pienācīgi atbildējusi uz jautājumiem, ko uzdevuši mani kolēģi. Nepietiek pateikt, ka vairs netiek piemērotas četras vielas vai divas vielas un pavisam ir tikai 25 vielas. Nē, mēs vēlamies saņemt precīzu ekonomisku vērtējumu, tādu, kas ne tikai atbilst ekonomiskajiem kritērijiem, bet arī veselības kritērijiem. Mums joprojām ir nepieciešams vērtējums. Komisijai tagad rūpīgi jāizanalizē šo jauno tiesību aktu ietekme, lai mēs zinātu, kāds efekts tiem būs dienas beigās. Mums jāturpina to uzraudzīt, jo zinātniskie atklājumi būs visu laiku.

Panāktais kompromiss rada jaunu virzienu Eiropas augu aizsardzības politikā. Tas rīcību dara vispārīgāku Eiropas mērogā un prasa mērķtiecīgākus pasākumus no dalībvalstu puses, kas garantē augu aizsardzības līdzekļu ilgtspējīgu lietošanu.

Es kā referente pateicos jums par atbalstu. Mēs spējam atrast pienācīgu kompromisu no dažādām starta pozīcijām. Es vēlētos pozitīvāku domāšanu Jaunajā gadā. Viens, ko es varu teikt, par ko man nebija pietiekami pozitīvas domāšanas – augu aizsardzības līdzekļi nodrošinās veselīgu pārtiku pietiekamos daudzumos un veselīgu kultūru ainavu mums Eiropā!

Hiltrud Breyer, referente. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, es arī vēlētos pateikt lielu paldies par dzīvajām debatēm. Es vēlētos vēlreiz uzsvērt, ka man joprojām ir tas pats uzskats, tas ir pagrieziena punkts vides un patērētāju aizsardzības jomā un, pats galvenais, tas ir maģisks brīdis Eiropai. Eiropa tagad ir uzņēmusi strauju kursu. Eiropa parāda, ka ir pasaules celmlauzis. Šis lēmums pakāpeniski izskaust ļoti indīgos pesticīdus ir unikāls pasaulei, un tāpēc Eiropas Savienība var gūt labumu no tā.

Tagad, kas attiecas uz argumentiem, kas atkal un atkal tika izvirzīti šajās debatēs par to, ka importa jautājums nav noskaidrots: tas nav taisnība, importa jautājums tiešām ir skaidrs. Aizliedzot šīs ļoti indīgās vielas, tās Eiropā kļūst nelegālas. Tas nozīmē, ja mums ienāk importa preces, ņemsim, piemēram, augļus un dārzeņus, tām, protams, jāatbilst Eiropas tiesību aktiem un konkrēti Regulai par atlieku maksimāli pieļaujamo daudzumu. Ja atlieku daudzuma pārbaudē tiek atrastas tādas vielas, kas ir aizliegtas Eiropā, piemēram, pesticīdi, produkts ir nelegāls. Tas nozīmē, ka no Kostarikas ievestie banāni, kas ir apstrādāti ar kancerogēnām vielām, ko mēs esam iekļāvuši sarakstā un kuras tāpēc ir aizliegtas, ir nelegāls produkts visā Eiropas Savienībā. Tas ir pietiekami skaidri noteikts Regulā par atlieku maksimāli pieļaujamo daudzumu. Tāpēc nav nekādu iemeslu celt turpmākas domstarpības, paniku un bailes!

Vienīgais, ko es varu darīt, ir vēlreiz uzsvērt, un, par laimi, komisārs jau to teica, ka – ja sākotnējais PSD pētījums uzrādīja, ka 80% pesticīdu no tirgus pazudis, pašlaik šis skaitlis ir ievērojami samazināts. Jūs, diemžēl, nepieminējat šo labojumu PSD pētījumā.

Tāpēc, lūdzu, beidziet radīt šīs bailes un strīdus. Tagad patiesi atzīmēsim panākumus, ko mēs visi šeit esam sasnieguši Eiropas pilsoņu labā, vides un veselības aizsardzības labā.

(Priekšsēdētāja pārtrauc runātāju)

Priekšsēdētāja. – McGuinness kundze, jums ir procedūras jautājums.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, tas ir procedūras jautājuma kārtībā, jo, man šķiet, ka cilvēki sarunājas un neklausās.

Es dzirdēju, ko komisārs teica par situāciju pārtikas importa jomā. Man šķiet, ka jūs nerunājat par lietas būtību un, visu cieņu, man šķiet, ka arī referente neminēja lietas būtību. Lauksaimniekiem Eiropā tiks aizliegts lietot konkrētas vielas. Viņu radinieki ārpus Eiropas Savienības drīkstēs šīs vielas lietot. Mēs neatklāsim

atliekas pārtikā, kas ienāks. Mēs runājam par neizdevīgu konkurenci ES ražotājiem. Iespējams, citā jautājumā mums vajadzētu būt reālākiem, nekā peldēt ēteriskos sapņos kā pašlaik. Es atvainojos par savu sašutumu.

Priekšsēdētāja. – Kopīgās debates ir slēgtas.

Mēs debates neatsāksim.

Vārds *Breyer* kundzei.

Hiltrud Breyer, referente. – Priekšsēdētājas kundze, es un komisārs, mēs abi ļoti skaidri izskaidrojām situāciju. Ja jūs neklausāties, vai varbūt jūs nevēlaties dzirdēt, ka mēs atrisinājām problēmu, jo tas neatbilst jūsu kampaņai pret šo regulu, nu, tad es nezinu! Bet es vēlreiz paziņoju, ka problēma ir atrisināta. Eiropas Savienībā jūs nevarat tirgot vielu, kuru nav atļauts tirgot Eiropas Savienībā. Punkts.

Priekšsēdētāja. – Mēs debates neatsāksim. Ja tas ir nepieciešams, lūdzu, turpiniet tās kuluāros.

Kopīgās debates ir slēgtas, un balsošana notiks rīt.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), rakstiski. – Es atbalstu kompromisu *H. Breyer* ziņojumā par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū, jo tas nodrošinās lielāku stabilitāti un drošību lauksaimniekiem un pārtikas ražotājiem.

Tomēr kompromisa vienošanās nosaka, ka jaunie tiesību akti tikai pakāpeniski nomainīs esošos ES tiesību aktus un ka pesticīdi, kas ir jau apstiprināti saskaņā ar esošajiem likumiem, būs pieejami līdz to pašreizējās atļaujas termiņa beigām. Produkti, kuru sastāvā ir kaitīgas vielas, jānomaina trīs gadu laikā, ja ir drošākas alternatīvas.

Ja par to nobalsotu, ziņojums būtu solis uz priekšu labākas veselības virzienā, ko dod vides aizsardzība, un līdzeklis, kas ļautu ES nekavējoties ieviest labāku sistēmu.

Magor Imre Csibi (ALDE), rakstiski. – (RO) Es atzinīgi vērtēju kompromisa tekstu par pesticīdu ilgtspējīgu lietošanu un vēlētos apsveikt *Klass* kundzi par labo darbu, ko viņa ir veikusi.

Pēc manām domām, mūsu priekšā ir līdzsvarots teksts, kas aizliedz noteiktus kaitīgus pesticīdus, bet nenodara ļaunu Eiropas lauksaimniecībai.

Turklāt es vēlētos pateikt, ka es priecājos atzīmēt, ka starp ierosinātajām augu aizsardzības metodēm, kurās neizmanto ķīmiskos līdzekļus, un kaitēkļu un labības apstrādes metodēm kā iespēja nav minēta ģenētiski modificētu organismu izmantošana. Tos varēja iekļaut pie metodēm, kurās neizmanto ķīmiskos līdzekļus.

Šajā gadījumā tiktu ieslēgta zaļā gaisma ES pārtikas produktu, kuri satur ģenētiski modificētus organismus, tirdzniecībai nākotnē.

Vēlreiz, Eiropas Parlaments saka kategorisku NĒ ģenētiski modificētu organismu izmantošanai. Tāpēc atkal par sevi atgādina 58% Eiropas pilsoņu apvienotās balsis. Šajā gadījumā mūsu pusē ir arī dalībvalstis, ko pārstāv Padome.

Alexandru Nazare (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Noteikumi, kas nosaka pesticīdu izmantošanu, ir svarīgi kā līdzeklis risku, kas saistīti ar pesticīdu lietošanu, samazināšanai iedzīvotāju veselībai un videi. Tomēr šajā nolūkā pieņemtajiem pasākumiem jābūt saprātīgiem un jāņem vērā gan ražošanas kvalitāte, gan tas, lai tiktu panāktas maksimālas ražas.

Pašreizējās ekonomiskās krīzes apstākļos atbalsts pārtikas rūpniecībai var būt viens no risinājumiem. Kā *McGuinness* kundze atzīmēja ziņojumā Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejai pagājušā gada beigās, divu gadu laikā kviešu cena ir pieaugusi par 180%, bet pārtikas cenas kopumā pasaulē ir pieaugušas par 83%. Šīs augstās cenas ir saistītas ar stingrajiem standartiem, ko mēs pieprasām no Eiropas ražotājiem.

Neapspriežot labāka regulējuma nepieciešamību pesticīdu izmantošanai, man tomēr šķiet, ka viens no ierosinātajiem pasākumiem radīs ES tirgū pieejamo augu aizsardzības produktu skaita samazinājumu. Tā rezultātā kritīsies ražīgums noteiktās nozarēs, piemēram, graudkopības nozarē.

Daži šā tiesību akta nosacījumi ietekmēs ražotājus, jo uzliek aizliegumu lielākajai daļai tirgū pieejamo pesticīdu, tā vietā veicinot to produktu tirdzniecību, kas tiek uzskatīti par drošākiem, bet daudz dārgākiem.

Rezultātā augs ražošanas izdevumi, tādējādi jauno dalībvalstu lauksaimnieki nonāks visnelabvēlīgākajā situācijā.

Rovana Plumb (PSE), rakstiski. – (RO) Ja visas iesaistītās puses apstiprinās šo ieteikumu, tas nodrošinās apstākļus, kādi nepieciešami, lai saskaņotu principus attiecībā uz vides aizsardzību un dzīvnieku labklājību ar iekšējā tirgus efektīvu darbību.

Rumānijā ir apstiprināti noteikumi attiecībā uz savstarpējo atzīšanu un zonēšanas sistēmu, ņemot vērā, ka tekstā ir iekļautas klauzulas, kas ļauj dalībvalstīm veikt pasākumus, kuru mērķis ir pieņemt noteikumus augu aizsardzības produktu autorizācijai, lai ņemtu vērā konkrētos apstākļus, kā arī klauzulas, kas aizliedz to atzīšanu konkrētos attaisnotos gadījumos.

Tāpēc tiek uzskatīts, ka šī versija piedāvā pietiekamas garantijas. Tas dod papildu labumu – tiek samazināts administratīvais slogs, tā kā augu aizsardzības produktu vērtēšana tiks veikta katras zonas tikai vienā valstī, kur tiks ņemti vērā konkrēti apstākļi visās dalībvalstīs šajā zonā.

Kā EP deputāts – sociāldemokrāts, es uzskatu, ka mums nepieciešama ilgstoša piepūle, lai aizsargātu vidi, cilvēku veselību un dzīvnieku labklājību, tomēr nesakompromitējot lauksaimniecisko ražošanu.

15. Rīcības plāns par mobilitāti pilsētās (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais jautājums ir mutiskais jautājums Komisijai, ko Transporta un tūrisma komitejas vārdā uzdevis *Costa* kungs un Reģionālās attīstības komitejas vārdā uzdevis *Galeote* kungs par rīcības plānu par mobilitāti pilsētās (O-0143/2008 – B6-0002/2009).

Paolo Costa, autors. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, komisār, dāmas un kungi, komisija, kuras daļa jūs, *Vassiliou* kundze esat, ir vairākas reizes ziņojusi par rīcības plāna par mobilitāti pilsētās publicēšanu. Plāns bija jāiesniedz Padomei un Parlamentam pagājušā gada rudenī. Komisija uzņēmās šīs saistības pagājušā gada martā, noslēdzot apspriešanos par Zaļo grāmatu par mobilitāti pilsētās, kas nāca klajā 2007. gadā, un vēlreiz 2007. gada Kravu pārvadājumu loģistikas rīcības plānā, kā arī savā paziņojumā par ārējo izmaksu internalizācijas ieviešanas stratēģiju 2008. gadā.

Ir pagājis laiks, bet rīcības plāns vēl nav ieraudzījis dienasgaismu. Tā kā drīz beigsies pašreizējais normatīvais termiņš, Transporta un tūrisma komiteja, kuru es pārstāvu, ir nobažījusies, ka liela daļa darba, kas ieguldīts pēdējo dažu gadu laikā, var būt velta. Vai jūs, komisār, varat mani pārliecināt, ka rīcības plāns ir pabeigts? Vai jūs varat man pateikt, ka tas tiks publicēts nākamo dažu nedēļu laikā, lai Parlaments varētu pabeigt savus ieteikumus, kas ietverti Pamatrezolūcijā „Ceļā uz jaunu pilsētu mobilitātes kultūru”, ko šis Parlaments pieņēma 2008. gada jūlijā?

Vassiliou kundze, pilsētu mobilitāte, bez šaubām, ir jautājums, kas ietekmē vietējos iedzīvotājus un kuriem vietējā, nevis valsts vai Kopienas kompetence vienmēr būs noteicošā, bet tas nenozīmē, ka tā būtu jārisina vispār bez jebkādas valsts vai Kopienas iejaukšanās. Kas var un kam vajadzētu noteikt Kopienas lomu tajā, ja ne Eiropas Savienībai? Kas var un kam vajadzētu noteikt robežas, ko uzliek subsidiaritātes princips šajā jomā?

Komisijas – un līdz ar to ES – izvērtēšanā no šī temata nepalīdz risināt pilsētu transporta un pilsoņu mobilitātes problēmu, nedz gaisa piesārņojuma problēmu pilsētās – mēs zinām, ka 40% CO₂ emisiju izraisa pilsētu transports un 70% cita transporta piesārņojuma ir pilsētās. Tas nepalīdz arī risināt ceļu drošības problēmas – mēs zinām, ka 50% fatālo nelaimes gadījumu notiek pilsētās – nedz risināt problēmas, kas saistītas ar patērētāju ražošanu, pilsoņiem ar vājinātām spējām, kuru mobilitāte ir atkarīga no sabiedriskā transporta.

Vai mēs varam pieļaut, ka starp dalībvalstīm jābūt atšķirībām? Starp pilsētām, attiecībā uz pilsētas vides aizsardzības standartiem? Attiecībā uz ceļu drošības standartiem pilsētās? Attiecībā uz standartiem pilsoņu piekļuvei mobilitātei? Vai arī tās nav pamattiesības, kuru garantēšanā visiem eiropiešiem Eiropas Savienībai būtu jāsniedz atbalsts? Nu tad mums jānosaka standarti un vienoti obligātie uzdevumi, bet arī labākās prakses un finansālās iniciatīvas. Mums ir nepieciešami koordinācijas un inovatīvie projekti, mums jāizstrādā un jāizpilda uzticama un salīdzinoša statistika.

Ja Eiropas Savienība to uzņemsies, vai tas nepalīdzēs realizēt tos papildu aizsargājošos risinājumus, uz ko dalībvalstīm un vietējām kopienām ir visas tiesības? *Vassiliou* kundze, var būt, ka jūs gatavojaties mums iesniegt sarakstu ar pamatotiem iemesliem, kāpēc tiek kavēta vai pat vispār atcelta Rīcības plāna par mobilitāti pilsētās iesniegšana. Ja jūs gribat mēģināt un aizstāvēt nespēju pildīt šīs saistības, pirms jūs to darāt, pajautāji

sev – vai tie ir patiesi iemesli vai banāla atrunāšanās? Neaizbildinieties ar uzskatu, *Vassiliou* kundze, kas pēdējā laikā ir kļuvis populārs – ka Komisija tā baidās traucēt dalībvalstis, ka ir pārtraukusi risināt eiropiešu problēmas. Tas būtu pašnāvniecisks gājiens tādai iestādei kā Komisijai, ko Francijas prezidentūras veiksmīgais termiņš nav nostiprinājis.

Piegādes, piegādes, piegādes: tas ir tas, ko grib Eiropas pilsoņi, un, es uzskatu, ka tikai šā viena iemesla dēļ vien viņi ir gatavi, vai varētu būt gatavi uzlūkot mūsu iestādes ar draudzīgāku skatienu. Nelielais piemērs ar plānu par mobilitāti pilsētās varētu būt reāla palīdzība šīs daudz lielākās problēmas risinājumā.

Androulla Vassiliou, *Komisijas locekle*. – Priekšsēdētāja kundze, vispirms es vēlētos nodot priekšsēdētāja vietnieka *Tajani* nožēlu, ka viņš nevar būt kopā ar mums. Viņš ir ļoti svarīgā misijā Japānā.

Atļaujiet man pievērsties tieši lietas būtībai. Komisija joprojām pilnībā atbalsta ES politikas izstrādi jautājumā par mobilitāti pilsētās, jo tā ir pārliecināta, ka, lai gan atbildība par mobilitāti pilsētās, pirmkārt, gulstas uz vietējām, reģionālajām un valsts iestādēm, dažās specifiskās jomās ir rīcības pievienotā vērtība Eiropas līmenī.

Būtībā, lai gan visas pilsētas ir atšķirīgas, tām visām ir kopīgi uzdevumi. Problēmas pilsētu mobilitātes jomā ir nozīmīgas, tās pieaug un ietekmē daudzus pilsoņus un uzņēmumus, kas saskaras ar satiksmes drošības problēmām, ierobežotu piekļuvi sabiedriskajam transportam, sastrēgumiem un piesārņojuma izraisītām veselības problēmām. Lai pierādītu, cik svarīga ir mobilitāte pilsētās, atļaujiet man informēt jūs par dažiem skaitļiem: 60% iedzīvotāju dzīvo pilsētu teritorijās un 85% no ES iekšzemes kopprodukta tiek radīts tur. Tomēr pilsētas rada arī 40% no CO₂ emisijām un divi no trim ceļu negadījumiem notiek pilsētu teritorijās. Visbeidzot, sastrēgumu dēļ, kas ir viena no galvenajām problēmām, ar ko pilsoņiem jāsaskaras katru dienu, katru gadu ES zaudē apmēram 1% no sava iekšzemes kopprodukta.

Tāpēc ilgtspējīga mobilitāte pilsētās ir galvenais elements, lai mēs sasniegtu savus mērķus attiecībā uz klimata pārmaiņām, ekonomisko izaugsmi un drošību uz ceļa. Tāpēc Komisija veic pasākumus šajā jomā kopš 1995. gada, lai veicinātu labākās pieredzes apmaiņu. Būtisks moments ir ārkārtīgi veiksmīgā *CIVITAS* programma, ko uzsāka 2000. gadā.

2007. gada Zaļā grāmata „Ceļā uz jaunu pilsētu mobilitātes kultūru” noteica plašu darbības lauku iespējamai papildu rīcībai ES līmenī, lai veicinātu zaļākas un drošākas pilsētas un ātrāku un vieglāk pieejamu pilsētas transportu.

Bet ko konkrēti varētu darīt ES līmenī? Mēs varam palīdzēt vietējām iestādēm īstenot attiecīgos ES politikas virzienus un vislabāk izmantot ES finansējumu. Inovatīvu pieeju izplatīšana un atkārtošana visā ES var dot iespēju iestādēm sasniegt vairāk un labākus rezultātus pie zemākiem izdevumiem.

Mēs varam palīdzēt veicināt tirgus jaunajām tehnoloģijām, piemēram, tīriem un energoefektīviem transporta līdzekļiem, un sekmēt saskaņotus standartus jauno tehnoloģiju plašai ieviešanai tirgū. Visbeidzot, ES var vadīt varas institūcijas sadarbības risinājumus, kas veicina vienotā tirgus vienveidīgāku darbību.

Tāpēc Komisija turpinās rīkoties, jo mēs, tāpat kā lielākā daļa dalībnieku, domājam, ka darbība ES līmenī dos lielu ieguldījumu iniciatīvu atbalstīšanā vietējā, reģionālajā un nacionālajā līmenī.

Tagad atļaujiet man atbildēt uz jūsu jautājumu: kāpēc kavējas Rīcības plāna par mobilitāti pilsētā pieņemšana. Diemžēl nebija piemērotu apstākļu, lai Komisija varētu pieņemt visaptverošu rīcības plānu līdz 2008. gada beigām.

Bet mans kolēģis, priekšsēdētāja vietnieks *Tajani* gribētu jūs pārliecināt, ka viņš turpina darbu pie Rīcības plāna pieņemšanas un ES politikas attīstības pilsētu transporta jomā, pilnībā ievērojot subsidiaritātes un proporcionalitātes principus. Šajā nolūkā Komisijas nodoms nav ierosināt risinājumu, kas derētu visiem gadījumiem, pilnīgi pretēji, mēs vēlētos izstrādāt instrumentu kopumu, tostarp, īsa un vidēja termiņa praktiskas darbības, lai pilsētām nodrošinātu instrumentus, kas integrēti risinātu konkrētus jautājumus attiecībā uz pilsētu mobilitāti. Tad tālāk vietējās iestādes lemtu, kuri no tiem tām ir piemērotāki, ņemot vērā pašu mērķus un vajadzības.

Lai kļiedētu bažas, kas joprojām varētu būt attiecībā uz ES stratēģisko lomu pilsētu mobilitātes jomā, priekšsēdētāja vietnieka *Tajani* nodoms ir ar konkrētām darbībām parādīt, kā ES var pievienot vērtību un kvalitāti pilsētu mobilitātei Eiropā. Pamatojoties uz atsauksmēm par Zaļo grāmata un daudzajām diskusijām ar dalībniekiem, ir noteikti vairāki pasākumi, kas tiks īstenoti šā gada laikā.

Lai veicinātu inovatīvus risinājumus un jaunas tehnoloģijas, mēs jau esam izsludinājuši aicinājumu iesniegt priekšlikumus līdz marta beigām, kas nodrošinās līdz pat 50% finansējuma izvēlētajiem projektiem. Tiklīdz Direktīva par tīru un energoefektīvu autotransporta līdzekļu veicināšanu stāsies spēkā kaut kad martā, mēs uzsāksim interneta vietnes izveidošanu, lai veicinātu tīru transportlīdzekļu vienotu iepirkumu.

Kas attiecas uz informācijas un pieeju apmaiņu, mēs paredzam kaut kad aprīlī izveidot tīkla vietni, kurā tiks nodrošināta informācija par tiesību aktiem un Eiropas finansējumu, kā arī labu praksi attiecībā uz mobilitāti pilsētās. Mēs kopā ar dalībniekiem pārdomāsim arī mūsu CIVITAS programmas nākotni un to, kā izveidot plašas zināšanas un pieredzi, ko dod ar CIVITAS pamatoti pasākumi.

Visbeidzot, lai palīdzētu palielināt zināšanas par ilgtspējīgas mobilitātes politikas virzieniem, mēs uzsāksim pētījumu par aspektiem saistībā ar zaļajām zonām un pētījumu par iespējām veidot sadarbībspējīgākas sabiedriskā transporta sistēmas. Mēs paredzam arī izveidot ekspertu tīklu, lai apsvērtu pilsētu ceļu izcenojumu un ārējo izmaksu internalizācijas aspektus.

Es esmu pārliecināta, ka šis darbību kopums, kas drīz tiks pieņemts ES līmenī, nodrošinās svarīgu pamatu turpmākai darbībai tādā jomā, kā mobilitāte pilsētās.

Reinhard Rack, PPE-DE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisār, es cienu Komisiju un jūs kā cilvēku, bet jūs tomēr neatbildējāt uz komitejas priekšsēdētāja P. Costa jautājumu. Jūs jau devāt mums labu mājienu, kad norādījāt – un tas ir kaut kas, kas jau bija acīmredzams Zaļajā grāmatā par mobilitāti pilsētā – ka mums ir nepieciešami kopīgi Eiropas risinājumi problēmai, kas skar gandrīz visas Eiropas pilsētas vienā veidā vai citā, dažas pilnīgi atšķirīgi un dažas ļoti līdzīgi. Mēs to atzinīgi vērtējam toreiz, pirms dažiem mēnešiem, un mēs ļoti gaidījām priekšlikumus no Komisijas, kas tika solīti. Tie netika īstenoti praksē. Un ja jūsu paziņojumā bija kāds mājiens, tad es to tagad esmu pamanījis: nebūs visaptveroša rīcības plāna. Kāpēc ne?

Ja mēs uzskatām, ka mēs dzirdam – un mēs dzirdam ļoti daudz šeit Parlamentā un šīs Eiropas Savienības iestādēs – tas nozīmē, ka ir viena dalībvalsts vai varbūt dažas dalībvalstis, kas ir izraisījušas raizes un, diemžēl, izraisījušas raizes arī šai Komisijai, uzskatot, ka var tikt pārkāpta subsidiaritāte. Eiropas Parlaments ir skaidri pateicis savos priekšlikumos, ka nevēlas iejaukties subsidiaritātes jautājumā. Jūs vēlreiz uzsvērāt, ka nevēlaties iesniegt vienotu plānu, kas derēs visiem, bet plāna neiesniegšana vispār nav risinājums. Spersim šo soli, turēsim šo solījumu! Komisijas atkārtotu ievēlšanu negarantēs nekā nedarīšana un vienas vai vairāku dalībvalstu pasaudzēšana, bet atkārtotu ievēlšanu garantēs tas, ja tiks iesniegts un parādīts kaut kas pozitīvs.

Gilles Savary, PSE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisār, jūs tikko atbalstījāt mūs iniciatīvā, ko mēs, Eiropas Parlaments, plānojam īstenot šajā jautājumā. Jūs tikko mums teicāt, ka acīmredzamu iemeslu dēļ, un tie ir - pilsētas transporta loma transporta jomā un Eiropas klimata pārmaiņu plāna mērķi – Eiropas Savienībai nevar neinteresēt pilsētas transports. *Barrault* kungs pirms jums uzņēmās iniciatīvu ieviest Zaļo grāmatu, apsolut rīcības plānu. Jūs šodien nevarat noliegt šo rīcības plānu un paskaidrot mums, ka jūs to klusiņām ieviešat, bez apspriešanās ar Parlamentu, bez Parlamenta kontroles, bez jebkādas caurskatāmības.

Šā iemesla dēļ es panācu, ka mani kolēģi deputāti – un man jāpateicas viņiem, jo īpaši *Rack* kungam, kurš veica lielāko daļu pamatdarba – piekrita, ka Eiropas Parlaments veic kaut ko pavisam neraksturīgu un izstrādā rīcības plānu, ko jūs nevēlaties izstrādāt, pašiniciatīvas ziņojuma formā, pirms vēlēšanām. Šai pilnībā jauktajai iniciatīvai būs ievērojams politisks svars, tā kā tajā ir ietverti jautājumi, kas uzdoti jaunajam Eiropas komisāram transporta jautājumos, ko noklausīsies Transporta un tūrisma komiteja, un tāpēc no tā lielā mērā būs atkarīga viņa apstiprināšana no Eiropas Parlamenta puses. Būtībā es uzskatu, ka tas ir nožēlojami, ja šodien Eiropas Komisijai jāpadodas kaut kādai senai pretestībai no jebkādas vecās dalībvalsts puses.

Un tas ir tieši tāpēc, ka mēs esam norūpējušies par šo attīstību, kas iestādēs atstāta pašplūsmā, sakarā ar ko Eiropas Komisija ir nolēmusi ilgāk vairs nespēlēt Kopienas kārti, bet gan stingro starpvaldības kārti, kas nozīmē, ka šodien ir apstiprinātas mūsu vēlmes pašiem apspriest šo rīcības plānu, iesniegt to jums un nodrošināt, ka nākamais komisārs transporta jomā uzņemsies skaidras saistības attiecībā uz papildu pasākumiem, kas jāveic saistībā ar šo plānu.

Jean Marie Beaupuy, ALDE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisār, cienot jūsu amatu un jūs personiski, komisār, es vēlētos, ja drīkst, pateikt dažas lietas, atbildot uz jūsu runu. Jūs centāties apiet šo jautājumu un veicāt līdzsvarotāku aktu.

Jūs mums paziņojāt, kādas bija tās daudzās nodaļas, kurām bija jāparādās šajā rīcības plānā, un es uzskatu, ka es un mani kolēģi deputāti var tikai priecāties, ka šajā sarakstā tiešām ir iekļauta lielākā daļa mūsu

priekšlikumu. Tādējādi jūs mums sniedzāt pierādījumus, ka Komisijā ir visi nepieciešamie elementi, lai publicētu šo rīcības plānu ar visām tā daļām.

Es no savas puses uzskatu, ka varētu būt četri izskaidrojumi jūsu otrās daļas pirmajam teikumam, kurš skanēja tā, ja es pareizi esmu sapratis tulkojumu – ka apstākļi nav labvēlīgi.

Iespējāmība numur viens: Vai Transporta ģenerāldirektorātam trūkst tehniskās informācijas? Barrot kunga sākais izklāsts Zaļās grāmatas sakarībā šķiet, liecina tieši pretējo, ka Komisijas rīcībā ir pilnīgi pietiekama tehniskā informācija.

Iespējāmība numur divi: jūs sakāt, ka apstākļi nav labvēlīgi. Vai kāda dalībvalsts ir pret šo plānu? Tomēr, cik man zināms, komisār, komisija ir neatkarīga no dalībvalstīm. Es nevienu minūti nedomāju, ka jūs būtu pakļāvušies noteiktu dalībvalstu spiedienam.

Iespējāmība numur trīs: vai ir domstarpības viedokļos pašā Komisijā, kas kavētu jūs iesniegt rīcības plānu mums? Ak dievs, es ceru, ka nē!

Visbeidzot, vai jūs atsakāties iesaistīties debatēs ar pašreizējo Eiropas Parlamentu, lai atliktu tās uz nākamo gadu? Ņemot vērā teicamos ziņojumus, kas atbalstīja mūsu attiecības ar priekšsēdētāja vietnieku Barrot Zaļās grāmatas izstrādāšanas laikā, es neuzdrošinos tam noticēt.

Komisār, līdz vēlēšanām ir palikušas dažas nedēļas. Šis rīcības plāns, pēc manām domām, ir lielisks piemērs, kā parādīt mūsu pilsoņiem, ka tāpat kā Eiropa ievēro subsidiaritāti, tā ļoti rūpējas par viņu veselības problēmām, un tā tālāk, kā jūs jau uzskaitījāt.

Es dziļi nožēloju šo kavēšanos un tāpat kā mani kolēģi deputāti es ceru, ka jūs spēsiet to labot, cik drīz vien iespējams.

Michael Cramer, Verts/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, pastāvīgā atlikšana un jūsu atbilde, komisār, nav pieņemama. Vairs nav laika.

Pilsētu satiksmei ir vadošā loma klimatu pārmaiņu sakarībā. Tā ir atbildīga par apmēram 70% visu siltumnīcefekta gāzu pilsētās. EU tikai tad spēs sasniegt savus klimata aizsardzības mērķus, ja tā mainīs savu transporta politiku. Vislielākais potenciāls ir pilsētās, jo 90% no pilsētās veiktajiem automobiļu braucieniem ir īsāki par sešdesmit kilometriem – tie ir attālumi, kurus varētu viegli veikt ar vilcienu vai autobusu, kā arī ar velosipēdu vai kājām.

Es ceru, ka Komisija ir izmantojusi kavēšanos, lai apsvērtu, kā ES varētu efektīvi palīdzēt valdībām un pilsētām. Ja ziņojums ir tik izplūdis un nesaistošs kā Zaļā grāmata un Pamatziņojums, patiesībā nav nekādas Eiropas pievienotās vērtības.

Mēs, zaļie, pieprasām pārskatīt ES kopfinansējumu, lai tas būtu videi draudzīgs. Šodien 60% ES naudas tiek izlietots ceļu būves projektiem, kamēr tikai 20% tiek novirzīts sabiedriskajam transportam un dzelzceļam. Mēs gribam, lai vismaz 40% tiktu piešķirts dzelzceļam, kā to nolēma Parlaments, un tas bija iekļauts manā ziņojumā par pirmo dzelzceļa paketi.

Otrkārt, mēs vēlamies ES naudu tikai tad, ja pilsētas var iesniegt ilgtspējīgu mobilitātes plānu. Treškārt, mēs vēlamies uzlabot drošību uz ceļa, ieviešot vispārējo ātrumu ierobežojumu 30 km/h ar iespēju pilsētām noteikt lielāku ātrumu atsevišķi konkrētiem ceļiem.

Tas nāks par labu ne tikai klimatam, tas arī samazinās satiksmes negadījumus, jo katru dienu uz Eiropas ceļiem iet bojā 40 000 cilvēku.

Oldřich Vlasák (PPE-DE). – (CS) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, tiešām ir ļoti žēl, ka šī dokumenta un rīcības plāna publicēšana kavējas. Neaizmirsīsim, ka 70% iedzīvotāju Eiropā patlaban dzīvo pilsētās un mūsu mērķim jābūt, cik drīz vien iespējams, nodrošināt tādu pilsētas transportu, kas piedāvā augstāku pieejamības, drošības un īpaši uzticamības līmeni, tajā pašā laikā vairāk ņemot vērā vidi. Tāpēc es sagaidu, ka publicētajā dokumentā tiks iekļautas ne tikai jaunās tendences, bet tiks novērtētas arī jaunās pieejas un pasākumi, piemēram, atbalsts veselīgiem transporta veidiem, piemēram, ritenbraukšanai un iešanai ar kājām. Tad atsevišķas kopienas varētu no šī saraksta izvēlēties tām vispieejamākās un piemērotākās iespējas. Pēc manām domām, tā būtu pamatpieeja. Mums tai jānodrošina atbalsts, kam, protams, jānāk no struktūrfondiem tādējādi, lai resursi kalpotu izvēlētajam mērķim.

Monica Giuntini (PSE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, komisār, dāmas un kungi, es lielā mērā piekřītu tiem, kas runāja pirms manis: mūsdienās un šajā laikmetā pilsētvidei ir būtiska nozīme mūsu visu dzīvē, ne tikai to dzīvē, kas dzīvo lielpilsētās vai pilsētās.

Komisijas sniegtie dati Zaļajā grāmatā „Ceļā uz jaunu pilsētu mobilitātes kultūru” skaidri parāda, ka 60% eiropiešu dzīvo pilsētās vidē un ka šīs teritorijas rada lielu Eiropas iekšzemes kopprodukta daļu. Šo statistiku citēja arī *Vassiliou* kundze.

Pēdējo mēnešu laikā šie skaitļi nav mainījušies, un mums patiesībā jāņem vērā satiksmes sastrēgumu problēmas samilzums lielajās pilsētās, kā arī vides krīzes, kas joprojām ir neatliekama aktuāla tēma, tāpat kā mēs nevaram neņemt vērā Parlamenta nesenos centienus klimata pārmaiņu paketes veidošanā.

Eiropas Savienības reģionālās politikas ietvaros ir veikti pasākumi saistībā ar mobilitāti pilsētās, un Eiropas finansējumam ir daudz veidu: pēdējā parlamentārajā termiņā 2 miljardi eiro tika novirzīti Reģionālās attīstības fondam un apmēram 8 miljardi eiro ir paredzēti 2007-2013. gadam. Kohēzijas fonds arī var atbalstīt šo darbu.

Tāpēc es uzskatu, ka Eiropas Savienībai ir patiesi svarīgi pieņemt kopējo politiku, kopīgu rīcības plānu, kurā, bez šaubām, būtu ievērots subsidiaritātes princips un dalībvalstu un vietējo varas struktūru tiesības. Ir skaidri redzams, kādu labumu tas dotu, patiešām ir grūti saprast, kāpēc šāda mēroga plāns vēl līdz šim nav publicēts.

Tāda ir nostāja, ko mutiskajā jautājumā puda Transporta un tūrisma komitejas priekšsēdētājs un atbalstīja Reģionālās attīstības komiteja. Ņemot vērā to, ka šis parlamentārais termiņš jau ir gandrīz beidzies, es ceru, ka tas vēl tiks pārdomāts un Komisija patiesi publicēs Rīcības plānu par mobilitāti pilsētās, kuram būs tik pozitīva ietekme.

Jan Olbrycht (PPE-DE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, komisār, tiešām, jautājumi attiecībā uz pilsētu transportu ir ļoti svarīgi gan ekonomiskās attīstības, gan vides aizsardzības ziņā. Par to nevar būt šaubu, un te nav daudz ko debatēt.

Tomēr Eiropas Parlamenta darba gaitā ar Zaļās grāmatas tekstu ir radušās dažāda rakstura problēmas. Šīs problēmas jau tika minētas un galvenokārt saistās ar varas sadali starp vietējām iestādēm, valsts iestādēm un Eiropas līmeņa iestādēm. Ir radušās šaubas, vai Eiropas Savienībai būtu jāiesaistās vietēja mēroga jautājumos, vai tie būtu jāatstāj dalībvalsts un vietējo iestāžu ziņā.

Šajā sakarībā es vēlētos arī pievērst Parlamenta uzmanību tam, ka šo debašu laikā radās arī jautājums, vai šī Zaļās grāmatas sekmēs rīcību, kas kaut kādā veidā palīdzēs pilsētām, vai arī sekmēs rīcību, kas tiks pilsētām veikta noteiktu darbību. Mēs piekritām, ka šīm darbībām jābūt atbalstošām, citiem vārdiem, ka tajās jābūt iekļautai palīdzībai. Ņemot vērā kavēšanos, tagad rodas šāds jautājums: kāds bija Eiropas Komisijas mērķis, iesniedzot Zaļo grāmatu? Kāds bija tās ilgtermiņa plāns? Vai tā patiesi vēlējās iesaistīties dinamiskā darbībā, vai arī bija ieinteresēta tikai viedokļa izteikšanā par šo jautājumu?

Ņemot vērā notikumu gaitu, man šķiet, ka Komisija pēc sākotnējās ļoti skeptiskās reakcijas ievērojami palēnināja turpmākā darba procesu un joprojām apsver, kā turpināt saistībā ar uzsāktu rīcību. Ir laiks pieņemt nepārprotamus lēmumus.

Saïd El Khadraoui (PSE). – (NL) Priekšsēdētājas kundze, komisār, dāmas un kungi, es vēlētos apstiprināt to, ko jau teica mani kolēģi deputāti. Es esmu ļoti vilies jūsu atbildē. Jūs teicāt, ka Komisija, protams, nāks klajā ar vairākiem priekšlikumiem saistībā ar mobilitāti pilsētās. Lai gan tas ir pats par sevi saprotams, ja jūs man jautātu, tas nav tas, ko mēs prasījām. Tas, ko mēs gribām, ir saistīta vīzija, rīcības plāns, kurā skaidri izstrādāti pasākumi un priekšlikumi, ko Komisija gatavojas uzsākt dažos turpmākajos gados, lai mēs tos varētu apspriest ne tikai savā starpā, bet arī ar sabiedrību un jebkuru dalībnieku un iesaistītajām pusēm.

Tāpēc es vēlētos jums lūgt nodot saviem kolēģiem, lai viņi galu galā noteikti vēlreiz apsvērtu dažus jautājumus pēc šīm debatēm un ļoti drīz nāktu klajā ar priekšlikumu, pirms vēlēšanām un jebkurā gadījumā, pirms Parlaments aiziet vasaras brīvdienās.

Kā mūsu kolēģi deputāti ir iepriekš daudzreiz teikuši, mobilitāte pilsētās ietekmē jebkuru Eiropā. Visās mūsu pilsētās mēs sastopamies ar mobilitātes problēmām. Eiropas līmenī Eiropas Savienība var spēlēt ļoti pozitīvu lomu, lai risinātu šo jautājumu un ar to saistītās problēmas – kā investors jaunajās tehnoloģijās, kā struktūra, kas izveido un popularizē jaunus tehnoloģiskos standartus, kā iestāde, kas patiesi ir vislabākā pozīcijā, lai izplatītu jaunas idejas un labu pieredzi, kas var veicināt mobilitātes plānu rūpīgu izstrādi, kas var izveidot jaunus finansēšanas mehānismus un tamlīdzīgi.

Ņemot to vērā, es gribētu ļoti mudināt Komisiju pārdomāt tās reakciju un drīzumā nākt klajā ar rīcības plānu.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Rīcības plāns par mobilitāti pilsētās ir obligāts Eiropas Savienības pilsētu pašvaldībām. 67 % Eiropas pilsoņu gaida, lai šajā jomā tiktu izstrādāta Eiropas politika.

Kādu atbildi mēs varam dot Eiropas pilsoņiem?

Izmaksas, kas rodas no pilsētu satiksmes sastrēgumiem, palielinās līdz aptuveni 1 % no Eiropas IKP. Lai samazinātu pilsētu vides piesārņojuma līmeni un satiksmes sastrēgumus, mums ir jāveic investīcijas sabiedriskajā transportā un automatizētās transporta sistēmās.

Pagājušajā gadā mēs apstiprinājām ziņojumu par videi draudzīgu transportlīdzekļu izmantošanas veicināšanu sabiedriskā transporta jomā.

Prāga ir galvaspilsēta, kas ir rādījusi piemēru, pagājušajā gadā nopērkot videi draudzīgus autobusus savai pilsētas sabiedriskā transporta sistēmai, izmantojot valsts atbalstu.

Es aicinu Komisiju arī pienācīgi izskatīt jautājumu par mobilitāti pilsētās, veicot struktūrfondu izmantošanas sistēmas vidusposma pārskatīšanu.

Androulla Vassiliou, Komisijas locekle. – Priekšsēdētājas kundze, es patiešām cienу jūsu ieguldījumu. Es noteikti paziņošu par visām jūsu bažām priekšsēdētāja vietniekam A. Tajani, kurš, kā es zinu, joprojām ir apņēmības pilns.

Rīcības plāns patiesībā ir ietverts Komisijas 2009. gada darba programmā, un es zinu, ka priekšsēdētāja vietnieks A. Tajani ir personīgi apņēmies nodarboties ar rīcības plāna attīstību. Tādēļ man nav šaubu, ka viņš nopietni ņems vērā to, ko jūs esat teikusi. Es zinu, ka ietekmes novērtējums ir pabeigts un, kā jau es teicu, rīcības plāns ir ietverts tiesiskajā programmā, un, cerams, šogad virzīsies uz priekšu.

Priekšsēdētāja. - Debates tiek slēgtas.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Krzysztof Holowczyc (PPE-DE), rakstiski. – (PL) 2007. gada Zaļajā grāmatā Komisija norāda uz debašu likumību attiecībā uz vajadzību tās ietvert Savienības pilsētu mobilitātes palielināšanas jautājumā, pamatojoties uz subsidiaritātes principu. Saskaņā ar subsidiaritātes principu Savienība rīkojas savas kompetences ietvaros tikai tad, kad tās rīcība ir būtiska un piešķir pievienoto vērtību dalībvalstu darbībām. Subsidiaritātes principa mērķis ir nodrošināt, lai lēmumi tiek pieņemti tik tuvināti pilsoņiem, cik vien iespējams. Tas ir panākts, pastāvīgi pārbaudot, ka pasākumi, kas jāveic Kopienas līmenī, ir pamatoti saistībā ar tām iespējām, kas pastāv valsts, reģionālajā un vietējā līmenī. Dalībvalstu loma attiecībā uz tā likumību, ka arī Eiropas Savienības iestādes tiek iesaistītas vietējā līmenī, ir vēl vairāk nostiprināta Lisabonas līgumā, kas pašlaik tiek ratificēts.

Debašu paketē attiecībā uz iespējamo rīcību, kas vērsta uz mobilitātes līmeņa paaugstināšanu pilsētu konurbācijās, ir tendence inovatīvas tehnoloģijas izskatīt nošķirti no automatizētām transporta sistēmām. Sinerģijas starp šīm divām jomām ir jāizmanto, lai tās apvienotu ar mērķi palielināt plūsmu ielās un padarīt braukšanu ērtāku. Citi ieguvumi būtu labāki braukšanas apstākļi, īsāks brauciena laiks, enerģijas taupīšana, mazāk emisiju, mazāki izdevumi par transportlīdzekļu parka pārvaldību un par seguma uzturēšanu un atjaunošanu. Tiktu uzlabota arī ceļu satiksmes drošība.

Ņemot vērā iepriekšminēto, pamats Komisijas rīcības plānam par mobilitāti pilsētās būs Lisabonas līguma ratifikācijas pabeigšana un Čehijas prezidentūras programmas īstenošana. Šī programma uzskata Savienības transporta jomas iekšējā tirgus darbības uzlabošanu kā prioritāru jautājumu.

16. Apraides paziņojuma pārskatīšana – valsts atbalsts sabiedriskajām raidorganizācijām (debates)

Priekšsēdētāja. - Nākamais punkts ir jautājums Komisijai, uz kuru jāatbild mutiski un kuru Kultūras un izglītības komitejas vārdā iesniedza C. Visser, I. Belet, un R. Hieronymi par apraides paziņojuma pārskatīšanu – valsts atbalstu sabiedriskajām raidorganizācijām (O-0102/2008 – B6-0495/2008).

Cornelis Visser, autors. – (NL) Priekšsēdētājas kundze, komisāre, ir žēl, ka N. Kroes nevar būt šeit šovakar avārijas dēļ. Es gribētu izmantot šo izdevību, lai sirsnīgi novēlētu viņai ātru izveseļošanos. Tomēr politiski es pašos pamatos iebilstu pret viņas iejaukšanos valsts, sabiedriskās apraides lietās.

Pagājušo ceturtdien kopā ar *R. Hieronymi* un *I. Belet* es organizēju uzklauššanu Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupai par Komisijas sabiedriskās apraides paziņojumu. Es varu jums teikt, ka šīs nozares un dalībvalstu interese bija ievērojama. Pat Konkurences ģenerāldirektorāts bija pārstāvēts lielā skaitā. Šis temats ieņem acīmredzami augstu vietu viņu darba kārtībā. Konkurences ĢD ģenerāldirektors visu rītu piedalījās kā žūrijas loceklis.

Priekšsēdētājas kundze, Komisijas priekšlikums pārskatīt noteikumus par sabiedrisko apraidi ir nepieņemams pašreizējā redakcijā. Sabiedriskajām raidorganizācijām ir būtiska nozīme kultūras daudzveidības, valodu daudzveidības un plašsaziņas līdzekļu plurālisma aizsardzībā. Es enerģiski iebilstu pret Komisijas plāniem. Pirmkārt, mums ir jāsaprot, ka sabiedriskās apraides korporācijas atrodas valsts aizsardzībā un ka tādēļ valsts iestādēm un nevis Eiropas Komisijai ir jānosaka to politika. Tas ir arī skaidri noteikts Amsterdamas Līguma Protokolā par sabiedriskajām raidorganizācijām. Dalībvalstis organizē un finansē sabiedriskās raidorganizācijas, kuras tās uzskata par piemērotām. Komisāres *N. Kroes* plāni nopietni apdraud subsidiaritātes principu un dalībvalstu kustības brīvību un aizvieto tos ar Eiropas iejaukšanos. Es esmu ļoti pārsteigts, ka viņa kā liberāla komisāre ir izvēlējusies šādu ceļu.

Otrkārt, es esmu nobažījies par priekšlikumu ieviest iepriekšēju tirgus pārbaudi, ko vada neatkarīgs uzraudzītājs. Tas dotu komerciālajiem kanāliem ievērojamu atbalstu. Vai tas ir tas, ko mēs vēlamies? Tirgus pārbaude neizbēgami palielinās dokumentācijas apjomu. Tas lielā mērā ir jautājums, vai mazākās apraides sabiedrības varēs atļauties papildu darbaspēku, un kas absorbēs ar to saistītās papildu izmaksas? Vai apraides sabiedrībām būtu jāapmaksā rēķins? Vai varbūt nodokļu maksātājiem? Šī iniciatīva nav darboties spējīga mazās dalībvalstīs. Turklāt šī pārbaude ir ļoti sīki detalizēta; priekšlikums nav elastīgs. Tādējādi dalībvalstis vairs nevarēs pieņemt politiku un procedūras, kas saistītas ar attiecīgām valsts sistēmām. Turklāt rodas liels jautājums par to, vai tirgus ietekmes iepriekšējs novērtējums un jauno pakalpojumu sabiedriskā novērtēšana nedos komerciālajiem konkurentiem pārāk lielu handikapu.

Treškārt, priekšlikums vieš manī bažas, jo sabiedriskās apraides sistēmas nav organizētas pilnīgi vienādi visās dalībvalstīs. Ir tehnoloģiju dažādība, kā arī atšķirības apraides sistēmās, organizācijā un darbības jomā. Ir arī atšķirības no valodas un kultūras viedokļa. Ziņojumā ierosinātais noteikums „viens izmērs ir piemērots visiem” noteikti nedarbojas šajā gadījumā. Minētais priekšlikums to neņem vērā.

Tagad, kad es esmu izteicis savas bažas, es gribētu īsi izklāstīt to, kas notika PPE-DE grupas uzklauššanā pagājušo ceturtdien, kur Komisijas attieksme bija ļoti pozitīva. Komisija atzina, ka šie priekšlikumi, iespējams, bija pārmērīgi detalizēti un ka teksts bija jāredīgē. Ģenerāldirektors man paziņoja, ka ir iespējama galīgā paziņojuma kavēšanās vēl pēc 5. marta, kad Kultūras, plašsaziņas līdzekļu un sporta komiteja organizēs otro uzklauššanu par šo tematu. Pēc uzklauššanas ģenerāldirektors teica, ka Komisijai vajadzētu izstrādāt svaigu redakciju, kas pamatotos uz šo jauno informāciju, pirms tā iesniedz savu galīgo paziņojumu. Tas bija lielisks rezultāts.

Priekšsēdētājas kundze, jūs sapratīsiet, ka es esmu patīkami pārsteigts par šiem solījumiem. Galu galā tas nozīmē, ka Komisija atver acis un ir gatava uzklaušīt balsis, kas nāk no šīs nozares, dalībvalstīm un Parlamenta. Lieliski.

Es gribētu uzdot Komisijai vēl dažus jautājumus. Pirmkārt, vai Komisija paliks pie savas iepriekšējās detalizētās tirgus pārbaudes, ko vada neatkarīgs uzraudzītājs – šo jautājumu jūs varētu nodot komisārei *N. Kroes*, – vai Komisija ir gatava atteikties no šīs domas par neatkarīgu uzraudzītāju un šo iepriekšējo tirgus pārbaudi, vai tā uzstāj, ka tai jāpaliek?

Otrkārt, kā var tikt garantēta tehnoloģiskā objektivitāte? Vai priekšlikums nenorāda, ka tiek noteikta atšķirība starp sabiedriskās apraides sabiedrību pašreizējiem pakalpojumiem un jaunajiem plašsaziņas līdzekļu pakalpojumiem?

Treškārt, turpinot attiecībā uz Konkurences ĢD ģenerāldirektora piebildi, vai Komisija ir gatava, pamatojoties uz jauno informāciju, sagatavot jaunu priekšlikumu?

Ceturtkārt, ko Komisija domā darīt attiecībā uz Pirmās instances tiesas spriedumu Dānijas TV2 lietā? Vai tā ietvers to jaunajā priekšlikumā? Ja nē, kā tas tiks īstenots?

Mans pēdējais jautājums ir, vai Komisija ir gatava iesaistīt Parlamentu pārraudzības procedūrā un sagaidīt turpmākas diskusijas ar Parlamentu?

Es ceru uz lielisku sadarbību starp Eiropas Parlamentu, Eiropas Komisiju un dalībvalstīm, lai paziņojuma galīgo redakciju var pienācīgi apspriest.

Androulla Vassiliou, *Komisijas locekle*. – Priekšsēdētājas kundze, kā jau ir ticis minēts, manai kolēģei N. Kroes bija neliels nelaimes gadījums, tādēļ viņa nevar būt kopā ar mums.

2008. gada 4. novembrī Komisija publicēja jauna apraides paziņojuma projektu, lai konsultētos līdz 15. janvārim. Mums ir nopietna attieksme pret plašas konsultēšanās procesu. Parlamenta Kultūras un Izglītības komiteja ir ieplānojusi uzklauššanu 5. martā un, kā jau ir ticis minēts, pagājušo ceturtdien PPE-DE grupā jau notika šāda uzklauššana, Konkurences ĢD ģenerāldirektoram Philip Lowe klātesot.

Šis dialogs starp Komisiju un Parlamentu ir svarīgs. Mēs esam gatavi klausīties un atbildēt uz jūsu jautājumiem. Mēs arī zinām, ka 2008. gada septembrī Parlaments vienojās, ka sabiedriskajām raidorganizācijām ir jāsniedz valsts atbalsts, lai tādējādi tās pildītu savu funkciju dinamiskā vidē, izvairoties no valsts finansējuma izmantošanas politiska vai ekonomiska izdevīguma mērķiem. Tas sakrīt ar mūsu viedokli; gan sabiedriskā, gan privātā apraide ir svarīga. Apraides duālā sistēma ir risinājums Eiropas plašsaziņas līdzekļu situācijā, kas ir jānodrošina uz visām platformām.

Tādēļ apraides paziņojuma projekta mērķis ir konsolidēt Komisijas lietas par valsts atbalstu, kas ir praktizēts kopš esošā 2001. gada paziņojuma. Projekts nodrošina, ka mūsu noteikumi atspoguļo strauji mainīgo jauno plašsaziņas līdzekļu vidi. Saziņas modernizēšanas mērķis ir palielināt pārredzamību un juridisko noteiktību. Paziņojuma projekts noskaidro, ka sabiedriskās raidorganizācijas sniedz audiovizuālos pakalpojumus uz visām plašsaziņas līdzekļu platformām, atstājot privātajiem operatoriem pietiekamus stimulus, lai paliktu tirgū. To nodrošina tā sauktā Amsterdams pārbaude, kas rada līdzsvaru starp valsts finansēto plašsaziņas līdzekļu pakalpojumu vērtību un negatīvo ietekmi valsts līmenī.

Kādēļ mums ir šis pārbaudes? Tādēļ, ka šis pārbaudes valsts līmenī palīdz izvairīties no Komisijas iejaukšanās. Komisija saņem arvien vairāk sūdzību par robežsituāciju gadījumiem, kad sabiedrisko plašsaziņas līdzekļu darbība, iespējams, nedod skaidras vērtības pilsoņiem, bet tirgus ietekme ir ievērojama. Tomēr Komisija uzskata, ka atkārtotas iejaukšanās šajā nozarē nebūtu saskaņā ar subsidiaritātes garu. Tādēļ mēs gribam, lai dalībvalstis kopā ar Komisiju uzņemtos atbildību kontrolēt valsts finansēto plašsaziņas līdzekļu pakalpojumu tirgus ietekmi.

Amsterdams pārbaude nodrošinās, ka sabiedrisko raidorganizāciju jaunie plašsaziņas līdzekļu pakalpojumi apmierinās skatītāju un klausītāju sociālās, demokrātiskās un kultūras vajadzības, ierobežojot līdz minimumam papildu nepilnības valsts atbalstam privātajiem operatoriem. Mēs nevaram piekrist tam, ka Amsterdams pārbaude radītu nepamatotu administratīvo slogu. Protams, ikviena pārbaude ietver darbu, bet minimālās pūles, kas mums ir nepieciešamas, ir saprātīgas un vajadzīgas. Pirmkārt, pārbaude ir paredzēta tikai nozīmīgiem un patiesi jauniem pakalpojumiem; un šajā ziņā mūsu projekts atstāj dalībvalstīm lielu iespēju atzinīgam vērtējumam. Kara dalībvalsts var lemt, kad jauns audiovizuāls pakalpojums patiesībā būtu jāpārbauda. Otrkārt, projekts atbrīvo izmēģinājuma projektus no pārbaudes. Sabiedriskās raidorganizācijas tādēļ var turpināt eksperimentēt ar jauniem plašsaziņas līdzekļiem bez jebkādam iepriekšējam pārbaudēm. Treškārt, projekts atstāj dalībvalstīm pilnīgu brīvību izvēlēties sev piemērotas procedūras un iestādes, kas veic minēto pārbaudi. Noslēgumā ir vērts pieminēt, ka mazākās dalībvalstis, piemēram, Beļģija un Īrija jau īsteno šādas pārbaudes. Šajās valstīs rastie risinājumi ir proporcionāli pieejamajiem resursiem. Tā kā pārbaude ir diezgan plaša, nav arī iespējams pārkāpt redakcijas brīvību. Pārbaude tikai prasa, lai sabiedriskais plašsaziņas līdzekļu pakalpojums apmierina sabiedrības sociālās, demokrātiskās un kultūras vajadzības un lai tā ietekme uz tirgu ir samērīga. Lai nodrošinātu redakcijas neatkarību, mēs arī projektā paredzam iespēju, ka pie noteiktiem nosacījumiem pārbaudi veic sabiedriskā raidorganizācija pati.

Kopsavilkumā es teiktu, ka Amsterdams pārbaude ir jāuzskata drīzāk par izdevību nevis par draudiem. Tā palīdzēs saglabāt plašsaziņas līdzekļu plurālismu jaunajā plašsaziņas līdzekļu vidē, nodrošinot godīgumu un noteiktību gan komerciālajiem plašsaziņas līdzekļiem, arī tiešsaistes laikrakstiem, gan mūsu lieliskajiem sabiedriskajiem plašsaziņas līdzekļiem.

SĒDI VADA: M. A. DOS SANTOS

priekšsēdētāja vietnieks

Ivo Belet, *PPE-DE grupas vārdā*. – (NL) Priekšsēdētājas kundze, komisāre, dāmas un kungi, labvakar, vispirms es gribētu lūgt jums nodot no mums labus vēlējumus N. Kroes. Mēs ceram, ka viņa ātri atveseļosies, kā mēs zinām, viņa paklupa uz slidena ceļa. Protams, mēs ceram, ka N. Kroes būs atpakaļ pie mums pēc iespējas ātrāk.

Komisāre, mēs acīmredzami piekrītam, ka jūs kā Komisijas pārstāve garantējat tagad un turpmāk vienlīdzīgus konkurences apstākļus visiem dalībniekiem audiovizuālajā jomā, proti, gan sabiedriskajām, gan privātajām apraides organizācijām. Tas ir būtiski sabalansētam pieprasījumam, un tas arī uzlabo kvalitāti.

Tomēr tas, ko tagad ir iesniegusi Komisija, ir diametrāli pretējs iepriekš minētajam vairāku iemeslu dēļ, kā jau to pietiekami skaidri izklāstīja C. Visser. Komisāre, es gribētu sākt ar mazu komentāru saistībā ar to, ko jūs pirms brīža teicāt. Šī tirgus pārbaude, ko jūs ierosināt, citu valstu starpā ir jau piemērota Beļģijā. Nu zināmā mērā tā tas ir, bet ne pilnībā. Šo tirgus pārbaudi vai ietekmes analīzi patiešām zināmā mērā jau ir piemērojušas, cita starpā, pašas apraides organizācijas, bet ne saskaņā ar tādām modalitātēm, kādas ir noteiktas Komisijas priekšlikumā, kas ir mazliet atšķirīgs.

Es gribētu izklāstīt jums mūsu iebildumus attiecībā uz priekšlikumu. Mans galvenais iebildums ir, ka tas nesaskan ar Lisabonas stratēģiju. Patiešām pašlaik tā ir, ka daudzās dalībvalstīs tieši sabiedriskās apraides korporācijas ir tās, kas rada un sekmē inovāciju plašsaziņas līdzekļu nozarē. Acīmredzami tā tam būtu jāpaliek. Pēc manām domām mēs virzāties nepareizajā virzienā, atbalstot administratīvu attieksmi, kas aizkavē inovāciju. Jaunu platformu attīstīšanas izmaksas, sevišķi digitālajā kontekstā - platjoslai, internetam un tamlīdzīgi, ir ļoti lielas. Šāda veida investīcijas ideālā variantā tiek izplatītas tik plaši, cik iespējams, un tiek attīstītas saskaņoti. Privātās un sabiedriskās apraides korporācijas tad var piedāvāt saturu uz dalītas platformas, un konkurencei būtu jāparādās satura izteiksmē, lai klients var gūt maksimālu labumu.

Tomēr nepārprotiet mūs. Mēs par visiem 100 % atbalstām saskaņotas konkurējošas attiecības starp sabiedriskajām un privātajām raidorganizācijām. Gan vienām, gan otrām ir jābūt iespējai nodrošināt kvalitatīvu saturu. Šajā saistībā ir acīmredzami, ka sabiedriskajām apraides korporācijām ir jādod pārskats par tiem valdības līdzekļiem, ko tās izlieto un ar kuriem tās strādā, lai arī mēs esam pārliecināti, ka ir labāki veidi, kā risināt šo jautājumu. Šajā saistībā mēs atsauktos uz Lielbritānijas BBC piemēru, kur ir ticis ierosināts veidot apvienības dažādu partneru starpā par attīstības, ražošanas un izplatīšanas jautājumiem. Pēc manām domām tas ir labs piemērs, un es laipni aicinātu Komisiju sākt domāt par to ar mums kopā.

Katerīna Batzeli, PSE grupas vārdā. – (EL) Priekšsēdētāja kungs, komisāre, galveno pamatnostādņu pārskatīšana par valsts atbalstu sabiedriskajām raidorganizācijām, ko ir izvirzījusi Francijas prezidentūra, ir ārkārtīgi aktuālas debates gan iekšēji daudzās dalībvalstīs, gan attiecībā uz plašsaziņas līdzekļu vietu Eiropas un starptautiskajā līmenī.

Tomēr tajā pašā laikā telekomunikāciju tiesību aktu kopuma pārskatīšana, kas pamatā pārkārto to, kā un pēc kādiem kritērijiem Eiropas līmenī tiek piešķirts radiofrekvenču spektrs, ir parādījusi, ka noteikumiem, kas reglamentē apraides pakalpojumu finansēšanu, tagad ir būtiska nozīme turpmākā pakalpojumu regulēšanā vai regulēšanas atcelšanā attiecībā uz informācijas sabiedrību, inovāciju un pakalpojumiem, kam ir sabiedriska vai ekonomiska nozīme. Tāds ir politiskais jautājums, kas mums pēc būtības ir jāatrisina.

Debates par valsts atbalstu nepārprotami koncentrējas galvenokārt uz tā sauktajām sabiedrisko pakalpojumu raidorganizācijām, kā to noteikusi katra dalībvalsts, ņemot vērā pamata minimālos resursus, kas ir to rīcībā, un, pats galvenais, svarīgo sabiedriskā pakalpojuma nozīmi, kas tām piešķirta. Raidorganizāciju svarīgā nozīme ir minēta UNESCO Konvencijā, Amsterdamas Protokolā un 2001. gada Komisijas paziņojumā. Citiem vārdiem sakot, jau ir platforma, kas skaidri nosaka sabiedrisko plašsaziņas līdzekļu nozīmi.

Tomēr lieta par valsts atbalsta debatēm ir iesākta, un mums ir jāņem vērā zināmi jauni apstākļi, kā jūs noteicāt, un zināmas darbības, kas ir veiktas vai nu apzināti, vai neapzināti to neskaidrību dēļ, kas bieži pastāv starp sabiedriskajām un privātajām aģentūrām.

Es gribētu minēt dažus punktus: vispirms jautājumu par sabiedriskā pakalpojuma pilnvaru noteikšanu nevajag sajaukt ar jautājumu par finansēšanas mehānismu, kas tiek izvēlēts, lai nodrošinātu šādus pakalpojumus. Kaut arī sabiedriskās nozares televīzija drīkst iesaistīties komerciālos pasākumos, piemēram, reklāmas laika pārdošanā, lai veidotu ieņēmumus, par nederīgu to ir atzinušas dažas valdības, piemēram, Francijas valdība, un tas ir ticis atcelts, pamatojoties uz valsts tiesību aktiem.

No otras puses, komerciālajām raidorganizācijām, kas apņēmušās sniegt sabiedrisko pakalpojumu, arī ir svarīga nozīme. Privāto un sabiedrisko pakalpojumu sniedzēju līdzāspastāvēšana ir Eiropas tirgus pamatsastāvdaļa.

Es vēlētos noslēgumā minēt kādu citu punktu: *ex-ante* procedūrām, ko ir ierosinājusi Komisija, lai pārbaudītu valsts atbalstu, vajadzētu mūs uztraukt nevis tādēļ, ka ir pārtraukta vai aizstāta subsidiaritāte, bet, lai redzētu, vai tās atbilst noteikumiem par valsts atbalstu.

Visbeidzot es atzīmētu, ka jautājums par valsts atbalstu radiostacijām un plašsaziņas līdzekļiem ir jāpārbauda starptautisko attiecību kontekstā, jo Eiropas organizācijām ir jākonkurē ar starptautiskajiem behemotiem, un stingri tiesību akti graus Eiropas sasniegumus un *acquis communautaire*.

Ignasi Guardans Cambó, *ALDE grupas vārdā*. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, es mēģināšu runāt īsi, un, protams, man arī ir sākumā jāizsaka sirsnīgākie novēlējumi komisārei N. Kroes, cerot, ka viņa atveseļosies no kritiena. Šeit vismaz ieeja ēkā ir kaisīta ar sāli lielos daudzumos, bet es redzu, ka citās vietās nebija pietiekoši daudz sāls.

Mūsu pašreizējām debatēm ir arkārtīgi svarīga nozīme, un tādēļ beigās to galvenais mērķis ir prasīt, pieprasīt to, lai Komisija iesaista Parlamentu. Tāds ir mūsu debašu iemesls: nebeigt tās šeit, bet gan pārliecināties, pirms tiek oficiāli formulēts Komisijas paziņojums, ka mums patiešām būs šeit debates un ka mēs visi tajās būsime iesaistīti.

Kāpēc? Tāpēc, ka šeit uz spēles ir ne vien mūsu televīzijas modelis; riskam ir pakļauts daudz kas vairāk, jo, kā mēs visi zinām un kā mēs tikām labi informēti mūsu debatēs par Audiovizuālo plašsaziņas līdzekļu pakalpojumu direktīvu, televīzijas raidorganizācijas nav tādas pašas kādas tās kādreiz bija; patiesībā tās apstrādā saturu, ko tās piegādā, izmantojot lineāro vai nelineāro platformu, un viss mijiedarbojas nevainojami abās jomās. Tādēļ vairs nav piemēroti runāt par sabiedrisko pakalpojumu apraidi tā, it kā šīs debates notiktu septiņdesmitajos vai astoņdesmitajos gados.

No otras puses, ir skaidrs, ka šīm debatēm ir jānotiek, jo ne visi pakalpojumi, kas šodien tiek saukti par sabiedriskiem pakalpojumiem, patiesībā tādi ir, un ne vienmēr ir nozīme izmantot valsts naudu, lai darītu to, ko dažas televīzijas sabiedrības dara ar valsts naudu. Tomēr tajā pašā laikā - un es uzskatu, ka tā ir mūsu bažu būtība, un es saprotu, ka tāpat domā arī daži mani kolēģi deputāti - sabiedriskās televīzijas raidorganizācijas ir neapšaubāmi svarīgas mūsu kultūru un valodu daudzveidības aizsardzībā un, galu galā, saišu veidošanā starp mūsu sabiedrībām, jo teorētiski tās meklē kaut ko vairāk nekā tiešu peļņu.

Tādēļ ir jāaizsargā šis finansiālais līdzsvars. Mums ir jāmeklē jauni finansēšanas modeļi; mums ir jābūt radošiem un jāizvērs šīs debates, bet mēs nevaram to darīt, pakļaujot riskam to, kas ir tik būtiski svarīgs mūsu sabiedrībām - proti, mūsu pašreizējās sabiedriskās televīzijas raidorganizācijas.

Helga Trüpel, *Verts/ALE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāre, dāmas un kungi, J. M. Barroso vadītā Komisija bija paskaidrojusi par vienu no tās galvenajiem politiskajiem mērķiem Eiropas pārmaiņīgas regulēšanas atcelšanu. No jūsu pašreizējiem priekšlikumiem mums rodas iespaids, ka jūs patiesībā veicināt pārmaiņīgu regulēšanu. Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupas uzklaušānā pagājušajā nedēļā tika noskaidrots, ka ir smagas šaubas attiecībā uz to, cik lielā mērā jūs tagad iejaucieties dalībvalstu kompetencē. Tas, ko mēs pašlaik izskatām, ir pārmaiņīga regulēšana, un to mēs nevaram atbalstīt.

Ir pareizi, ka mums ir jāatrod līdzsvars starp iespējām attīstīt sabiedriskos un privātos apraides pakalpojumus. Bet tas arī nozīmē, sevišķi digitālajā laikmetā, ka sabiedriskajām raidorganizācijām, kas aizstāv kvalitāti, kultūru daudzveidību, kultūras un sociālo kohēziju, ir jābūt iespējām attīstīties digitālajā laikmetā. Mums tas ir vajadzīgs kā daļa no Lisabonas stratēģijas. Ja sabiedriskajai apraidei tiek liegta šī iespēja, tā tiks pārvērsta par dinozauru. Tad šī joma nevarēs attīstīties labi.

Kad mēs domājam par mūsu ekonomisko un finanšu krīzi, mēs visi esam nonākuši pie secinājuma, ka tirgi ir jāregulē. Sociālā un ekoloģiskā regulēšana nav nostāja pret tirgiem, bet par godīgiem tirgiem, un tas nozīmē - regulētiem tirgiem. Tas pats attiecas uz attiecībām, kurās privātās un sabiedriskās nozares spēj turpmāk attīstīties, ja mēs gribam gūt panākumus digitālajā pasaulē.

Erik Meijer, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (NL) Priekšsēdētājas kundze, 80 gadus sabiedriskajām raidorganizācijām ir bijis uzdevums informēt sabiedrību pēc iespējas visplašākajā nozīmē. Šis pakalpojums var izdzīvot ar valsts finansējumu, ko var iekasēt atsevišķa radio un televīzijas nodokļa veidā un ko var papildināt ar dalības iemaksām apraides organizācijām, kā tas jau ilgu laiku ir noticis Nīderlandē.

Līdzās tam pēdējās desmitgadēs sabiedriskā apraide ir mudināta pelnīt pati savu naudu. Tas ir panākts ne tikai, izmantojot reklāmas laiku, bet arī padarot pieejamu lielu daļu no apraides organizāciju ievāktā informācijas materiāla audio un video materiāla veidā. Tiek cerēts, ka rezultātā skatītāji un klausītāji jutīsies ciešāk piesaistīti, tiks sasniegtas jaunas mērķauditorijas un tiks ierobežotas valdības izmaksas. Šis uzdevums, kas ir gadu gaitā audzis, nerada problēmas, kamēr komerciālie kanāli nejutās negatīvi ietekmēti.

No komerciālo kanālu perspektīvas raugoties, daudz vecākās sabiedriskās raidorganizācijas varētu tikt uzskatītas par konkurentiem, kam tiek piešķirta nopietna priekšrocība, jo tās saņem līdzekļus, izmantojot

nodokļu maksātāju naudu. Tagad jautājums ir par to, vai sabiedrisko raidorganizāciju pastāvēšanas tiesības vairs nevajadzētu atvasināt vispirms no to noderīguma sabiedrībai kopumā, bet no iespējamās konkurences izkropļošanas attiecībā uz komerciālajiem kanāliem. Tā kā sabiedriskās un privātās intereses vairs nesaduras, Eiropas Komisija saskaras ar konfliktējošām prasībām.

Sabiedrisko raidorganizāciju nākotne būs līdzsvarā, ja to manevrēšanas iespējas tiks ierobežotas par labu komerciālo raidsabiedrību peļņas jomai. Situācija var pat pasliktināties, ja tas tiek darīts bez šī Parlamenta iesaistīšanās, noraidot skaidri izteiktos iebildumus, ko paudušas 19 no 27 dalībvalstīm.

Pēdējo gadu laikā es esmu lūdzis Komisiju atteikties no šī fatālā plāna. Tas, man šķiet, ir vienīgais iespējamais risinājums, ņemot vērā pašreizējās plaši izplatītās bažas. Turklāt šis ir jautājums, kas ir dalībvalstu kompetencē un nevis Eiropas Savienības kompetencē. Es atbalstu C. Visser un pārējo runātāju pieņemtos jautājumus un pieņemto nostāju.

Manolis Mavrommatis (PPE-DE). - (EL) Priekšsēdētāja kungs, komisāre, kā ir uzsvēruši mani kolēģi deputāti, kuri parakstīja jautājumu, uz kuru ir jāatbild mutiski, un kā precīzāk konstatēja godājamie runātāji publiskā uzklaušanās pagājušajā nedēļā Briselē, mums visiem ir jāraugās uz sabiedriskās nozares televīziju kā uz plašsaziņas līdzekli, kas sniedz pakalpojumu mūsu pilsoņiem, kas lielā mērā sakrīt ar pienākumu to darbināt.

Sabiedriskais dialogs, neatkarīga uzraudzības iestāde un programmu dažādība, ievērojot katras dalībvalsts vēsturi un kultūru, ir jāaizsargā jaunu tehnoloģiju attīstības dēļ un tādēļ, ka katru dienu izveidojas daudz jaunu uzņēmumu.

Ievērojot veselīgu konkurenci, Komisijai ir jāveicina jauni veidi, kā aizsargāt sabiedrības intereses un sabiedriskās raidorganizācijas.

Galvenokārt ir jānoskaidro raidorganizāciju sabiedriskās misijas definīcija; mums ir vajadzīgs valsts atbalsta labāks novērtējums, bet attiecībā uz pārredzamības noteikumu mēs arī nedrīkstam uzspiest bezjēdzīgu administratīvu un finansiālu slogu dalībvalstīm un sabiedriskajām raidorganizācijām Komisijas veiktajā *ex-ante* novērtējumā.

Jaunajā plašsaziņas līdzekļu vidē ir arī jāpieņem efektīvāki kontroles mehānismi. Turklāt, ņemot vērā, ka sabiedriskajām raidorganizācijām ir izšķiroša nozīme kultūru un valodu daudzveidībā, visiem šiem plašsaziņas līdzekļiem, kā arī sabiedriskajām korporācijām un sabiedriskajai televīzijai, ir pienākums nodrošināt kvalitatīvas programmas un tajā pašā laikā, ievērojot konkurenci ar citām līdzīgām organizācijām, tiem ir jāspēj pozitīvi reaģēt uz laikmeta izaicinājumiem, veidojot pārraides par notikumiem, par kuriem ir globāla interese, piemēram, Olimpiskās spēles, Pasaules kausa izcīņa utt. Diemžēl mūsdienās tas ir kaut kas tāds, kam ir tendence tikt kavētam vienkārši tādēļ, ka, tā kā privātajām sabiedrībām ir vairāk naudas, sabiedriskā televīzija nevar tos atļauties. Tādējādi pilsoņi nevarēs skatīties šos notikumus līdz ar citām programmām.

Nobeigumā es gribētu arī norādīt, ka tas, kas pašlaik ir pieejams tirgū, un komerciālo plašsaziņas līdzekļu intereses sabiedrisko raidorganizāciju kompetences un darbības jomas noteikšanā tāpat neveicina lielākā mērā vispārējas intereses, protams, ar dažiem izņēmumiem, un Komisijai ir nopietni jāņem tas vērā.

Maria Badia i Cutchet (PSE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, komisāre, ļaujiet arī man novēlēt N. Kroes drīzu izvēršanos.

Es gribētu izteikt dažus vispārējus komentārus par apraides paziņojuma pārskatīšanu. Pirmkārt, es gribētu teikt, ka es uzskatu šo Komisijas ierosināto pārskatīšanu par pozitīvu, ciktāl tā dos iespēju pielāgot 2001. gada paziņojuma saturu tām pārmaiņām, kas ir notikušas gan tehnoloģiju jomā, gan Kopienas tiesību aktu jomā.

Turklāt tā saglabā galvenās nostādnes no 2001. gada paziņojuma, kas atzina apraides sabiedrisko pakalpojumu būtisko nozīmi demokrātijas un plurālisma kvalitātes garantēšanā. Es galvenokārt atsaucos uz principiem, pēc kuriem dalībvalstīm ir jānosaka un jānorobežo to sabiedrisko pakalpojumu licenču piegāde un saturs, kuras ir iegādājušās attiecīgās valsts iestādes, ir jāļauj brīvi izvēlēties finansējuma modeli, tādējādi izvairoties no jebkādiem brīvas konkurences izkropļojumiem.

Turklāt licence ir jāpiešķir konkrētai korporācijai vai grupai oficiālas rezolūcijas veidā, un ir jābūt ārējai, neatkarīgai licences uzraudzībai; šajā jautājumā es gribētu uzsvērt regulējošo iestāžu būtisko nozīmi audiovizuālajā nozarē.

Ciktāl tas attiecas uz šī priekšlikuma visnozīmīgākajiem papildinājumiem, es atzinīgi vērtēju sabiedrisko raidorganizāciju jaunu pakalpojumu nodrošināšanas *ex ante* kontroles, bet tikai, ja tiek saglabāta pietiekoša elastība, lai šīs kontroles tiktu pielāgotas katras valsts institucionālajam modelim un pieņemtas pakāpeniski.

Visbeidzot, es uzskatu, ka ir jābūt ļoti rūpīgam tādas iespējas novērtējumam, ka noteiktiem pakalpojumiem, kas nokļūst sabiedriskā pakalpojuma audiovizuālā nodrošinājuma pārvaldībā, var piemērot samaksu vai atlīdzību no to pilsoņu puses, kuri tos izmanto, ņemot vērā gan tradicionālās sabiedrisko pakalpojumu audiovizuālās apraides brīvo un vispārējo raksturu, gan tos izstumšanas riskus, kas varētu rasties, ja šī finansēšanas metode tiktu pieņemta. Es ceru, ka Komisija ņems vērā šos komentārus.

Ieke van den Burg (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, ir skaidrs, ka jautājums, par ko šeit ir runa, ir spriedze starp sabiedrības interesēm un to nozīmi sabiedrībā no vienas puses un ietekmi uz godīgu konkurenci un iekšējā tirgus darbību, no otras puses. Robežas starp sabiedrisko pakalpojumu apraidi un privāto apraidi, bet arī attiecībā uz citiem plašsaziņas līdzekļiem, kļūst arvien neskaidrākas, un tā tas ir sevišķi tad, ja runa ir par tādiem jauniem plašsaziņas līdzekļiem, kā, piemēram, internets, *iPod*, SMS u.c.

Kā daži cilvēki ir teikuši, sabiedriskās raidorganizācijām bieži ir vadošā loma pakalpojumu inovācijā, bet ir skaidrs, ka šai ietekmei ir pārrobežu raksturs un tā sniedzas pāri dažādām plašsaziņas līdzekļu nozarēm. Tādēļ ir svarīgi, lai būtu atbilstība starp apraidi un vispārējās ekonomiskās intereses pakalpojumu vispārējo sistēmu. Tas ir svarīgs jautājums, ko mēs esam izskatījuši Parlamenta Ekonomikas un monetārajā komitejā. It īpaši PSE grupas deputāti šajā komitejā ir uzsvēruši, ka ir svarīgi radīt lielāku tiesisko drošību vispārējās ekonomiskās intereses pakalpojumiem, un mēs gribētu redzēt, ka politiskā līmenī tiek lemts par pamatdirektīvu un nozares tiesību aktiem šajā jomā.

Konsultēšanās par paziņojuma projektu, ko mēs tagad apspriežam un ko ir iesniegusi Komisija, var tikt komentēta līdz 15. janvārim, un ir svarīgi atkal dot skaidru signālu, ka šī vairāk horizontāla vispārējā sistēma būtu nozīmīgs instruments, lai tādām diskusijām kā šī diskusija par sabiedrisko apraidi piešķirtu plašāku kontekstu.

Ir svarīgi redzēt, kas lemj par noteikumiem un kāds līdzsvars pastāv šajos noteikumos starp tirgus interesēm un sabiedrības interesēm. Man ir iekšēja sajūta, ka paziņojumā pieminētajai tirgus pārbaudei ir jāpiešķir prioritāte tirgus un komerciāliem apsvērumiem nevis šiem sabiedriskajiem apsvērumiem. Tāds bija mūsu nodoms, attiecībā uz jaunajiem horizontālajiem noteikumiem par vispārējās ekonomiskās intereses pakalpojumiem.

Es esmu mazliet pārsteigts, ka PPE-DE grupa pašlaik tik ļoti koncentrējas uz šiem īpašajiem jautājumiem, jo šīs grupas deputāti bija diezgan svārstīgi, atbalstot mūsu aicinājumu par vairāk vispārēju sistēmu. Arī lieta par apraidi šeit ir skaidrs piemērs, ka, ja jums nav plašākas skaidras sistēmas, kas liek lielāku uzsvāru uz sabiedrības interešu aspektiem un piešķir tiem lielāku prioritāti, tad vienmēr tirgus intereses dominēs šāda veida diskusijās.

Es gribētu izmantot iespēju atkārtot mūsu aicinājumu par vispārējās ekonomiskās intereses pakalpojumu sistēmu, kam horizontāli ir jāatjauno līdzsvars starp šīm interesēm par labu sabiedrības interesēm.

Emine Bozkurt (PSE). - (NL) Priekšsēdētāja kungs, sabiedriskās raidorganizācijas atbalsta plurālismu, daudzveidību, kultūras daudzveidību Eiropā, demokrātijas sirdī – es to neizskaistīnāju, Komisija var to apstiprināt – un sabiedriskajām raidorganizācijām ir valstiska nozīme. Tiek gatavoti plāni, lai ieviestu tirgus pārbaudi, kas ir jāveic iepriekš, sevišķi attiecībā uz jauniem plašsaziņas līdzekļu pasākumiem. Es neuzskatu to par labu domu, jo Briselei nav iepriekš jānorāda, kā dalībvalstīm būtu jāorganizē savi sabiedriskie pakalpojumi. Tam, kā tiek apkalpotas sabiedrības intereses, pēc manām domām ir jābūt novērtētam valsts līmenī un šim mērķim nav nepieciešama nekāda obligāta tirgus pārbaude.

Es vēlētos pateikt arī dažus vārdus par birokrātiju. Lai gan es atbalstu lietu pārbaudīšanu, mums būtu jānodrošina, ka mēs nenonākam pie lielāka noteikumu daudzuma un lielākām izmaksām dažādās dalībvalstīs.

Turklāt, runājot par piegādi, es domāju, ka mums nav jāiezīmē atšķirība starp veciem un jauniem pakalpojumiem, jo praksē robežas starp tiem ir neskaidras. Tas nav „vai nu, vai” gadījums; televīzijas programmas bieži iet roku rokā ar jauniem pakalpojumiem un otrādi. Tātad kā jau Eiropā šie divi pakalpojumu veidi ir savijušies. Jautājums ir ne tikai par tirgu, bet arī par mūsu sabiedrisko raidorganizāciju sabiedrisko nozīmi, kas ir vispārēji atzīta, arī no Komisijas puses. Es gribētu dzirdēt no Komisijas, vai tas tiks ietverts paziņojuma pieņemtajā redakcijā un vai pienākumi tiks noteikti atbilstīgi, proti, attiecībā uz dalībvalstīm,

kaut arī tos papildinās noteikumi par vispārējas intereses pakalpojumiem, kas ir jāizstrādā, konsultējoties ar Eiropas Parlamentu un Padomi.

Thomas Mann (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, sabiedriskā apraide ir kaut kas vairāk nekā tikai ekonomisks faktors. Es piedalījos Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupas uzklaušanās, kas notika pagājušajā nedēļā Briselē. Tika atzīmēta informācijas un Eiropas kultūras un izglītības daudzveidības nozīmība. Ja 22 dalībvalstis ir pret pārskatīšanu vai pastiprināšanu, jo mums ir dažādi pamatnosacījumi un dažādi tirgi, tad ir diezgan nepareizi vēlēties paplašinātu pārvaldību, laukietilpīgu pārbaudes procedūru, kāda ir šī obligātā *ex-ante* pārbaude, vai Eiropas iejaukšanos ar smagnēju birokrātisku koncepciju.

Pašlaik jau ir sabiedrisko raidorganizāciju kontrolējošas iestādes: apraides padomes. Mēs uzraugām pielāgošanos tehnoloģiskajām pārmaiņām. Mēs uzraugām pasākumus, lai nodrošinātu godīgu konkurenci. Es esmu šādas iestādes loceklis, Eiropas Federālistu apvienības pārstāvis Hesenes raidorganizācijā [*Hessischer Rundfunk*]. Mūsu neatkarību garantē tiesību akti. Mēs, savukārt, tiekam pilnīgi un pareizi kontrolēti no sabiedrības puses. Tā darbojas efektīva plašsaziņas līdzekļu politika.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Priekšsēdētāja kungs, valsts piekrīt maniem kolēģiem Eiropas Parlamenta deputātiem, ka valsts atbalstam sabiedriskajām raidorganizācijām ir nepieciešama tiesību aktu precizēšana. Mēs jau ilgi esam aicinājuši Eiropas Parlamentā to sniegt. Tomēr es joprojām vēlos vērst jūsu uzmanību uz citiem svarīgiem jautājumiem, kas Komisijai ir jārisina, cik ātri vien iespējams. No daudzām problēmām es pieminēšu trīs. Pirmkārt, ir nepieciešams vispārēji ieviest kopējas televīzijas antenas arī ciparu apraidei, īpaši daudzdzīvokļu namiem, kas pieder māju kooperatīviem, saskaņā ar informatīvo pamatnostādņu 5. pantā minētajiem izņēmumiem, jo šī problēma skar miljoniem jauno dalībvalstu iedzīvotājus, tostarp Čehijas Republikā. Otrkārt, ir jāatbalsta lielāka sadarbība starp nacionālajām radio un televīzijas raidorganizāciju padomēm un Eiropas iestādēm, lai panāktu noteikumu sabiedrisko pakalpojumu jomā labāku piemērošanu. Treškārt, ir jāuzlabo koordinēšana starp valstu kontroles iestādēm televīzijas apraides kontroles jomā attiecībā uz soda naudas noteikšanu par neatbilstoša satura raidīšanu, kas apdraud bērnu un jauniešu morālo attīstību.

Androulla Vassiliou, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs, es pateicos jums visiem par ļoti auglīgajām diskusijām, par ko es noteikti ziņošu savai kolēģei Kroes kundzei.

Es komentēšu dažas jūsu piezīmes. Amsterdamas protokolā ir norāde uz nepieciešamību pēc līdzsvara starp valsts piešķirto finansējumu un tā ietekmi uz konkurenci. Mēs vēlamies, lai dalībvalstis to ievēro, jo pretējā gadījumā mums šis jautājums būs jārisina Briselē pamatojoties uz sūdzībām.

Mūsu mērķis ir sniegt dalībvalstīm lielākas iespējas attīstīt sabiedrisko apraidi, ar nosacījumu, ka Līguma noteikumi par konkurenci tiek ievēroti. Sabiedriskajām raidorganizācijām ir jāturpina attīstīt, izglītēt un, protams, izklaidēt. Komisija piekrīt šiem mērķiem.

Pašām dalībvalstīm ir jālemj par to, kā finansēt sabiedriskās raidorganizācijas. Tas ir skaidri noteikts Amsterdamas protokolā. Sabiedriskās raidorganizācijas varēs brīvi eksperimentēt ar jauniem projektiem. Paziņojuma projektā ir noteikts, ka izmēģinājuma projekti ir atbrīvoti no pārbaudēm. Mēs vienmēr esam atbalstījuši iespēju piešķirt līdzekļus sabiedrisko pakalpojumu misijām, tostarp plašam klāstam dažādu un līdzsvarotu programmu, ko raida sabiedriskās raidorganizācijas. Tā tas turpināsies arī nākotnē.

Komisija arī vēlas nodrošināt gan valsts, gan privātā sektora esamību. Komisijas mērķis ir atbalstīt sabiedriskās raidorganizācijas, lai tās izmantotu jaunākās tehnoloģijas, tādējādi apmierinot sabiedrības sociālās, demokrātiskās un kultūras vajadzības.

Amsterdamas tests sniedz dalībvalstīm iespēju iegūt līdzekļus jauniem plašsaziņas pakalpojumiem, ko sniedz sabiedriskās raidorganizācijas. Tas aizsargā viņu spēju neatpalikt no izmaiņām mūsu strauji mainīgajā plašsaziņas vidē. Tajā pašā laikā sabiedrības interesēs ir saglabāt arī privāto organizāciju stimulēšanu. Gan sabiedrisko, gan privāto raidorganizāciju inovācijas ir svarīgas Lisabonas mērķu sasniegšanai, un bez teikšanas ir skaidrs, ka sabiedriskās raidorganizācijas tāpat kā līdz šim varēs ieviest jebkādu jaunu pakalpojumu uz komerciāla pamata bez iepriekšēja vērtējuma.

Es vēlos jūs pārliecināt, ka mēs ļoti nopietni attiecamies pret konsultācijām. Mēs atkārtoti izskatīsim tekstu, ņemot vērā pamatotās raizes. Es lūgšu mūsu dienestiem ņemt vērā Parlamenta un dalībvalstu priekšlikumus atkārtoti izskatot projektu.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

17. Tirdzniecības un ekonomiskās attiecības ar Rietumbalkānu valstīm (īss izklāsts)

Priekšsēdētājs. – Nākamais jautājums ir *Belder* kunga ziņojums (A 6-0489/2008) Starptautiskās tirdzniecības komitejas vārdā par tirdzniecības un ekonomiskajām attiecībām ar Rietumbalkānu valstīm (2008/2149(INI)).

Bastiaan Belder, referents. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos izmantot šo iespēju un iesniegt savu ziņojumu par tirdzniecības un ekonomiskajām attiecībām ar Rietumbalkānu valstīm.

Ne bez iemesla es sāku šo ziņojumu ar vairākkārtēju atkārtoto par Eiropas perspektīvu attiecībā uz šīm valstīm. Eiropas Savienība nevar turpināt uzticīgi atkārtot pagātnes solījumus, piemēram, to, ko Rietumbalkānu valstīm deva Eiropadome 2003. gada Saloniku sanāksmē, par viņu pievienošanu Eiropas Savienībai. Nē, Rietumbalkāniem labāk palīdzētu reāli pasākumi un piemērots pievienošanās process, nekā nekonkrēta, apzinīga daļrunība.

Jūs varbūt vēlaties jautāt, kāpēc es tik ļoti rūpējos par šo valstu pievienošanās iespējām. Pirmkārt, es esmu pilnīgi pārliecināts, ka tas ir Eiropas Savienības goda jautājums. Tas man atgādina par debatēm par Serebreņicu, kas, cerams, notiks šajā Parlamentā šonedēļ, trešdienas vakarā. Turklāt šis reģions ir stratēģiski ļoti svarīgs Eiropai. Manā ziņojumā izteiktie īpašie priekšlikumi ir šādi. Es atbalstu turpmāku Centrāleiropas Brīvās tirdzniecības līguma (CEFTA) nostiprināšanu. Tas ir svarīgs rīks, kas veicina reģionālo integrāciju šajā jomā, kas, savukārt, ir svarīga gatavošanās, ja šīs valstis vēlas integrēties Eiropas tirgū un pievienoties Eiropas Savienībai trīs posmos. Eiropas Savienībai vajadzētu mobilizēt pirmspievienošanās līdzekļus, sniedzot palīdzību vairākās nozarēs, lai veicinātu reformas procesu šajās valstīs. Arī dalībvalstis var nozīmīgi piedalīties šajā procesā, sniedzot īpašu apmācību vietējiem ierēdņiem. Tas šīm valstīm sniegs oficiālās iespējas formulēt savus attīstības projektus, kam pienākas tiesības saņemt ES līdzekļus.

Priekšsēdētāja kungs, kad es sāku darbu pie šī ziņojuma, pirmais, ko es izdarīju, bija savas valsts Ekonomikas lietu departamenta apmeklējums Hāgā, kur es priedājos dzirdēt, ka Nīderlandes valdība atbalsta pieeju valstiskā līmenī. To es aprakstu savā ziņojumā kā piemēru, kam ir vērts sekot, nevis tāpēc, ka tā ir Dānijas nostāja, bet gan tāpēc, ka tā ir piemērota un atbilst pašu Rietumbalkānu valstu aicinājumam aktīvi un atbilstoši atbalstīt pievienošanās procesu.

Es vēlos pieminēt vienu īpašu jautājumu savā ziņojumā, proti, sadarbību ar Rietumbalkānu valstīm enerģētikas jomā, kas, es uzskatu, ir ļoti svarīgs temats. Pamatojoties uz tā stratēģisko atrašanās vietu, reģions varētu ieņemt nozīmīgu lomu jēlnaftas un dabasgāzes tranzītā. Eiropas Savienībai ir jācenšas pieņemt ārējās enerģētikas politika. Es esmu arī Ārlietu komitejas loceklis. Pirms vairākiem gadiem mēs pieņemām stingru ziņojumu attiecībā uz Eiropas ārpolitikas pieņemšanu enerģētikas jomā. Nu palūkojaties uz pašreizējo situāciju, kad Eiropas Parlaments pastiprināti pauž šo aicinājumu Komisijai un Padomei. Protams, ka Briselei nevajadzētu atstāt tās dalībvalstis, burtiski vai citādi, aukstumā.

Es vēlos beigt, sakot, ka būdams bijušais žurnālists, es esmu ceļojis uz Balkānu valstīm vairākas reizes. Tā rezultātā es pārdzīvoju un jutos saistīts ar šo reģionu. Attiecībā uz ziņojuma rakstīšanu es izmantoju savu ceļojumu budžetu izpētes braucieniem. Kopā ar Starptautiskās tirdzniecības komiteju un tās darbinieku *Roberto Bendini* un kopā ar savu paša darbinieku *Dick Jan Diepenbroel* es devos vērtīgā ceļojumā uz Serbiju un Kosovu, un nākamnedēļ es ceru doties uz Albāniju. Īsumā, iespējams, ka es pabeigšu savu ziņojumu šovakar, taču ne man, ne Eiropas iestādēm darbs pie šī jautājuma vēl nav beidzies. Ja mēs tiešām vēlamies pietuvināt šo reģionu Briselei un patiesi izrādīt to, iesaistoties un aktīvi atbalstot, tad mums ir visas tiesības pieprasīt, lai reformas process un pievienošanās noritētu, ņemoties noteiktas saistības, un tam ir jābūt skaidri noteiktam. Man bija patīess prieks strādāt pie šī ziņojuma un es ceru, ka tam sekos atsevišķi ziņojumi par katru Rietumbalkānu valsti.

Androulla Vassiliou, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, pirmkārt, es vēlos sveikt *Belder* kungu par šo ļoti labo ziņojumu. Jūsu ziņojums tapa laikā, kad Rietumbalkānu valstis arvien vairāk un vairāk tuvojas Eiropas Savienībai un sniedz plašu apskatu par jautājumiem, kas skar Eiropas Savienības un Rietumbalkānu valstu ekonomiskās un tirdzniecības attiecības. Es vēlos pievērst uzmanību dažiem jautājumiem, kas ir aplūkoti jūsu ziņojumā.

Rietumbalkāni kā reģions ir ļoti svarīgs un vērtīgs Eiropas Savienības partneris. Pēdējais Komisijas 2008. gada paziņojums par Rietumbalkāniem atkārtoti apliecina, ka ES pilnībā apzinās reģiona saistību ar Eiropu un starp citām lietām apliecina Centrāleiropas Brīvās tirdzniecības vienošanās svarīgumu reģiona ekonomiskajai attīstībai. Komisija piekrīt referentam, ka paredzamā pievienošanās ES var kalpot par katalizatoru ilgtermiņai ekonomiskai attīstībai un miera un stabilitātes nodrošināšanai šajā reģionā. Komisija arī piekrīt, ka

Kopenhāģenas kritēriju individuāla izpilde ir ļoti svarīga, pieņemot lēmumu par šī reģiona valstu gatavību pievienoties ES. Eiropas Savienība ir Rietumbalkānu valstu galvenais tirdzniecības partneris. Tādēļ ciešākas ekonomiskās saiknes starp ES un šo reģionu ir ļoti svarīgas reģiona ekonomiskās izaugsmes stiprināšanā.

Kā tas ir pareizi aprakstīts jūsu ziņojumā, tirdzniecības liberalizācija un integrācija ir stūrakmenis stabilizācijas un vienotības procesā, un ES ir noteikusi šī mērķa sasniegšanu Rietumbalkānu valstīs trīs līmeņos.

Pirmkārt, divpusējā līmenī ES ir piešķirusi vienpusējas tirdzniecības priekšrocības Rietumbalkānu valstīm kopš 2000. gada, lai atvieglotu šo valstu eksporta ienākšanu ES tirgū. Komisija ir runājusi par brīvas tirdzniecības vienošanos kā daļu no stabilizācijas un asociācijas nolīgumiem, lai radītu apstākļus politiskām un ekonomiskām reformām, kā arī noteiktu pamatu Rietumbalkānu valstu integrācijai Eiropas Savienībā, piemēram, saskaņojot *acquis*.

Otrkārt, reģionālā līmenī Eiropas Komisija veica koordinatora pienākumus sarunās par Centrāleiropas Brīvās tirdzniecības vienošanos (CEFTA) un nolēma sniegt finansiālu atbalstu un tehnisku palīdzību CEFTA sekretariātam un pusēm šīs vienošanās piemērošanā. Tajā pašā laikā Eiropas Komisija augstu vērtē vienošanās reģionālo piederību un atzīst, ka CEFTA ir nepieciešams reģiona ekonomikas lielākai integrācijai un Rietumbalkānu valstu pilnīgas līdzdalības ES vienotajā tirgū pamata sagatavošanai. Turklāt CEFTA radīja visas nepieciešamās struktūras, lai apspriestu ar tirdzniecību saistītus jautājumus reģionālā un divpusējā līmenī. Tas ir būtiski, lai veicinātu un palielinātu reģionālo sadarbību un labas kaimiņattiecības. Eiropas Komisija turpinās uzraudzīt CEFTA piemērošanu un turpinās ziņot par to savā ikgadējā ziņojumā par pievienošanās un pirmspievienošanās procesu.

Treškārt, daudzpusējā līmenī Komisija atbalsta šī reģiona valstu pievienošanos Pasaules Tirdzniecības organizācijai, jo tas ir ļoti svarīgs pasākums efektīvai līdzdalībai pasaules ekonomikā. Eiropas Savienība ir mobilizējusi visus iespējamus politikas instrumentus, lai atbalstītu Rietumbalkānu valstis viņu centienos īstenot reformas un reģionālo sadarbību. Pirmspievienošanās palīdzības instruments ir svarīgs, lai risinātu reģiona ilgtermiņa attīstības vajadzības. Kopējais finansējums pašreizējai finanšu shēmai 2007.-2013. gadam ir 11,5 miljardi eiro. Pēdējais, bet ne mazāk svarīgais paziņojums ir, ka Eiropas Komisija ir sākusi dialogu ar visām iesaistītajām šī reģiona valstīm, lai izveidotu ceļvedi vīzu režīmam.

Ņemot vērā visu iepriekš teikto, es vēlos jums apliecināt, ka Komisija īsteno visus nepieciešamos pasākumus, lai veicinātu tirdzniecības attiecības un pietuvinātu Rietumbalkānu valstu ekonomiku tik tuvu Eiropas Savienībai, cik vien iespējams. Nobeigumā es vēlreiz vēlos sveikt referentu par viņa labo ziņojumu un es priecājos teikt, ka Komisija atbalsta tajā pausto vispārējo pieeju.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsošana notiks otrdien, 12.00.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es vēlos paust savu atbalstu un cieņu *Belder* kunga ziņojumam, jo tas ierosina īpašus ekonomiskus pasākumus, kuru mērķis ir Rietumbalkānu valstu iespēju paplašināšana Eiropā. Es vēlos pievērst jūsu uzmanību trīs jautājumiem:

1. Mums ir nepieciešams reāli atzīt, ka Serbija ir galvenā valsts, kas ietekmē Asociācijas un stabilizācijas procesa veiksmi, taču Eiropas Savienībai ir jāturpina censties iekarot Serbijas iedzīvotāju uzticību un ilgtermiņa draudzību.
2. Nākotnē nevajadzētu pieļaut etnisko separātistu kustības un vienpusējas neatkarības deklarācijas tādās teritorijās kā Kosova, Dienvidosetija, Abhāzija, Transnistrija, Kipras ziemeļdaļa, utt. Valstu teritoriālās vienotības princips ir svēts un turpmāk ir jāciens.
3. Vienlaicīgi mums ir nepieciešams spēcīgi atbalstīt atbilstību Eiropas standartiem attiecībā uz to personu tiesībām, kas pieder pie nacionālajām minoritātēm Rietumbalkānu valstīs, tostarp rumāņu kopienai *Valea Timocului*, Vojvodinā, Istrā un Bijušajā Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikā. Šīs tiesības ir jāievēro, izņemot jebkādas noslieces uz teritoriālo autonomiju pamatojoties uz izcelsmi un kopējām etniskām tiesībām, kas jau ir pierādījušas iespējamus konfliktus un iespējas izraisīt asiņainu karu.

18. Kopējā lauksaimniecības politika un vispārējā nodrošinātība ar pārtiku (īss izklāsts)

Priekšsēdētājs. – Nākamais jautājums ir McGuinness kundzes ziņojums (A6-0505/2008) lauksaimniecības un lauku rajonu attīstības komitejas vārdā par kopējo lauksaimniecības politiku un vispārējo nodrošinātību ar pārtiku (2008/2153(INI)).

Mairead McGuinness, referents. – Priekšsēdētāja kungs, tad, kad es ierosināju šo ziņojumu par vispārējo nodrošinātību ar pārtiku, šis jautājums atradās politiskās darba kārtības virsotnē, bet tagad tas ir zināmā mērā mazinājis savu nozīmīgumu. Taču šis jautājums noteikti izraisa bažas, jo pasaulē joprojām ir aptuveni viens miljards cilvēku, kas cieš badu vai saņem nepietiekamu uzturu. Trīsdesmit tūkstoši bērnu mirst no bada un ar nabadzību saistītām slimībām katru dienu. Tā ir šausminoša statistika un padara jautājumu par to, kā saražot pietiekami daudz pārtikas un nodrošināt šīs pārtikas pieejamību cilvēkiem, par ļoti svarīgu jautājumu.

Es vēlos pateikties Komisijai par sadarbību ar mani pie šī ziņojuma projekta un arī daudzām Parlamenta komitejām, īpaši Attīstības komitejai, kas acīmredzami iesaistījās ziņojuma tapšanā.

Četrās minūtēs nav iespējams izskaidrot visu ziņojumu, taču es vēlos uzsvērt dažus jautājumus, kas pēc manām domām ir svarīgi. Pirmkārt, fakts, ka es esmu ievietojis kopējo lauksaimniecības politiku un vispārējo nodrošinātību ar pārtiku vienā virsrakstā, nozīmē, ka vecā prakse, kad visās attīstības valstu nelaimēs tika vainota kopējā lauksaimniecības politika, ir mainījusies un ka mēs tagad zinām, ka kopējā lauksaimniecības politika ir nodrošinājusi ar pārtiku Eiropas valstu pilsoņus, un, ka šis modelis var sniegt mācību, ko mums darīt pārtikas nodrošināšanai attīstības valstīs.

Ir skaidrs, ka mēs esam pieļāvuši, ka lauksaimniecības attīstība nav iekļauta politiskās un attīstības darba kārtības augšgalā pēdējā desmitgadē. Bija laiks, kad liela daļa līdzekļu attīstības veicināšanai tika novirzīta lauksaimniecības stimulēšanai un pārtikas ražošanas projektiem. Šodien tā nenotiek, lai gan es uzskatu, ka kopš pārtikas cenu pieauguma mēs esam sākuši atkal pievērst uzmanību lauksaimniecībai gan Eiropas Savienībā, gan visā pasaulē.

Tas nozīmē, ka ir jāpalīdz tām valstīm, kam ir resursi audzēt pārtiku, lai tās un to nelielās lauku saimniecības varētu ražot vietējo pārtiku savu vajadzību apmierināšanai. Tas attiecas ne tikai uz pārtikas ražošanas pamata sastāvdaļām, piemēram, sēklām un mēslošanas līdzekļiem, bet arī uz tehnoloģiskām kompetencēm, konsultāciju dienestiem, palīdzību lauksaimnieku ģimenēm attīstības valstīs, lai veicinātu pārtikas ražošanu savām vajadzībām.

To var izdarīt. Labs piemērs ir Malavi un citas valstis, kas ir spējušas no bada nomāktām valstīm pārvērsties par pārtiku ražojošām valstīm. Ir nepieciešamas politiskas iniciatīvas, lai to panāktu. Tam ir nepieciešama arī Eiropas Savienības liela līdzdalība attīstības valstu mudināšanā palūkoties uz savu lauksaimniecību un sākt pārtikas ražošanas veicināšanu savā valstī.

Jautājums par pieprasījumu un tā apmierināšanu ir ļoti jutīgs, jo iedzīvotāju skaits pasaulē pieaug. Līdz 2050. gadam tas palielināsies par 40 %. Tādēļ mums būs jāaplūko šie jautājumi. Kā mēs piedzīvojām, galvenās bažas rada konkurences problēma starp pārtikas ražošanu, lopbarības ražošanu un degvielu. Es pieņemu, ka ņemot to visu vērā, mums ir jāpievērš uzmanība pētniecībai un attīstībai.

Es uzskatu, ka mēs neesam darījuši pietiekami izpēti un attīstības jomā. Mēs Eiropā esam mēģinājuši ražot mazāk pārtikas un tādēļ droši vien neesam aplūkojuši nepieciešamību pēc lauksaimniecības ražošanas efektivitātes un nepieciešamību palielināt ražošanas apjomu nākotnē.

Viena no galvenajām vēstīm, ko es patiešām vēlos risināt drīzumā, ir, ka zemnieki visā pasaulē ražos pārtiku, ja viņi no tā gūs ienākumus. Tādēļ politiķiem šis jautājums ir jāsakārto, lai nodrošinātu, ka pieņemtā politika nodrošina lauksaimniekiem stabilus ienākumus.

Es brīdinu. Pirms vairāk kā gada mēs runājām par augstām patēriņa produktu cenām. Piemēram, šodien mums ir graudu pārpalikums noliktavās un nav tirgus, kur tos izmantot. Šie zemnieki vairs neražos tik daudz nākamajā gadā un tas var izraisīt ilgtermiņa problēmu vispārējai nodrošinātībai ar pārtiku.

Šajā ziņojumā ir aplūkoti daudzi jautājumi. Es ceru, ka kolēģi to atbalstīs un vēlreiz pateicos daudzajiem cilvēkiem, kas ieinteresējās par šo ziņojumu.

Androulla Vassiliou, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, Komisija atzinīgi vērtē *McGuinness* kundzes ziņojumu un intensīvās debates, kas ir notikušas dažādās Eiropas Parlamenta komitejās, attiecībā uz jautājumiem, kas saistīti ar šo ļoti svarīgo tematu, sākot no tirdzniecības līdz biodegvielai, cenu uzraudzībai, investīciju politikai, finanšu krīzei, klimata pārmaiņām un ūdens izmantošanai lauksaimniecībā.

Komisija atbalsta pārtikas krīzes, kas skāra daudzas attīstības valstis 2008. gada sākumā, iemeslu plašo analīzi. Komisija turpinās analizēt saistību starp pārtikas cenām un enerģijas cenām. Cēlonības jautājums ir ļoti sarežģīts, jo tas ir saistīts ar faktoriem, kas ietekmē mijiedarbību starp piedāvājumu un pieprasījumu. Enerģijas cena ir tikai viens no šiem faktoriem, taču tam ir gan tieša, gan netieša ietekme. Vairākās Eiropas Parlamenta sēdēs tika apspriests jautājums par biodegvielu. Ir skaidra atšķirība starp ES un ASV politiku attiecībā uz apmēru, kādā no graudaugiem ražo biodegvielu. ES politika biodegvielas jomā nemazina pārtikas pieejamību, jo pasaules mērogā šim mērķim izmantotie pārtikas krājumi ir ļoti niecīgi.

Pat ja ES pietuvojas tās 10 % mērķim, ietekme uz pārtikas cenām būs niecīga, jo īpaši divu iemeslu dēļ: pirmkārt, arvien vairāk biodegvielas tiks radīta, izmantojot krājumus, kas nav izmantojami pārtikā vai izmantojot atkritumu pārpalikumus. Otrkārt, biodegvielas ražošanas tehnoloģiju efektivitāte uzlabosies, kā arī vidējais ražas apjoms trupinās pieaugt.

Ilgtermiņā ES politika biodegvielas jomā kopumā ir profilaktiska politika nabadzības novēršanai. Tās sniegs papildu iespējas divām trešdaļām pasaules nabadzīgo iedzīvotāju, kas dzīvo lauku rajonos un tādējādi ir atkarīgi no lauksaimniecības nozares uzplaukuma. Taču ne visas grupas gūs vienādu labumu. Komisijai ir cieši jāuzrauga nodrošinātības ar pārtiku ietekme uz pārtikas cenām. .

Eiropas Savienība jau ir īstenojusi pasākumus, lai risinātu vispārējo nodrošinātību ar pārtiku, piemērojot KLP mainītajam tirgum un situācijai pasaulē. Veselības pārbaude, par ko nesen vienojās, modernizēs, vienkāršos un pilnveidos KLP, kā arī atcels ierobežojumus zemniekiem, tādējādi palīdzot tiem veiksmīgāk reaģēt uz signāliem tirgū un risināt jaunas problēmas.

Nolīgums par veselības pārbaudi atceļ aramzemju rezervēšanu, palielina piena kvotas, kas pakāpeniski novedīs pie to atcelšanas 2015. gadā, un pārvērs tirgus intervenci par patiesi drošu tīklu.

Jaunas problēmas, piemēram, klimata pārmaiņas, ūdens nepietiekamība, atjaunojamā enerģija un bioloģiskā daudzveidība, kam būs ietekme uz attīstības valstīm, arī tajā tiek risinātas.

KLP nebūs statisks pēc 2013. gada, un sākotnējās debates jau ir uzsāktas kopš neformālās lauksaimniecības ministru tikšanās septembrī Anesijā. Nākotnes KLP ir jāaplūko plašākas vīzijas kontekstā, kurā būtisku daļu ieņem ilgtspējīga attīstība, konkurence un pārtikas pietiekamība pasaulē.

Dažādi augsta līmeņa pasākumi ir izvirzījuši vispārējo nodrošinātību ar pārtiku par vienu no svarīgākajiem jautājumiem starptautiskajā darba kārtībā. Starptautiski saprotams un atzīts, ka lauksaimniecība un lauku rajonu attīstība ir jāizvirza augstāk politiskajā darba kārtībā valstu, reģionālajā un, iespējams, arī kontinentālā līmenī. Piemēram, mēs esam detalizēti apsprieduši kopējo lauksaimniecības politiku un nodrošinātību ar pārtiku Eiropas Komisijas un Āfrikas Savienības komisijas sanāksmē kolēģiju līmenī – debatēs, ko mēs šogad plānojam pastiprināt.

Pēdējais, bet ne mazāk svarīgais jautājums ir Komisijas nepieciešamība sekot G8 līderu paziņojumam par vispārējo nodrošinātību ar pārtiku. Padomei gatavojoties pieņemt pārtikas mehānismu 16. decembrī, Eiropas Komisijai jau ir bijušas auglīgas sarunas ar ANO augsta līmeņa darba grupu.

Eiropas Komisija ar nepacietību gaida plašas darbības programmas piemērošanu. Komisija ir pārliecināta, ka vispārējai sadarbībai lauksaimniecības un nodrošinātības ar pārtiku jomā, kas pakāpeniski kļūst reāla, būs nozīmīga loma dažādo rekomendāciju piemērošanā, kas izteiktas šajā ziņojumā, tostarp to, kā atbalstīt mazos lauksaimniekus un kāda veida politiku tirdzniecības jomā īstenot, lai veicinātu nodrošinātību ar pārtiku, īpaši vistrauslākajās sabiedrības daļās.

Acīmredzams, ka ir jāizvairās no ierobežojumiem un aizliegumiem eksporta jomā, un solis uz priekšu ir tirdzniecības liberalizācija. Pastiprinātas tirdzniecības plūsmas ir daļa no risinājuma, lai panāktu nodrošinātību ar pārtiku.

Komisija cer, ka Eiropas iestāžu drosmīgajam pasākumam mobilizēt vienu miljardu eiro, kam sekos arī citi finanšu instrumenti, kas ir piešķirti, lai risinātu pārtikas krīzi gan īstermiņā, gan vidējā termiņā un ilgtermiņā, sekos arī citi ziedotāji.

Madrides konference par vispārēju nodrošinātību ar pārtiku 26. un 27. janvārī noteikti ir galvenais notikums, kas pavirzīs debates citā līmenī, tādā līmenī, kas tieksies noteikt pamata prioritātes pārtikas nepietiekamības novēršanai pasaulē.

Eiropas Komisija turpinās spēlēt aktīvu lomu vispārējās nodrošinātības ar pārtiku panākšanā un *McGuinness* ziņojums noteikti veiksmīgi analizē dažus iespējamus risinājumus, ko EK un plašāka starptautiskā sabiedrība varētu apsvērt.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsošana notiks otrdien 12.00.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Kader Arif (PSE), rakstiski. – (FR) Parlamenta īstenotie pasākumi pārtikas dumpja sākumā ir ļāvuši atvēlēt 1 miljardu eiro pārtikas krīzes apkarošanai. Neņemot vērā šo ārkārtējo pasākumu, es vēlos uzsvērt nepieciešamību pēc ilgtermiņa starptautisko stratēģiju, kas balstās uz vietējo un naturālo saimniecību un kas atbilst iedzīvotāju vajadzībām un teritoriju potenciālam.

Patiešām, iedzīvotāju skaita palielināšanās pasaulē, globālā sasilšana, nekontrolēta biodegvielas ražošana un agresīva spekulācija ir daudzie faktori, kas palielina spriedzi lauksaimniecības tirgū. Šie faktori norāda, ka krīze nebūs īsa un ka sabiedrības politika kopumā būs jāizskata atkārtoti, lai uzlabotu ražošanas metodes un starptautiskā tirgus regulēšanu.

Es uzskatu, ka KLP ar novērstām pārmērībām un trūkumiem, varētu kļūt par efektīvas, godīgas un atbildīgas politikas piemēru, kas risina pārtikas problēmu un vienlaicīgi arī apvieno ekonomiku, sabiedrību un vidi. Tai arī vajadzētu palīdzēt attīstības valstīm izmantot Eiropas tehnoloģijas, zināšanas un pieredzi. Taču pirmkārt un galvenokārt Eiropai vajadzētu strādāt pie starptautiskās tirdzniecības nosacījumu reformām, lai šie nosacījumi nebūtu pretrunā ar valstu tiesībām atbalstīt to lauksaimniecību, garantējot to nodrošinātību ar pārtiku.

Katerina Batzeli (PSE), rakstiski. – (EL) Līdz šim starptautiskie un reģionālie nolīgumi nav spējuši normalizēt pieprasījumu tirgū un tirdzniecību, kā arī nodrošināt pārskatāmas un stabilas cenas lauksaimniecības produktiem.

Regulai par lauksaimniecības tirgiem vajadzētu balstīties uz efektīvu pasākumu ilgtermiņa stratēģiju un ražotāju organizēšanu un informēšanu par situāciju un tirgus prognozēm.

Šādas politikas pamata princips ir panākt drošus ienākumus, kurus neietekmētu risks un krīze, kas rodas gan no nelabvēlīgiem laika apstākļiem, gan tirgus izkropļošanas un neparasti ilga un izplatīta cenu krituma.

Ir nepieciešama kopēja un efektīva politika, piemēram:

- Eiropas un starptautiskās sistēmas ražošanas un tirgus uzraudzībai, lai nodrošinātu laicīgu brīdinājumu sistēmu ražošanas tendenču noteikšanai;

- globāla pārtikas un pārtikas rezervju inventarizācija;

- Eiropas sistēma tirgus uzraudzībai un lauksaimniecības produktu un ieguldījumu cenu izmaiņu fiksēšanai, ko varētu kombinēt ar līdzīgu starptautisku sistēmu FAO aizgādībā.

Labā ideja arī būtu iekļaut nākamajā nolīgumā Dohas sarunu kārtā ārkārtas gadījumus, kuros sniegt palīdzību pārtikas jomā, jo līdz šim šādi noteikumi nav saistoši.

Constantin Dumitriu (PPE-DE), rakstiski. – (RO) *McGuinness* izdarītie secinājumi viņas ziņojumā par vispārējo nodrošinātību ar pārtiku tagad ir acīmredzami arī Rumānijā. Mēs piedzīvojam cenu pieaugumu visām pamata pārtikas precēm nacionālās valūtas devalvācijas rezultātā, kā arī izejmateriālu cenu pieaugumu un pārstrādes uzņēmumu ņemto aizdevumu atmaksājamo summu palielināšanos.

Turklāt globālās sasilšanas rezultātā mēs arvien biežāk piedzīvojam gadījumus, kad ražu iznīcina dabas katastrofas. Faktiski dalībvalstu zemnieki šajā situācijā ir visneaizsargātākie, jo viņiem piešķirto subsīdiu apjoms ir zemāks nekā citās dalībvalstīs.

Tādēļ, pamatojoties uz ierosinātajiem grozījumiem, es aicinu Komisiju izpētīt iespēju radīt kādu ieviešanas sistēmu Kopienas līmenī, neatkarīgi no jebkādas īpaši piešķirtas palīdzības ražas apdrošināšanai, lai novērstu un apkarotu globālās sasilšanas ietekmi.

Kopienas standarti, kas attiecas uz pārtikas ražotājiem, ir stingri. Tādēļ pārtikas cenas ES ir augstas. Taču es patiešām uzskatu, ka lauksaimniecība var kalpot par atbalsta punktu Eiropas ekonomikas atveseļošanai, ko ir ietekmējusi globālā krīze, un atjaunojamo enerģijas avotu attīstība var pozitīvi ietekmēt lauksaimniecības un pārtikas jomu.

Ja mēs īstenosim nepieciešamos piesardzības pasākumus, tad mēs varēsim sasniegt biodegvielas ražošanas izaugsmi, neapdraudot vidi vai vispārējos pārtikas krājumus.

Roselyne LeFrançois (PSE), rakstiski. – (FR) Šis ziņojums par KLP un vispārējo nodrošinātību ar pārtiku sniedz mums lielisku iespēju aplūkot, kā mēs varam nodrošināt, ka Eiropas lauksaimniecībai ir vadošā loma planētas līdzsvarotā nodrošināšanā ar pārtiku. Patiešām, lai gan nepieciešamība pēc pārtikas pasaulē tikai pieaug, tomēr lauksaimniecībai piešķirtās palīdzības apjoms ir nepārtraukti samazinājies kopš pagājušā gadsimta astoņdesmitajiem gadiem. Tādēļ es iesniedzu vairākus grozījumus lauksaimniecības un lauku rajonu attīstības komitejai, kuru mērķis ir padarīt šo ziņojumu mērķtiecīgāku un jo īpaši ierosināt Eiropas Komisijai pieņemt plašu stratēģiju jautājumiem, kas saistīti ar nodrošinātību ar pārtiku, tādējādi padarot visu Savienības kopējo politiku saskanīgāku.

Lai gan es esmu iepriecināts, ka šajā tekstā ir uzsvērtā KLP svarīgā loma nodrošinātībā ar pārtiku sasniegšanā, es paužu nožēlu, ka referente vairāk atbalsta lauksaimniecības politikas saskaņošanu ar tirgu un ka viņa vaino vides aizsardzības iniciatīvas par to, ka tās ir atbildīgas par lauksaimniecības ražošanas samazināšanos Eiropā. Manuprāt, šis apgalvojums ir pilnīgi maldīgs un, tieši pretēji, es uzskatu, ka ir nepieciešams risināt klimata pārmaiņu problēmu, lai attīstītu jaunus risinājumus, kā ražot vairāk un labāk.

Véronique Mathieu (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Šodien ES ir steidzami jāuzlabo nodrošinātība ar pārtiku un jārisina galvenās problēmas. Pirmkārt, lauksaimniecības ražojumu apjomam ir jādubultojas trīsdesmit gados, jo iedzīvotāju skaits pasaulē sasniegs 9 miljardus cilvēku līdz 2050. gadam. Faktiski 860 miljoni cilvēku turpina ciest badu. Šādai attīstībai ir jābūt ilgtspējīgai un pirmkārt un galvenokārt jābalstās uz vietējo lauksaimniecību.

Lielās pārtikas cenu svārstības pasaulē, kopā ar pasaules pārtikas krājumu atbilstošu pārvaldību ir turpmākā problēma. Lai Eiropas valstu zemniekiem nodrošinātu godīgus ienākumus, es atbalstu apdrošināšanas ideju, kas vairāk aizsargātu viņus pret cenu svārstībām, kā arī ideju par iniciatīvu izveidot vispasaules pārtikas inventarizācijas sistēmu.

Visbeidzot, ņemot vērā tirdzniecības ar dzīvniekiem un augiem palielināšanos, ES pienākums ir piemērot efektīvu stratēģiju, lai novērstu veselības krīzes Eiropā. Šai stratēģijai ir jābalstās uz profilaksi, izsekojamību un atsaucību. Attiecībā uz šo Ministru padomes nesenais lēmums stiprināt un saskaņot svarīgus kontroles pasākumus nozīmē, ka mūsu līdzpilsoņi varēs baudīt labākas kvalitātes pārtiku.

Tagad vairāk nekā jebkad agrāk lauksaimniecībai ir galvenā loma izaugsmes un attīstības jomā. Tādēļ mums tā ir jāaizsargā par katru cenu!

Daciana Octavia Sârbu (PSE), rakstiski. – (RO) Pasaules pārtikas krīze, ko izraisīja kukurūzas, kviešu un enerģijas cenu nepārtrauktā palielināšanās, iedzīvotāju skaita pieaugumus pasaulē un klimata pārmaiņas ir izraisījušas vairākas sacelšanās un nemierus, kas, ja netiks panākts risinājums tuvākajā nākotnē, varētu destabilizēt situāciju valstīs un reģionos visā pasaulē. Uztraucoša ir starpība starp iedzīvotāju skaita pieauguma proporciju, jo iedzīvotāju skaits var sasniegt vairāk nekā deviņus miljardus iedzīvotāju līdz 2050. gadam, un vispārējās nodrošinātības ar pārtiku mazināšanos. Šāda situācija visdrīzāk novedīs pie konfliktiem par naftu, ko pārspēs konflikti par dzeramo ūdeni un pārtiku vai cīņa par izdzīvošanu. Šobrīd Eiropas Savienība ir galvenais humānās palīdzības sniedzējs, taču pārtikas krājumi kļūst arvien mazāki un attīstības valstīm, īpaši Āfrikai, ir nepieciešams lielāks atbalsts, lai palīdzētu tām cīnīties pret nabadzību un hronisku badu. Lauksaimniecības atkarības mazināšana no fosilās enerģijas avotiem, bioloģisko produktu izmantošana, auglīgu augšņu saglabāšana, kopējās lauksaimniecības politikas piemērošana pārtikas krīzei ir dažas pamata problēmas, kas ir jāņem vērā, lai panāktu izeju no šī strupceļa.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE), rakstiski. – (HU) Vissvarīgākais jautājums, ar ko Eiropas lauksaimniecības nozare saskarsies 2009. gadā, ir kā globālā ekonomikas krīze ietekmēs lauksaimniecības produktu ražošanas nosacījumus un patērētājus. Šis jautājums būs galvenais temats Otrajā Ungārijas lauksaimniecības sanāksmē,

ko es organizēšu kopā ar Ungārijas lauksaimniecības un lauku rajonu attīstības ministrijas valsts sekretāru *Zoltán Gőgös* 2009. gada 17. aprīlī Pápas pilsētā. Kopš 2006. gada labības cena starptautiskajā tirgū ir pieaugusi trīskārt, kviešu cena par 180 %, kamēr kopumā pārtikas cenas par 83 %. Līdz 2050. gadam iedzīvotāju skaits pasaulē pieaugs līdz 9 miljardiem, un, lai apmierinātu viņu vajadzības, mums būs jādubulto lauksaimniecības ražošanas apjoms. Tādējādi lētās pārtikas dienas ir beigušās. Tādēļ ir ļoti svarīgi saglabāt, un, ja iespējams, palielināt lauksaimniecības ražošanas jaudu Eiropas Savienībā. Nav pieņemams, ka KLP sektora reformu rezultātā lauksaimniecības produkcija Eiropas Savienībā samazinās. Labs piemērs šajā gadījumā ir cukura reforma, kas ir novedusi pie Ungārijas cukura nozares izzušanas, un subsīdijas, kas ir piešķirtas vīnogulāju iznīcināšanai viņa reformas politikas kontekstā. Tiešā finansējuma lauksaimniecībai atdalīšana no ražošanas arī ir došanās šajā virzienā.

Mums ir nepieciešams rast atbilstošu līdzsvaru starp pārtikas un biodegvielas ražošanu, un pēdējā nedrīkst apdraudēt vispārējo nodrošinātību ar pārtiku. Amerikas Savienoto Valstu bioetnola programma ievērojami veicināja pārtikas cenu pieaugumu 2008. gadā. Pamatojoties uz šo pieredzi Eiropas Savienībā ir atkārtoti jāizskata tās iepriekšējie lēmumi attiecībā uz biodegvielas proporcijām. Visbeidzot, es mudinu uzsākt nekavējotus pasākumus Eiropas Savienības līmenī pret monopolu radīšanu pārtikas mazumtirgotāju vidū, lai aizsargātu ražotājus.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), rakstiski. – (RO) Enerģijas cenas pieaugums, nelabvēlīgi laika apstākļi un enerģijas pieprasījuma palielināšanās pateicoties iedzīvotāju skaita pieaugumam pasaulē ir radījusi augstas pārtikas cenas. Es mudinu Komisiju izpētīt saistību starp augstām pārtikas cenām un pieaugošām enerģijas cenām, īpaši izmantotajam kurināmajam.

Lauksaimniecības nozarei ir nepieciešams uzlabot enerģijas izmantošanas efektivitāti. Graudaugu izmantošanas proporcionālam pieaugumam biodegvielas ražošanā un atjaunojamās enerģijas izmantošanai varētu būt pozitīva ietekme uz lauksaimniecības pārtikas nozari, ko ietekmējušas mēslojuma un pesticīdu augstās cenas, kā arī pārstrādes un transporta cenu pieaugums. Es mudinu Komisiju rūpīgi uzraudzīt pieaugušās biodegvielas ražošanas ietekmi Eiropas Savienībā un trešajās valstīs saistībā ar izmaiņām zemes izmantošanā, pārtikas cenās un pārtikas pieejamībā.

Pamudinājumiem veicināt ilgtspējīgu enerģijas graudaugu kultivāciju nevajadzētu apdraudēt pārtikas ražošanu. Es uzskatu, ka pētniecība lauksaimniecības jomā ir nepieciešama, lai veicinātu lauksaimniecības produktivitāti. Es arī aicinu dalībvalstis pilnībā izmantot iespējas, ko šajā jomā piedāvā Septītā pētniecības un tehnoloģiju attīstības pamatprogramma un pieņemt pasākumus, kas ilgtspējīgi un energoefektīvi uzlabotu lauksaimniecības produkcijas apjomu.

19. Pilsoniska dialoga izveides perspektīvas Lisabonas līguma ietvaros (īss izklāsts)

Priekšsēdētājs. – Nākamais jautājums ir *Grabowska* kundzes ziņojums (A6-0475/2008) Konstitucionālo lietu komitejas vārdā par pilsoniska dialoga izveides perspektīvām Lisabonas līguma ietvaros (2008/2067(INI)).

Genowefa Grabowska, referents. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, Komisār, mēs mainām tematu, lai apspriestu dialogu starp Eiropas Savienības iestādēm un tās valstu pilsoņiem. Šis dialogs nav pietiekams. Starp Eiropas Savienību un tās pilsoņiem ir dziļa plaisa, tomēr *Jean Monnet* uzsvēra, ka Eiropas Savienība tika radīta tās valstu pilsoņiem, nevis valstīm un valdībām.

Eiropas Savienība paplašinās un iegūst vairāk pilsoņu, taču tās iestādēm ir grūtības veidot dialogu ar pilsoņiem. Tas kļuva acīmredzams gūstot sāpīgo pieredzi, kad franči un nīderlandieši teica „nē” Lisabonas līgumam. Neraugoties uz to, ir skaidrs, ka Eiropas Savienības iestādes cenšas uzlabot dialogu ar pilsoņiem. Viņas atveras tam un skaidri atzīst pilsoniskās sabiedrības lomu. Šajā jomā arvien pieaug Eiropas Savienības politikas klāsts saziņas nozarē. Ir pat radīts jauns termins – pilsoniskais dialogs – šīs politikas aprakstīšanai. Taču ir nepieciešams kas vairāk. Tādēļ Eiropas Parlaments cenšas risināt šo problēmu un pūlas radīt piemērotu sistēmu šim mērķim un veicināt šāda veida saziņu starp Eiropas Savienības iestādēm un tās valstu pilsoņiem. Tas atrisinātu jautājumu par demokrātijas trūkumu un parādītu, ka arī pilsoņiem ir nozīmīga loma Eiropas Savienības lēmumu pieņemšanas procesā.

Lisabonas līguma 10. pantā ir noteikts, ka „katram pilsonim ir tiesības piedalīties Savienības demokrātiskajā dzīvē. Lēmumus pieņem iespējami atklāti, un tie cik iespējams ir tuvināti pilsoņiem.” Tur ir arī papildu noteikums, ka viens miljons Eiropas Savienības pilsoņu var uzņemties likumdošanas iniciatīvu. Pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā viens miljons pilsoņu varēs vērsties pie Eiropas Komisijas un aicināt to iesniegt likuma projektu par tematu, kas ir svarīgs pilsoņiem.

Tādēļ es atsaucos uz pilsonisko dialogu šajā ziņojumā. Šo dialogu nenosaka tiesību akti. Tomēr tas ir svarīgs un es vēlos, lai to balsta vai pareizāk sakot, lai tas balstās uz šādiem principiem. Pirmkārt, es esmu ieviesis pilsoniskās sabiedrības pārstāvības principu šajā ziņojumā. Es vēlos, lai pilsoniskā sabiedrība būtu atbilstoši pārstāvēta Eiropas Savienības līmenī, tas ir, es vēlos, lai to pārstāv partneri, kas pareizi pauž un pārstāv pilsoņu intereses.

Es vēlos, lai pilsoniskais dialogs ir abpusējs un divpusējs process. Tas nozīmē, ka ne tikai Eiropas Savienība vērstas pie pilsoņiem, un tie atbild. Eiropas Savienībai arī ir jāinformē pilsoņi, kad to uzskati ir ņemti vērā un jāpaskaidro, kāda ir šo uzskatu nozīme. Tādēļ mums ir nepieciešama atgriezeniskā saite starp Eiropas Savienību un pilsoņiem.

Es vēlos, lai pilsoniskais dialogs balstās uz skaidrības un pārskatāmības principiem. Mums ir jāvadās pēc skaidriem nosacījumiem, kad mēs aicinām sabiedrības pārstāvjus risināt dialogu ar mums. Mums ir sistemātiski jāpublicē to organizāciju saraksts, kas nodarbojas ar konsultācijām. Būtu gudri, ja Eiropas Savienība nozīmētu kontaktpersonu, kas atbild par šo jomu, proti, dialogu.

Nav viegli radīt likumus šajā jomā. Eiropas Komisija jau izveidoja projektu apspriežu un dialoga kultūras principu stiprināšanai 2002. gadā, un tādēļ es ceru, ka tā būs gatava izveidot projektu atbilstošiem principiem. Šiem principiem ir jāklūst par visu iestāžu kopējiem principiem. Es tāpat vēlos piebilst, ka arī dalībvalstīm ir jāveicina pilsoniskais dialogs. Es nevaru pieminēt visas šī ziņojuma daļas. Tomēr es vēlos pārbaudīt tā saturu pie pirmās iespējas, proti, 2009. gada vēlēšanu kampaņā Eiropā. Es vēlos izmantot šo notikumu un veikt pirmo pasākumu ceļā uz dialoga veidošanu ar Eiropas valstu pilsoņiem, informējot viņus par labāko, ko Eiropas Savienība piedāvā un mācoties no viņiem to, par ko mums būtu jācīnās šajā Parlamentā.

Androulla Vassiliou, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs, pirmām kārtām Komisija pateicas referentei *G. Grabowska*, kā arī Konstitucionālo jautājumu komitejai par lielisko ziņojumu.

Mēs piekrītam, ka pilsoniskajai sabiedrībai ir būtiska nozīme Eiropas integrācijā. Tā ir viens no svarīgākajiem instrumentiem saziņā starp Eiropas institūcijām, Eiropas Savienības sabiedrību un tās pilsoņiem, un tā palīdz pilsoņiem izmantot savas tiesības piedalīties Savienības demokrātijas veidošanā.

Komisijai ir senas un stipras tradīcijas savstarpējā sadarbībā ar pilsoniskās sabiedrības organizācijām. Šī sadarbība starp Komisiju un pilsonisko sabiedrību ir palielinājusies, aptverot plašu jautājumu loku no politiskā dialoga līdz projektu vadībai gan Eiropas Savienībā, gan partnervalstīs.

Lisabonas līgums mūsu līdzšinējām darbībām nodrošinātu daudz oficiālāku pamatu un dotu jaunu stimulu to tālākai veicināšanai. Tas arī piedāvātu vēl vienu iespēju pilsoniskajai sabiedrībai īstenot savus uzskatus, izmantojot pilsoņu iniciatīvu.

Iesaistot ieinteresētās puses aktīvā dialogā, pilsoniskā sabiedrība jānodrošina ar piemērotiem instrumentiem sava viedokļa paušanai un uzklaušanai. Arī Eiropas Savienības iestādēm ir vajadzīgi līdzvērtīgi piemēroti instrumenti, lai nodrošinātu, ka pilsoniskās sabiedrības un pilsoņu paustais viedoklis tiek pienācīgi uzklauts un iekļauts sistēmā. Komisija atzinīgi vērtē to, ka šajā ziņojumā atbalstītas daudzas idejas, kuras Komisija jau ievieš.

Pašreizējā Komisija, izmantojot tai piešķirtās pilnvaras, ir uzsākusi vairākas iniciatīvas pilsoniskās sabiedrības organizāciju un atsevišķu pilsoņu iesaistīšanai publiskajās debatēs par ES jautājumiem. Viens no novatoriskākajiem piemēriem ir apspriedes ar pilsoņiem, izmēģinot gan pārdomātas aptaujas, gan apspriedes.

Lai izprastu iedzīvotāju vajadzības un vēlmes, pēdējo 35 gadu laikā Eiropabarometrs ir kļuvis par ļoti vērtīgu instrumentu sabiedriskā viedokļa analīzei Eiropā. Tomēr ne Komisija, ne Parlaments nevar vienpusēji organizēt Eiropas mēroga publiskās debates. Tas būs iespējams tikai tad, ja Eiropas Savienības iestādes un dalībvalstis sadarbosies. Tas ir Parlamenta, Padomes un Komisijas 2008. gada 22. oktobrī parakstītās politiskās deklarācijas „Partnerība informācijas sniegšanā par Eiropu” mērķis.

Šajā kontekstā Komisija un Parlaments jau sadarbojas ar dalībvalstīm, izmantojot tādas pārvaldības partnerības, kas ietver reģionālas un vietēja mēroga kampaņas par specifiskiem jautājumiem, iesaistot arī vietējās varas iestādes un nevalstiskās organizācijas. Šo pieeju vēl efektīvāku padarīs 11 jaunas pārvaldības partnerības 2009. gadā.

Komisija piekrīt uzskatam, ka produktīva dialoga pamatā ir visu pušu – ES iestāžu, dalībvalstu un pilsoniskās sabiedrības – aktīva līdzdarbība. Komisija cer, ka Lisabonas līgums stāsies spēkā, un ir gatava veikt vajadzīgos pasākumus, lai īstenotu praksē savus nosacījumus un turpinātu attīstīt pilsonisko dialogu.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsošana notiks otrdien plkst. 12.00.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE), rakstiski. – (PL) Ja Eiropas Savienība vēlas būt patiesi demokrātiska un tuvināties tās pilsoņiem, tad gan Eiropas Savienības iestādēm un dalībvalstīm, gan pilsoniskajai sabiedrībai cieši jāsadarbjas vietējā, reģionālā un valstu līmenī.

Pilsonisko sabiedrību pārstāv daudzas pilsoņu brīvprātīgi dibinātas nevalstiskas un bezpeļņas organizācijas. Tam ir būtiska nozīme Eiropas integrācijas procesā, jo tādējādi Eiropas iestādes tiek informētas par Eiropas Savienības pilsoņu nostāju un vēlmēm. Tādēļ ir ļoti svarīgi nodrošināt pilsoņus ar efektīvu un uzticamu informāciju un popularizēt pilsonisko dialogu, it īpaši attiecībā uz Eiropas Savienības rīcību un nodomu sekmēšanu un izplatīšanu, Eiropas sadarbības tīkla attīstību un Eiropas identitātes stiprināšanu pilsoniskajā sabiedrībā.

Ja Savienība vēlas sasniegt savus politiskos mērķus un nodomus, tai vajag lielāku politisko jautājumu izpratni, efektīvāku pilsonisko dialogu un plašākas publiskās debates.

Lisabonas līgums stiprina pilsoņu tiesības Savienības kontekstā, atvieglojot pilsoņiem un asociācijām pilsoniskās sabiedrības pārstāvniecību debatēs par tā saukto pilsoņu Eiropu.

Eiropas Savienības iestādēm jāsadarbjas daudz ciešāk, lai veicinātu Eiropas pilsonisko dialogu un iedrošinātu Savienības pilsoņus vairāk iesaistīties Eiropā. Ir būtiski veicināt pilsoņu plašāku iesaistīšanos Eiropas debatēs un diskusijās. Pilsoņi arī aktīvāk jāiesaista tuvojošajās Eiropas Parlamenta vēlēšanās. Galu galā, kā minēja *Jean Monnet*, mēs neveidojam Savienību valstīm un valdībām, bet gan to pilsoņiem.

Zita Gurmai (PSE), rakstiski. – (HU) Dalība pilsoniskās sabiedrības organizācijā Eiropas pilsoņiem nodrošina iespēju aktīvi līdzdarboties politikas veidošanā. Lai sasniegtu ES mērķus, pilsoņu aktīva iesaistīšana šajā procesā un konkrētu, taustāmu iespēju radīšana iniciatīvu uzsākšanai, atgriezeniskās saites nodrošināšanai un kritikas un atšķirīgu viedokļu izteikšanai ir patiesi izaicinājums. Tomēr, tā kā nepastāv vienota, precīza juridiska pilsoniskās sabiedrības organizācijas definīcija, tas var radīt sarežģījumus.

Lai ES pilsoņi varētu novērtēt Eiropas Savienības piedāvātās priekšrocības, mums jāturpina veicināt demokrātija un jāpalielina pārredzamība, un jāuzlabo ES darbības efektivitāte. Demokrātijas trūkumu vairumā gadījumu izraisa tas, ka pilsoņiem vienmēr nav pieejama būtiskā informācija. Daļa dokumentu par Kopienas lēmumu pieņemšanas procesu joprojām nav pieejami, tādēļ mums jāturpina process, lai palielinātu piekļuvi Kopienas darba dokumentiem.

Apspriežu mehānisms ir Eiropas iestāžu darbības neatņemama daļa. Mums jānosaka pamatprincipi un obligātais noteikumu kopums attiecībā uz apspriedēm un jāizveido tāda apspriežu struktūra, kura ir gan konsekventa, gan pietiekami elastīga, lai piemērotos iesaistīto pušu specifiskām vēlmēm.

Jo Leinen (PSE), rakstiski. – (DE) Šis ziņojums skaidri norāda uz Eiropas Savienības tuvināšanos tās pilsoņiem un piedāvā reālus soļus šī mērķa realizēšanai.

Mēs aicinām visas Eiropas Savienības iestādes uzsākt dialogu ar pilsonisko sabiedrību – visaptverošu uzdevumu to politiskajā darbībā.

Iedzīvotāji atbalsta Eiropas Savienību tikai tad, ja viņi ir informēti par politiskajiem projektiem un pasākumiem un ja viņi var piedalīties lēmumu pieņemšanā, piemēram, izmantojot apspriedes. Pēc Lisabonas līguma noraidīšanas Īrijā, mēs redzējām negatīvās sekas, kādas uz Eiropas integrāciju var atstāt apzināti izplatīta dezinformācija. Nākotnē šāda situācija būtu jānovērš, izmantojot proaktīvu informāciju un dialoga politiku. It īpaši tas attiecas arī uz Padomi un dalībvalstu valdībām, kurām vajadzētu pielikt lielākas pūles, lai sniegtu labāku informāciju par Eiropas Savienību.

Ir jāvienkāršo un jāuzlabo piekļuve visu Eiropas Savienības iestāžu dokumentācijai, lai ikviens tās pilsonis var gūt ieskatu šo iestāžu darbībā.

Mūsu mērķis ir izveidot spēcīgu Eiropas pilsonisko sabiedrību kā galveno priekšnoteikumu Eiropas sabiedriskās jomas attīstībai. Tādēļ mēs prasām beidzot noteikt vajadzīgos pamatnosacījumus, kas, pirmkārt, nozīmē Eiropas asociāciju hartu, kā arī vajadzīgo pamatinfrastruktūru aktīvajiem pilsoņiem Eiropas līmenī.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), rakstiski. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, *G. Grabowska* ziņojums par pilsoniskā dialoga veicināšanas perspektīvām saskaņā ar Lisabonas līgumu ir laika un resursu izniekošanas piemērs. Tādēļ rodas svarīgs pamatjautājums – par ko patiesībā ir šīs debates? Galu galā Lisabonas līgums vairs nepastāv, jo Īrija to referendumā noraidīja. Tas nozīmē, ka iepriekš minētais dokuments vairs nav juridiski saistošs. Veidot kaut ko uz šī līguma pamatiem ir kā būvēt māju smiltīs. Veidot kaut ko uz līguma pamata, kurš vairs nepastāv, ir demokrātijas un brīvo valstu vienlīdzīgo tiesību pārkāpums. Tas atsauc atmiņā demokrātijas definīciju. Es saprotu demokrātiju kā izvēles brīvību, nevis kā ko uzspiestu un iedzīvotāju gribas nerespektēšanu. Demokrātijā suverēni ir cilvēki, nevis atsevišķas interešu grupas. Iedzīvotāju gribas galējā izpausme ir referendums, nevis vadošās kļīķes lēmums, kurš ir pretstatā iedzīvotāju izteiktajai gribai. Vai to ir tik grūti saprast?

Dushana Zdravkova (PPE-DE), rakstiski. – (BG) Vēlos apsveikt *G. Grabowska* ar lielisko ziņojumu, kas, esmu pārliecināta, uzlabos un veicinās pilsonisko dialogu. Par dialogu starp Eiropas Savienības pilsoņiem un tās iestādēm var runāt daudz. Kā Bulgārijas pilsoņu asociācijas priekšsēdētāja es stingri uzskatu, ka tas ir viens no svarīgākajiem Eiropas nākotnes attīstības elementiem, kurš steidzami jāreformē un jāuzlabo.

Uzskatu, ka šis ziņojums Eiropas Parlamentam ļaus sniegt vajadzīgās pamatnostādnes un ieteikumus citām iestādēm, kā arī pilsoniskajām organizācijām, jo bez šo organizāciju sadarbošanās un līdzdalības mēs nevarēsim sasniegt sev izvirzīto mērķi.

Ziņojumā tiek piedāvāts vienlīdzīgs dialogs, ņemot vērā daudzo asociāciju atšķirības un neatkarību. Tas veicinās pilsonisko iesaisti politiskajos procesos, ņemot vērā būtiskos jautājumus, ar ko nākas saskarties gan atsevišķu valstu, gan Eiropas līmenī. Tādēļ ir ļoti svarīgi atrast atšķirīgu pieeju, lai gūtu rezultātus gan dažādās valstīs, gan nozarēs katrā valstī atšķirīgā attīstības līmeņa dēļ.

Es paļaujos, ka gan citas iestādes, gan dalībvalstis ņems vērā mūsu ieteikumus pēc iespējas ātrāk, pat ja Lisabonas līgums drīz nestāsies spēkā.

20. Publiskās finanses EMS – 2007. un 2008. gads (īss izklāsts)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir *D. Gottardi* ziņojums (A6-0507/2008) Ekonomikas un monetārās komitejas vārdā par valsts finansēm EMS 2007. un 2008. gadam (2008/2244(INI)).

Donata Gottardi, referente. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, tieši pirms gada mēs nolēmām apvienot ziņojumus par valsts finansēm 2007. un 2008. gadam. Tam bija vismaz divi iemesli – mēģināt paātrināt procesu un ņemt vērā notiekošās pārmaiņas. Tajā laikā mēs nevarējām pilnībā paredzēt pārmaiņu kopējo nozīmi, bet jau tad bija acīmredzami, ka, analizējot divus gadus kopā, mēs iegūtu visaptverošāku un precīzāku situācijas novērtējumu. Un mums bija taisnība! Ziņojums, par kuru balsosim rīt, pastāvīgi tiek atjaunots.

Ciešā saikne starp valsts finansēm un finanšu un ekonomisko krīzi ir acīmredzama. Padomājiet par resursiem, kas piešķirti banku un lielo uzņēmumu sanācijai, un ražošanai sniegto atbalstu, un atcerieties par galvenokārt mazo un vidējo uzņēmumu saucieniem pēc palīdzības, kā arī par pilsoņu aizsardzību no recesijas sekām. Eiropas iestāžu un dalībvalstu uzmanība ir vērsta uz visiem šiem pasākumiem, tomēr tām nevajadzētu nenovērtēt vai pavājināt mūsu izredzes un apņemšanos nākamo paaudžu vārdā.

Ziņojumam ir vismaz divi līmeņi – pirmkārt, vispārīgais, stabils un visām situācijām piemērotais, un, otrkārt, ārkārtas reaģēšana uz pašreizējo krīzi. Nemainīgi un vēl stingrāk iezīmējas princips, ka augstas kvalitātes, ilgtspējīgas valsts finanses ir nepieciešamas ne tikai atsevišķām valstīm, bet arī kopējai ekonomikai un Eiropas sociālajam modelim. Attiecībā uz ieņēmumiem, ir jāveic pasākumi, lai paplašinātu nodokļu bāzi, taču nevājinot progresīvās nodokļu sistēmas principu, un jāsamazina nodokļu slogs vispārīgā jau attiecībā uz vidēja un zema līmeņa darba algām un pensijām. Attiecībā uz izdevumiem, jāņem vērā konteksta izvērtējums, prasības, iedzīvotāju sastāvs, pienācīgi ņemot vērā arī dzimumu līdztiesību politiku un demogrāfiskās izmaiņas. Tā vietā, lai ieviestu izdevumu neierobežotu samazinājumu, tie būtu jāreorganizē, daļēji pārdalot budžeta posteņus un modernizējot valsts pārvaldi.

Lietderīgi būtu ievērot dzimumu līdztiesības principu budžeta plānošanā – metodi, kuru Eiropas Parlaments jau kādu laiku ir noteicis par prioritāti un veicina, bet kura joprojām nav kļuvusi par normu. Šī metode palielina pārredzamību un salīdzināmību, to daudz vairāk atzīst pilsoņi un tādējādi tā veicina uzticēšanās un piederības sajūtu.

Šodienas nepieredzētā nestabilitāte prasa noteiktu rīcību. Ja valsts sektora iejaukšanās atkal ir nonākusi uzmanības centrā, mēs nedrīkstam atkārtot iepriekšējās kļūdas – tas būtu vēl nepiedodamāk. Tā vietā mums krīze jāvirza uz jaunu attīstības modeli, kas būtu patiesi stabils gan no vides, gan sociālā aspekta.

Kad runājam par darbību koordinēšanu Eiropas līmenī, mums būtu jādomā par pašiem savu pretciklisko vadību, darbojoties kopā un vienā virzienā, pastiprinot cīņu pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un “nodokļu paradīzēm”, kā arī sasaistot kopā valstu plānus. Kad iejaucamies, lai atbalstītu uzņēmējdarbību, mums jānovērtē ietekme uz konkurenci, vienlīdzīgi konkurences apstākļi un iekšējā tirgus darbība, garantējot uzraudzību, atbildību, ierobežojumus un konsekvētu rīcību. Stabilitātes un izaugsmes pakta pārskats pieļauj kontrolētu elastību, kas jāizmanto uzmanīgi un raugoties ilgtermiņa perspektīvā.

Stratēģiskos, iepriekš noteiktos sektoros atkārtoti jārealizē makroekonomiskās politikas un kopējas investīcijas, izmantojot tādas instrumentus kā eiroobligācijas, vienlaicīgi cieši uzraugot vietējā līmeņa un reģionālos stabilitātes plānus. Ekonomikas un monetārajā komitejā valdība plaša vienprātība par ziņojumu, jo vairākam politisko grupu šī vīzija ir kopīga. Es patiešām ceru, ka tas ir priekšvēstnesis labam rezultātam rītdienas balsojumā.

Androulla Vassiliou, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs, Komisija atzinīgi vērtē D. Gottardi ziņojumu, kura būtība saskan ar diviem iepriekšējiem Komisijas ziņojumiem par valsts finansēm EMS 2007. un 2008. gada jūnijā. Komisija piekrīt arī referenta 7. janvārī iesniegtajiem trim jaunākajiem grozījumiem.

Eiropas Parlamenta ziņojums apstiprina, ka pārskatītais Stabilitātes un izaugsmes pakts (SIP) līdz šim darbojas veiksmīgi. Īpaši jāatzīmē, ka daudzas dalībvalstis ir pielikušas ievērojamas pūles, lai izpildītu pakta izvirzītās prasības. Kopš SIP reformas, pilnīgā saskaņā ar reformētā pakta nosacījumiem ir piemēroti gan korektīvie, gan preventīvie aspekti, un to ieviešanā nav bijusi vajadzība rīkoties iecietīgi.

Tomēr ziņojumā atzīmēta ļoti negatīva ekonomiskā perspektīva Eiropas Savienībai un eiro zonai 2009. gadam. Izaugsme ir būtiski samazinājusies, šogad pārejot pilnīgā lejupslīdē. Arī vispārējās ekonomiskās prognozes 2010. gadam nav iedrošinošas, tādēļ Komisija piekrīt Eiropas Parlamentam, ka šobrīd būtiski ir atbalstīt pieprasījumu, liekot lietā diskrecionālas fiskālās politikas instrumentus.

Tomēr fiskālās politikas virzienam būtu jāpaliek ilgtspējīgam, nodrošinot krīzes atrisinājumu. Šajā jautājumā Komisija piekrīt Parlamenta bažām par valsts finanšu ilgtermiņa ilgtspējību un turpina uzsvērt to novērtējumu.

Komisija 2009. gada rudenī iesniedz jaunu ziņojumu par Eiropas Savienības valsts finanšu ilgtermiņa stabilitāti. Komisija atbalsta arī Eiropas Parlamenta viedokli, ka valsts izdevumi jāpārorientē, lai uzlabotu valsts līdzekļu izlietošanas kvalitāti saskaņā ar Lisabonas stratēģiju. Šāda politikas virzība patiesi ir daļa no Eiropadomes pieņemtajām integrētās politikas pamatnostādņēm. Komisija turpina strādāt pie valsts finanšu attīstības kvalitātes daudz sistemātiskāka novērtējuma, iekļaujot uz izpildi pamatota budžeta izstrādi.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsošana notiks otrdien plkst. 12.00.

Rakstiska deklarācija (Reglamenta 142. pants)

Silvia-Adriana Țicău (PSE), rakstiski. – (RO) Divpadsmit dalībvalstīm 2006. gada pavasarī piemēroja pārmērīga deficīta procedūru. Piemērojot Padomes izdotos ieteikumus un lēmumus valstīm ar pārmērīgu deficītu, pēc diviem ar pusi gadiem dalībvalstu skaits, kurām piemēro pārmērīga deficīta procedūru, tuvojas nullei. Šie panākumi ir bijuši iespējami, pateicoties labvēlīgajiem ekonomiskajiem apstākļiem 2006. un 2007. gadā. Savukārt 2008. un 2009. gadā mēs piedzīvojam ekonomisko krīzi, kas daudzās dalībvalstīs jau ir izraisījusi ekonomikas lejupslīdi, bezdarba pieaugumu un daudzu uzņēmumu bankrotu, it īpaši mazo un vidējo uzņēmumu vidū. Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāns paredz nozīmīgus valsts ieguldījumus transporta un enerģētikas infrastruktūras modernizēšanai. Dalībvalstis izstrādā programmas mazo un vidējo uzņēmumu atbalstam, lai saglabātu to uzņēmējdarbību. Šajos apstākļos gan eiro zonas dalībvalstīm, gan visām pārējām dalībvalstīm būs grūti atbilst konverģences kritērijiem. Uzskatu, ka šie pasākumi jāievieš Eiropas līmenī, lai dalībvalstis varētu stāties risināt tādas uzdevumus kā iedzīvotāju novecošanās, migrācija, klimata pārmaiņas un citi. Lauksaimniecības, izglītības, veselības un transporta nozarēm, kuras ir svarīgākās nozares Eiropas Savienības ekonomiskajai attīstībai un Eiropas pilsoņu dzīves kvalitātei, jābūt ieguvējām no konkrētām valsts politikām.

21. Direktīvas 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem, un Direktīvas 2006/114/EK par maldinošu un salīdzinošu reklāmu transponēšana, īstenošana un tās uzraudzība (īss izklāsts)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir B. Weiler ziņojums (A6-0514/2008) Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas vārdā par Direktīvas 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem, un Direktīvas 2006/114/EK par maldinošu un salīdzinošu reklāmu transponēšanu, īstenošanu un tās uzraudzību (2008/2114(INI)).

Barbara Weiler, referente. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, pirms sāku runāt par savu ziņojumu, es vēlreiz vēlos uzsvērt, ka mēs nerīkojāties pareizi, pieņemot lēmumu debatēt par patstāvīgajiem ziņojumiem. Redzot, ka šīs debates neveido dialogu, diskusijas un pretējus viedokļus, neuzskatu tās par atbilstošām parlamentārajām debatēm un ceru, ka šo jautājumu atrisināsim tūlīt pēc Eiropas vēlēšanām.

Neskatoties uz iepriekš minēto, es vēlētos pateikties arī tiem deputātiem, kuru pašlaik šeit nav. Mēs esam ļoti veiksmīgi sadarbojušies šī ziņojuma sagatavošanā. Tāpat es vēlētos pateikties Komisijai un komitejas sekretariātam.

Komitejas debašu laikā mēs esam nonākuši pie vairākiem kopīgiem atklājumiem. Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komiteja ar nodomu salīdzinoši agri uzsāka debates par šo direktīvu ieviešanu, jo termiņš ieviešanai dalībvalstīs bija no 2007. gada vidus līdz beigām, kas līdz šim nav ilgs laiks direktīvai, kam vajadzīga ārkārtīgi liela un nozīmīga saskaņošana. Neskatoties uz šo situāciju, dažas dalībvalstis vēl nav uzsākušas transponēšanu. Protams, tas ir saistīts ar sarežģīto procedūru, bet ir interesanti, ka trīs no šīm dalībvalstīm ir dibinātājas dalībvalstis. Tādēļ mēs nevaram pieņemt, ka šīs valstis nepārzina Eiropas likumdošanu. Trīs dalībvalstis vēl nav transponējušas direktīvas, četras dalībvalstis to ir izdarījušas nepilnīgi un neatbilstoši un trīs dalībvalstis ir saņēmušas Komisijas paziņojumu, kas, iespējams, var novest pie tiesvedības Eiropas Kopienas Tiesā. Pastāv liels skaits nepilnīgas transponēšanas gadījumu. Uzklaušanās laikā mēs uzzinājām, ka divas valstis tomēr ir transponējušas direktīvu, veicot šo procesu radoši un ar lielu pienākuma apziņu – Apvienotā Karaliste un Austrija. Tātad tas tomēr ir iespējams.

Iekšējā tirgus guvumiem būtu jābūt dalībvalstu interesēs. Šīs direktīvas mērķim būtu jābūt precizēt patērētāju tiesības un vienkāršot pārrobežu tirdzniecību, ieviest uzticamus un taisnīgus noteikumus un, protams, stiprināt juridisko skaidrību.

Mums kā Parlamenta deputātiem ļoti svarīga bija pilsoņu un patērētāju aizsardzība pret krāpnieciskām darbībām. Tas attiecas ne tikai uz patērētājiem, bet arī uz mazajiem uzņēmumiem un tirgotājiem. Komisār, mūsu mērķim, iespējams, vajadzētu būt vidēji ilgā termiņā apvienot šīs abas direktīvas, jo ļoti daudzi mazie uzņēmumi iekšējā tirgū saskaras ar tādām pašām kaitinošām darbībām kā patērētāji. Mēs zinām daudzus piemērus, tādus kā kaitinoša reklāma un maldinošas un agresīvas uzņēmējdarbības prakses. Mēs visi zinām par pastkastīšu neaizskaramības pārkāpumiem, kas ir izplatīta problēma visā Eiropā. Mēs zinām arī par krāpniecību loterijās un daudziem citiem pārkāpumiem.

Es vēlos arī pateikties Komisijai par rūpīgu jaunās „vibrāciju un meklēšanas” sistēmas ieviešanu aviosabiedrībās un zvanu signāla reklamēšanu. Mēs ceram, ka Komisija turpinās darbu pie šiem jautājumiem. Mēs gaidām, ka tā ievieš stingrāku sadarbību starp valsts iestādēm un nodrošinās, ka „melnie saraksti” tiek pienācīgi novērtēti un sankcijas ir patiesi iebiedējošas – mums kā parlamentāriešiem visnotaļ būtisks aspekts.

Noslēgumā vēlos pateikt, ka veiksmīgai transponēšanai ir vajadzīga sadarbība starp dalībvalstīm un starp dalībvalstu parlamentu un Eiropas Parlamenta deputātiem, un pilnīgi saskaņā ar Lisabonas līguma nosacījumiem, kā jau iepriekš minēts, vēlos arī atbalstīt dalībvalstu parlamentu deputātus, kuri vēlas vairāk kontrolēt savu valstu valdības. Šie abi dokumenti būtu labs sākums.

Androulla Vassiliou, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlos pateikties referentei, Weiler kundzei, par viņas ziņojumu, kura saturu, protams, Komisija izskatīs ļoti rūpīgi, kā arī vēlos pateikties par viņas komentāriem attiecībā uz procedūru.

Komisija pilnīgi piekrīt, ka tagad ir ļoti svarīgi, lai dalībvalstis pienācīgi transponē direktīvas ieviestos jaunos jēdzienus attiecībā uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi un lai valstu atbildīgās iestādes dotu savu ieguldījumu vienādā direktīvas ieviešanā visā ES.

Attiecībā uz transponēšanu divas dalībvalstis vēl kavējas: Luksemburga un Spānija; pagājušā gada jūnijā Komisija iesniedz šīs lietas Eiropas Kopienas Tiesā.

Komisija arī koordinēja sadarbību transponēšanas jomā, lai izvairītos no nepareizas transponēšanas. Tomēr atsevišķās valstīs vēl ir problēmas galvenokārt dēļ tā, ka šīs valstis nevēlas pilnīgu saskaņošanu. Šādos gadījumos Komisija nešaubīsies, vai uzsākt pienākumu neizpildes procedūru.

Ziņojumā ir pieminēta ne tikai nepieciešamība aizsargāt patērētājus, bet arī MVU no uzņēmēju negodīgas komercprakses. Attiecībā uz šo Komisija vēlas atgādināt Eiropas Parlamentam, ka Direktīvas par uzņēmēju negodīgu komercpraksi attiecībā pret patērētājiem pilnīga saskaņošana bija ļoti ambiciozs priekšlikums, un tas būtu izgāzies, ja tā darbības joma netiktu paplašināta ar uzņēmēju negodīgu komercpraksi attiecībā pret citiem uzņēmējiem.

No konsultācijām, kas ir priekšlikuma pamatā, un no pārrunām Padomē var secināt, ka direktīvas darbības jomas paplašināšanai ar uzņēmēju negodīgu komercpraksi attiecībā pret citiem uzņēmējiem bija mazs atbalsts.

Attiecībā uz agresīvām praksēm, ko pirmo reizi ES līmenī regulē Negodīgas komercprakses direktīva, tika secināts, ka šāda prakse pārsvarā tiek novērota uzņēmēju un patērētāju attiecībās. Maldinoša uzņēmēju prakse attiecībā pret citiem uzņēmējiem tiek gandrīz pilnībā aptverta Direktīvā par maldinošu un salīdzinošu reklāmu. Arī turpmāk šādu praksi vajadzētu regulēt tikai ar šo direktīvu.

Attiecībā uz tiesību aktu īstenošanu patērētāju aizsardzības jomas arī turpmāk Komisija uzraudzīs ieviešanas aktivitātes caur sadarbības tīklu patērētāju aizsardzībai.

Šajā kontekstā Komisija vēlas pieminēt Parlamenta atbalstu „pārbaužu” veikšanā, kas darbojas kā īstenošanas rīks. Komisija vēlas turpināt šī mehānisma attīstīšanu un plāno veikt pārbaudi šogad. Pamatojoties uz Parlamenta pieprasījumu, Komisija arī vēlas piebilst, ka plānotajā otrajā patērētāju jomas progresa ziņojumā būs iekļauti līdz šim veikto pārbažu laikā apkopotie dati.

Tā kā ziņojumā ir minēta nepieciešamība pēc informācijas kampaņām, lai uzlabotu patērētāju informētību par viņu tiesībām, Komisija vēlas informēt deputātus par tās nesen atklāto tīmekļa vietni „Is it fair?”, kurā, piemēram, ir iekļauts materiāls par aizliegto komercpraksi „melno sarakstu”.

Nobeigumā Komisija vēlas apliecināt šim Parlamentam, ka tā turpinās cieši sadarbīties ar dalībvalstīm, lai nodrošinātu pienācīgu un efektīvu Negodīgas komercprakses direktīvas un Direktīvas par maldinošu un salīdzinošu reklāmu īstenošanu.

Šogad tiks izveidota datubāze, kas ietvers dalībvalstu veiktos transponēšanas pasākumus, un judikatūra, kas būs lietderīgi instrumenti šajā jomā.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks otrdien plkst. 12.00.

(Pēc Weiler kundzes komentāriem priekšsēdētājs nolasīja Reglamenta 45. panta 2. punktu)

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Zita Plešinská (PPE-DE), rakstiski. – (SK) Patērētāji Eiropā bieži saskaras ar negodīgu komercpraksi un maldinošu reklāmu. Neaizsargātās patērētāju grupas tādas kā bērni un vecāka gadagājuma cilvēki ir visvairāk pakļauti krāpšanas riskam.

Es atbalstu Komisijas centienus palīdzēt dalībvalstīm transponēt direktīvu, kas palīdzēs palielināt gan patērētāju, gan tirgotāju uzticību pārrobežas darījumiem. Tas nodrošinās lielāku tiesisko noteiktību patērētājiem un vienlaicīgi arī aizsargā mazos un vidējos uzņēmumus pret uzņēmēju agresīvu negodīgu komercpraksi.

Šī direktīva būs būtiska turpmākā patērētāju tiesību attīstībā ES, kā arī iekšējā tirgus potenciāla pilnīgai izmantošanai. Tā kā vēl ir dažas neskaidrības saistībā ar šīs direktīvas transponēšanu, es atbalstu Weiler kundzes ziņojumu, kurā pievērsta uzmanību problēmām saistībā ar direktīvas transponēšanu dalībvalstu tiesību aktos.

Lai mēs gūtu panākumus, tiesu iestādēm būs jāstiprina pārrobežu sadarbība attiecībā uz maldinošiem datubāzu pakalpojumiem. Manuprāt, informācijas kampaņas patērētāju informētības par viņu tiesībām palielināšanai ir ļoti svarīgas, jo tās ir būtisks faktors patērētāju lielākas aizsardzības nodrošināšanā. Tikai labi informēti patērētāji var atklāt maldinošu reklāmu un izvairīties no vilšanās, ko tā var radīt.

Es uzskatu, ka „melnie saraksti” ļaus mums atklāt uzņēmēju negodīgu komercpraksi un pilnībā aizliegt maldinošu reklāmu.

22. KZP un ekosistēmiska pieeja zivsaimniecības pārvaldībā (īss izklāsts)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir ziņojums (A6-0485/2008), ko Zivsaimniecības komitejas vārdā iesniedza *Pedro Guerreiro*, par KZP un ekosistēmiska pieeja zivsaimniecības pārvaldībā (2008/2178(INI)).

Pedro Guerreiro, referents. – (PT) Šajā Komisijas paziņojumā ir ietverti dažādi jautājumi, kas ir daļa no debatēm par iespējamo kopējās zivsaimniecības politikas reformas 2012. gadā.

Manā ziņojumā, kas ir apstiprināts Parlamenta Zivsaimniecības komitejā ir izklāstīti vairāki faktori, kurus mēs uzskatām par svarīgiem šo debašu kontekstā.

Zveja ir svarīga darbība, kas nodrošina cilvēkus ar ēdienu un garantē izdzīvošanu, un tas ir zivsaimniecības politikas primārais mērķis.

Šajā kontekstā ir svarīgi uzsvērt zvejas nozīmi katras EEZ dalībvalsts ūdeņos tās suverenitātes un neatkarības nodrošināšanā, īpaši pārtikas ziņā.

Kopējai zivsaimniecības politikai (KZP) būtu jāveicina zvejniecības nozares modernizācija un ilgtspējīga attīstība, aizsargājot tās sociāli ekonomisko dzīvotspēju un zivju resursu ilgtspēju, garantējot zivju piegādi iedzīvotājiem un pārtikas apgādes suverenitāti un nodrošinātību ar pārtiku, darbavietu saglabāšanu un labākus dzīves apstākļus zvejniekiem.

Ņemot vērā pašas KZP mērķus, tā nedrīkst būt pakļauta kādai cita līdz šim noteiktai Kopienas politikai.

Citiem vārdiem sakot, zivsaimniecības politika nav un nevar būt okeānu vai jūras vides politika.

Tā kā zveja ir darbība, kas izmanto pašatjaunojošos resursus, pirmais un galvenais zvejniecības pārvaldības uzdevums ir tieši vai netieši kontrolēt kopējo zvejas piepūli tā, lai sasniegtu maksimāli ilgtspējīgu nozveju.

Zvejniecības politikas pamatā ir jābūt savstarpējas atkarības principam starp zvejnieku labklājību un to ekosistēmu ilgtspēju, kuru neatņemama daļa viņi ir, īpaši, ņemot vērā piekrastes un individuālās mazapjoma zvejas specifisko dabu un nozīmi.

Ekosistēmiskas pieejas piemērošana jūras vides pārvaldībai nosaka nepieciešamību piemērot multidisciplinārus un starpnozaru pasākumus, ietverot dažādus jūras ekosistēmas ietekmējošus pasākumus un politikas virzienus, kas būtiski pārsniedz zivsaimniecības jomā jau pieņemtos pasākumus.

Priekšlikuma par zivju resursu novērtējuma ekosistēmisku analīzi pamatā ir jābūt apstiprinātiem zinātniskiem datiem, nevis nojausmām, kuru pamatā ir aizspriedumainas idejas.

Jāuzsver, ka pastāv ievērojamas atšķirības starp dažādām jūras teritorijām un to zivju resursiem, kā arī starp dažādām flotēm un izmantotajiem zvejas rīkiem un to ietekmi uz ekosistēmām, un tāpēc ir nepieciešami daudzveidīgi, specifiski un konkrētam gadījumam pielāgoti zvejniecības pārvaldības pasākumi, pēc nepieciešamības izmaksājot kompensācijas zvejniekiem sociāli ekonomisko seku gadījumos.

Lai nodrošinātu jūras ekosistēmu ilgtspēju, zvejas darbības un attiecīgo vietējo zvejniecības kopienu pastāvēšanu, mēs uzskatām, ka ir svarīgi, lai dalībvalstis īstenotu suverenitāti 12 jūdžu teritoriālo ūdeņu zonā un lai teritoriju, kas atbilst attālāko reģionu EEZ, uzskatītu par ekskluzīvas piekļuves zonu.

Šajā sakarībā pastāv bažas par priekšlikumiem attiecībā uz pieeju resursiem, kuru mērķis ir veicināt individuāli nododamu kvotu sistēmu, kas varētu radīt sekas saistībā ar zvejas darbību koncentrēšanu un zvejas tiesību individuālu piešķiršanu.

Tāpat arī jānorāda, ka nepiemērota un nepamatota ir tāda politika, kas veicina zvejas kuģu neselektīvu nodošanu lūžņos, kur netiek ņemtas vērā zvejas flotes īpatnības, resursi, katras dalībvalsts patēriņa vajadzības un sociāli ekonomiskā ietekme.

Visbeidzot es vēlos uzsvērt, ka ienākumu straujo sarukumu nozarē izraisa ne tikai zvejas ierobežojumi, bet īpaši stagnācija/ pirmā pārdevuma cenu kritums, kam seko ražošanas izmaksu straujš kāpums (dīzeļdegviela un benzīns).

Androulla Vassiliou, *Komisijas locekle*. – Priekšsēdētāja kungs, Komisija atzinīgi vērtē iesniegto ziņojumu un atbalstu, kas sniegts mūsu perspektīvām attiecībā uz ekosistēmisku pieeju.

Viena no galvenajām paziņojumā minētajām Komisijas ziņām ir tāda, ka, kamēr zivsaimniecība ir atkarīga no veselīgām jūras ekosistēmām, zvejniecības pārvaldība nevar tikt attiecināta uz visu okeāna pārvaldību. Veselīgas jūras ekosistēmas var nodrošināt tikai ar politiku, kas aptver visas ekosistēmas ietekmējošās nozares.

Tāpēc Komisija uzskata jūrniecības politiku, un īpaši tās vides pīlāru, Jūras vides stratēģijas direktīvu, par galveno elementu ekosistēmiskas pieejas ieviešanā. Šāda pieeja sniegs pārliecību zvejniecības nozarei, ka visu cilvēka darbību, ne tikai zivsaimniecības, radītā ietekme uz jūras ekosistēmām tiek vērtēta proporcionāli un saskaņoti. Tāda ir arī ziņojuma pārliecība, un šajā ziņā mēs to novērtējam.

Es uzsveršu, ka tas nenozīmē, ka viena politika būs pakļauta otrai — ka mēs ar šo pieeju veidojam hierarhiju starp, piemēram, Jūras vides stratēģijas direktīvu un kopējo zivsaimniecības politiku.

Jūras vides stratēģijas direktīva kopējai zivsaimniecības politikai ir rīks, kas nepieciešams, lai nodrošinātu zivsaimniecības resursu bāzi nākotnē, bet kopējās zivsaimniecības politikas devums Jūras vides stratēģijas direktīvai būs pārvaldības pasākumu īstenošana, lai veicinātu veselīgu jūras ekosistēmu mērķu sasniegšanu.

Kā teikts ziņojumā, pārtikas vajadzību apmierināšana, stratēģiskās zivrupniecības un zvejnieku kopienu dzīvotspējas aizsargāšana un jūras ekosistēmu ilgtspējas saglabāšana nav nesavienojami mērķi. Tieši pretēji, ilgtermiņā šie mērķi saplūst.

Ziņojumā ir minēti daudz jautājumi saistībā ar specifiskiem nākotnē izmantojamiem instrumentiem. Šie ir svarīgi un piemēroti jautājumi, kurus mēs risināsim debatēs par kopējās zivsaimniecības politikas reformu. Tāpēc es šeit nesniegšu atsevišķus komentārus par šiem jautājumiem.

Tomēr es uzsveršu dažus punktus, kuriem mēs varētu nepiekrīst. Ziņojumā ir teikts, ka būtu nepieciešams izmaksāt subsīdijas vai kompensācijas zvejniekiem, kurus skāruši ekosistēmu aizsardzības pārvaldības plāni un pasākumi. Mēs domājam, ka tieša subsidēšana nav ceļš uz problēmas risinājumu, savukārt risinājumam būtu jāpalīdz nozarei kļūt ekonomiski elastīgākai, bet piekrastes kopienām dažādot to ekonomiskās aktivitātes.

Ziņojumā ir teikts arī, ka krājumu atjaunošana no akvakultūras varētu būt instruments savvaļas zivju krājumu papildināšanai. Lai arī tas varētu darboties dažos ļoti specifiskos gadījumos, mēs nedomājam, ka tas kopumā atrisinās problēmu. Zivju krājumi ir jāatjauno, piemērotā veidā pārvaldot cilvēku radīto ietekmi uz jūras ekosistēmām, tajā skaitā zivsaimniecību un citām nozarēm.

Mēs atgriezīsimies pie detalizētākām debatēm par zvejniecības pārvaldības instrumentiem, debatējot par un attīstot kopējās zivsaimniecības politikas reformu, sākot ar zaļo grāmatu, ko mēs publicēsim aprīlī. Pagaidām es pateicos Parlamentam par atbalstu mūsu pieejai, kas aprakstīta šajā ziņojumā.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks otrdien plkst. 12.00.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Daciana Octavia Sârbu (PSE), *rakstiski*. – (RO) Zivju krājumi Eiropas Savienības ūdeņos turpina izzīnīt gan pārmērīgas zvejas un nepiemērotu instrumentu izmantošanas dēļ, gan citu nozaru, īpaši tūrisma, radītās ietekmes uz jūras bioloģiju. Zinātnieku pētījumi par faktoriem, kas ietekmē jūras ekosistēmas, tajā skaitā par klimata pārmaiņām, sniegs iespēju noteikt, kā attīstīt zvejas resursus, un nodrošināt, ka tiek veikti piesardzības pasākumi, lai novērstu ātru, nepārtrauktu zivju krājumu samazināšanos.

Tā kā zveja ir svarīga aktivitāte, kas nodrošina cilvēkiem pārtiku un garantē izdzīvošanu, zvejas resursu ilgtspējīga pārvaldība ir ļoti svarīga laikā, kad jūras bioloģiskā daudzveidība samazinās. Šī iemesla dēļ visās iniciatīvās attiecībā uz Eiropas savienības piekrastes teritorijas ilgtspējīgu attīstību ir svarīgi ņemt vērā sociālos, ekonomiskos un vides faktorus.

23. Direktīvas 2002/73/EK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm attiecībā uz darba iespējām, profesionālo

izglītību un paaugstināšanu amatā, kā arī darba nosacījumiem, transponēšana un piemērošana (īss izklāsts)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir ziņojums (A6-0491/2008), ko Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas vārdā iesniedza Riera Madurell, par Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 23. septembra Direktīvu 2002/73/EK, ar kuru groza Padomes Direktīvu 76/207/EEK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm attiecībā uz darba iespējām, profesionālo izglītību un paaugstināšanu amatā, kā arī darba nosacījumiem (2008/2039(INI)).

Teresa Riera Madurell, referente. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, šajā ziņojumā minētā direktīva ir 1978. gada direktīvas par šo pašu tematu labotā versija, kas sagatavota saskaņā ar Amsterdamas līgumu, Eiropas Kopienas Tiesas izstrādāto judikatūru un jauno sociālo situāciju. Šī versija ietver svarīgus elementus sieviešu tiesību uzlabošanai, kas ir vērtēti šajā ziņojumā.

Juridiskajā tekstā ir dotas definīcijas tādiem jēdzieniem kā tieša diskriminācija, netieša diskriminācija, uzmākšanās un seksuāla uzmākšanās; tajā tiek pieprasīts, lai dalībvalstis mudinātu darbadevējus pieņemt mērus dažādu veidu dzimumu diskriminācijas novēršanai, kā arī tas aizstāv darbinieku tiesības pēc dzemdību vai paternitātes atvaļinājuma.

Ieviešot šo direktīvu dalībvalstis ne tikai apņemas izveidot par dzimumu līdztiesību atbildīgas iestādes, kas veicina, novērtē, ievieš un atbalsta vienlīdzīgu attieksmi, bet arī aicina uzsākt sociālu dialogu ar mērķi plānoti veicināt vienlīdzīgu attieksmi darba vietā ar kopīgumiem. Tās arī apņemas stiprināt NVO lomu vienlīdzības veicināšanā, veikt efektīvu pasākumus, lai sodītu tos, kuri neievēro direktīvas nosacījumus, un ieviest aizsardzības pasākumus tiem, kas sniedz atbalstu upuriem.

Ja Komisija būtu sagatavojusi ziņojumu, kas saskaņā ar pašu direktīvu ir jādara obligāti reizi četros gados, mūsu vērtēšanas darbs būtu bijis salīdzinoši vienkāršs. Lai tā būtu, visām dalībvalstīm bija jātransponē direktīva noteiktajā laika periodā, jāizdara tas pienācīgi un jāiesniedz visa informācija Komisijai. Tomēr sākotnēji mēs nonācām pavisam citādā situācijā.

Pēc direktīvas transponēšanai noteiktā termiņa beigām deviņas dalībvalstis nebija iesniegušas informāciju par to veiktajiem pasākumiem direktīvas transponēšanai. Tad Komisija ierosināja pienākumu neizpildes procedūras, un pagājušajā gadā maijā procedūras vēl tika risinātas divu dalībvalstu gadījumos. Turklāt direktīvas sarežģītības un tajā ietvertu jauno elementu dēļ Komisija atklāja ar transponēšanu saistītas problēmas 22 dalībvalstīs, lai arī tā cerēja atrisināt daudzas no šīm problēmām dialoga ceļā.

Lai ziņojums būtu pamatīgs, lietderīgs un pēc iespējas pilnīgāks, mums bija nepieciešama papildu informācija, un tāpēc tika pieņemts lēmums pieprasīt informāciju no dalībvalstīm. Pamatojoties uz Komisijas nodrošināto informāciju, dalībvalstu sniegto informāciju — caur iestādēm, kas atbildīgas par dzimumu līdztiesību, un dalībvalstu parlamentiem — ieguldījumu, ko sniedza mani kolēģi no dažādām grupām, mēs varējām uzrakstīt šo ziņojumu, kas tagad sniedz skaidru priekšstatu par to, kā notiek transponēšanas process katrā dalībvalstī.

Pamatojoties uz šo pieredzi, es vēlos uzsvērt, ka sadarbība starp dalībvalstu parlamentiem un Eiropas Parlamentu bija būtiska, lai mēs varētu pienāci veikt savu darbu. Bez parlamentu un par dzimumu līdztiesību atbildīgo iestāžu sniegtās informācijas mēs nevarētu uzrakstīt šo ziņojumu, vismaz ne tika pilnīgi, kā mēs to izdarījām; tas arī nebūtu bijis iespējams bez savstarpējās sadarbības ar Komisiju, kā arī bez Sieviešu un dzimumu līdztiesības komitejas dienestu, mana biroja un manas parlamentārās grupas dienestu vērtīgās palīdzības. Vēlos pateikties visām šīm sievietēm. Es vēlos pateikties arī līdzreferentiem par viņu ieguldījumu un viņu vēlmi strādāt.

Jau no paša sākuma mūsu mērķis bija, lai mūsu darbs būtu ne tikai pamatīgs un lietderīgs, bet arī pēc iespējas lielākas vienprātības rezultāts, jo mums jāgūst precīzs priekšstats par to, kā notiek transponēšana. Šī direktīva ir ļoti svarīga, jo tā sniedz Eiropas Savienībai ļoti efektīvus rīkus, kas dod iespēju dalībvalstīm stiprināt to tiesību aktus par vienlīdzīgu attieksmi darbavietā — kas ir ļoti svarīgi, lai sasniegtu mūsu pašu kā eiropiešu noteiktos mērķus.

Mēs nedrīkstam aizmirst, ka pat šodien Eiropas Savienībā ir 28,4 % starpība starp vīriešu un sieviešu nodarbinātības līmeni, ka mēs vēl esam ļoti tālu no Lisabonas mērķa līdz 2010. gadam sasniegt 60 % sieviešu nodarbinātības līmeni, ka sievietes vidēja pelna par 15 % mazāk nekā vīrieši.

Ja vēl šis ziņojums modina cilvēku sirdsapziņu saistībā ar šo jautājumu dalībvalstīs, tad mēs varam būt divtik gandarīti.

Androulla Vassiliou, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs, Komisija atzinīgi vērtē Parlamenta ziņojumu par šo svarīgo direktīvu, un mēs pateicamies *Madurell* kundzei par viņas smago darbu pie šī ziņojuma.

Direktīva 2002/73/EK ir svarīgs rīks cīņā pret dzimumu diskrimināciju attiecībā uz darba iespējām, profesionālo izglītību, paaugstināšanu amatā un darba nosacījumiem. Tā ir ievērojami uzlabojusi Kopienas tiesību aktus šajā jomā, skaidrāk definējot diskriminācijas veidus un ieviešot vairākus jaunus tiesiskus risinājumus. Tie ietver aizsardzību grūtniecēm un sievietēm dzemdību atvaļinājumā, sociālo partneru un NVO iesaistīšanu dzimumu līdztiesības nodrošināšanā darbavietā un par dzimumu līdztiesību atbildīgo iestāžu izveidi.

Šis ziņojums ir īpaši svarīgs, ņemot vērā daudzos nevienlīdzības, kas vēl joprojām pastāv nodarbinātības jomā starp vīriešiem un sievietēm. Tas pievērš dalībvalstu, Komisijas, sociālo partneru un pilsoniskās sabiedrības uzmanību direktīvas galvenajiem nosacījumiem un uzsver pilnīgas ieviešanas nepieciešamību. Tāpēc ziņojums var veicināt lielāku atbilstību direktīvai un lielāku informētību par Kopienas tiesību aktiem attiecībā uz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm.

Kā līgumu aizstāve Komisija turpina cieši uzraudzīt direktīvas ieviešanu dalībvalstīs. Tā uztur dialogu ar dalībvalstīm saistībā ar pienākumu neizpildes procedūrām ar mērķi nodrošināt pienācīgu direktīvas ieviešanu.

Pildot savu direktīvā noteikto pienākumu gatavot ziņojumus, Komisija šī gada pirmajā pusē pieņems ziņojumu par direktīvas ieviešanu visās dalībvalstīs un paziņos par to Parlamentam un Padomei.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks ceturtdien.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Proinsias De Rossa (PSE), rakstiski. – Atbildīgā iestāde par dzimumu līdztiesību Īrijā tiek uzskatīta par labas prakses paraugu. Tomēr Īrijas valdība nesen samazināja šīs iestādes budžetu par 43 % un uzsāka tās decentralizēšanu, lai arī tajā pašā laikā valdības uzsāktā vispārējā valsts iestāžu decentralizēšanas programma ir apturēta.

Patiesi, *Niall Crowley* kungs, par dzimumu līdztiesību atbildīgās iestādes vadītājs, ir aizgājis no amata, apgalvojot, ka „par dzimumu līdztiesību atbildīgā iestāde ir padarīta par dzīvot nespējīgu ar [...] lēmumu samazināt tās finansējumu par 43 % un turpinot tās darbinieku funkciju decentralizēšanu, un ka par dzimumu līdztiesību atbildīgās iestādes darbs ir liktenīgi diskreditēts”. Turklāt tagad no amatiem ir atkāpušies vēl seši par dzimumu līdztiesību atbildīgās iestādes valdes locekļi.

Šis ziņojums mudina dalībvalstis stiprināt par dzimumu līdztiesību un Direktīvā 2002/73/EK noteikto vienlīdzīgo iespēju nodrošināšanu atbildīgo iestāžu veikspēju un sniegt tām pienācīgus resursus. Tajā arī ir atkārtota direktīvā ietvertā prasība nodrošināt šo iestāžu neatkarību.

Īrijas valdība acīmredzami pārkāpj direktīvas nosacījumus, jo tā nedz nodrošina pienācīgus resursus, nedz neatkarību iestādei, kuras finansējumu tā ir samazinājusi gandrīz uz pusi, piespiežot aiziet no amata pusi iestādes valdes.

Louis Grech (PSE), rakstiski. – Ņemot vērā atšķirību starp sieviešu un vīriešu nodarbinātības līmeni, atalgojumu un piekļuvi vadošiem amatiem, es aicinu dalībvalstis paātrināt Direktīvas 2002/73/EK ieviešanu, nodrošinot, ka tās nosacījumi tiek pilnībā un efektīvi transponēti dalībvalstu tiesību aktos. Esmu nobažījies, ka pašreizējās finanšu krīzes apstākļos lēna vai nekvalitatīva direktīvas ieviešana var saasināt dzimumu nevienlīdzību, apdraudēt Lisabonas stratēģijas mērķu sasniegšanu un neļaut ES pilnībā izmantotās tās ekonomiskās veikspējas potenciālu.

Ar nožēlu ir jāatzīst arī tas, dažas dalībvalstis ir izvēlējušās sašaurināt aizliegto diskriminācijas veidu loku, tādējādi tikai daļēji pakļaujoties Direktīvai 2002/73/EK. Diemžēl par spīti vairākiem pētījumiem šajā jomā daži likumdevēji vēl joprojām nevērīgi izturas pret diskriminācijas un seksuālas uzmākšanās radīto postošo ietekmi uz darbinieka morālo un produktivitāti.

Lai labāk ieviest pret diskrimināciju un uzmākšanos vērstu praksi, ir nepieciešams iesaistīt ieinteresētās puses vietējā līmenī, izmantojot informācijas kampaņas, ar NVO starpniecību un, pielietojot mazāk oficiālus instrumentus tādus kā speciālu ar dzimumu vienlīdzību saistītu nosacījumu iekļaušanu koplīgumos un dalībvalstu tiesību aktos.

Zita Plešinská (PPE-DE), rakstiski. – (SK) Eiropas tiesību akta pieņemšana uzsāk direktīvas transponēšanas un piemērošanas procesu katrā dalībvalstī. Eiropas Parlaments rūpīgi uzrauga katras direktīvas transponēšanu, viens no piemēriem tam ir manas kolēģes *Teresa Riera Madurell* ziņojums par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm.

Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komiteja intensīvi strādā lai pievērstu uzmanību tam, ka diskriminācija dzimuma dēļ vēl joprojām pastāv daudzās sociālās un politiskās dzīves jomās. Lēna un nekvalitatīva Direktīvas 2002/73/EK ieviešana apdraud Lisabonas stratēģijas mērķu sasniegšanu un ES sociālās un ekonomiskās veiktspējas potenciāla izmantošanu pilnā apmērā.

Es aicinu Komisiju un dalībvalstis ieviest skaidrus, detalizētus un izmērāmus vienlīdzīgas attieksmes rādītājus un standartus dzimumu attiecību novērtēšanai. Es uzskatu, ka izveidotais Dzimumu līdztiesības institūts ar savu darbību veiks būtisku ieguldījumu dzimumu vienlīdzības jomā.

Es esmu stingri pārliecināta, ka veiksmīgu šīs direktīvas transponēšanu ir iespējams panākt, daloties pieredzē un pieņemot pozitīvus pasākumus jomās, kur ir atklāta diskriminācija.

Rovana Plumb (PSE), rakstiski. – (RO) Man bija prieks Eiropas Parlamenta tīmekļa vietnē lasīt, ka temats par vienlīdzīgu attieksmi pret sievietēm un vīriešiem ir 2008. gadā bijis trešais visvairāk lasītais ziņu temats. Mīlīgā interese par šo tematu liecina, ka šajā jomā tomēr vēl ir daudz darāmā, īpaši attiecībā uz vienlīdzīgām darba iespējām, profesionālo izglītību un paaugstināšanu amatā sievietēm un vīriešiem. Šajā ziņā *Teresa Riera Madurell* ziņojumā ir panākums, jo tajā izskaidrota darbadevēju un pilsoniskās sabiedrības loma dzimumu līdztiesības veicināšanā.

Es domāju, ka Komisijai ir ļoti svarīga lomā cīņā par vienlīdzīgu attieksmi pret sievietēm un vīriešiem darbavietā. Tai ir pirmkārt jāpārbauda veidā, kādā ES dalībvalstis ir veikušas pozitīvas darbības saistībā ar gadījumiem, kad sievietes, veidojot profesionālo karjeru, ir nonākušas neizdevīgākā stāvoklī. Es arī vēlos īpaši pieminēt dzimumu līdztiesības principu piemērošanu un ievērošanu dalībvalstu administratīvajos un politiskajos lēmumos.

Reizi četros gados, iesniedzot Komisijai ziņojumu, dalībvalstīm būtu jāiesniedz arī saskaņota prezentācija par reālajām sankcijām, ko varētu piemērot šīs direktīvas pārkāpumu gadījumos, kas varētu būtiski palīdzēt izveidot pieredzes un labās prakses apmaiņu.

24. Nākamās sēdes darba kārtība (sk. protokolu)

25. Sēdes slēgšana

(Sēdi slēdza plkst. 22.45)